

หนังสือข่าวกรองประจำสัปดาห์
ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๔๒ วันอังคารที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๑๕

๕ บาท

สัมภาษณ์ : เจ้าสุภานุวงศ์
คลื่นใต้น้ำในวงการตำรวจ
เฟรน กิ่งเพชร : พูดยิ่งใหญ่

รัฐสภา :

เส้นทางที่ถูกปิดบอพงฝ่ายซ้าย

สวนพุ่มทาสถูกพลาก้อค

Hand-drawn diagram of a brain with handwritten text "อวัยวะในระบบ" (Organ in system) and arrows pointing to different parts.

1027

१३७४

กษัตริย์
กษัตริย์

ที่รับมุน
เข้ามจ (ก)
สัปดาห์แล้ว

๒๒๗ ๑
๒๒๗ ๘
๒๒๗ ๑๒
๒๒๗ ๑๓

ข่าวกรอง หนังสือพิมพ์ธุรกิจ ชั้น 3 อาคาร เอ็ม เอ เอฟ 42 ถนนสุขุมวิท กท 5

.....วันก่อนทหารรับจ้างฝรั่งเศสเสนอขอเข้าลาว เพื่อไปยุทธการฝ่ายชาวปฏิบัติงาน....
จ่าย 1500 เหรียญ.....ไปเขมรจ่าย 1500 เหรียญ.....กลับมาไม่ถูกต้องจ่ายอีก 1500
เหรียญ.....

.....คอมเม้นต์ของบ้านขาวกับบทบาทของเขากับประเทศไทย "ครั้งนี้เป็นครั้งที่สามของผมและ
จะเป็นครั้งที่สี่ของผมด้วย (บ้านขาวเคยเป็นอุปทูตประจำเวียตนามใต้และ เอกอัครราชทูตประจำ
ลาวมาก่อน ก่อนที่ประเทศทั้งสองจะตกเป็นของขบวนการรักชาติ) และประเทศนี้จะไม่กลายเป็น
ประเทศคอมมิวนิสต์ในระยะที่เมื่อยูนิแฟ".....

.....ว่ากันว่าพรรคสังคมนิยมรับเงินคอมมิวนิสต์มาใช้ในการหาเสียงครั้งที่แล้ว.....ความ
จริงปรากฏว่าหัวหน้าพรรคสังคมนิยมรับเงินมาอย่างไรไม่ทราบ.....เงินไม่มีหาเสียงต้องเอา
บ้านไปจำนำพวกเนื้อประกาศตัว.....เงินจะจ่ายค่าเทอมลูกก็ยังไม่มี.....

.....ในจำนวนมวลมิตรประเทศสมาคมอาเซียนด้วยกัน.....อินโคโน้เขื่อนำหน้าในการทำ
ข่าวกรองในประเทศไทย.....เล่นเอาสันติบาลไทยต้องเกาหัวแกรกๆ.....

.....แต่งตั้งข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในกองทัพไทยครั้งที่แล้วคงลืมกันว่าคิก้นหน้าคำว่าเครียด
.....ผลปรากฏว่าคนของพลเอกกฤษณา เป็นส่วนมาก.....แต่ในจำนวนคนที่เข้ามาวีนั้น บาง
คนโคตจากไปเข้าค่ายอื่นบ้าง.....การแต่งตั้งครั้งนี้.....ไม่เข้าสภากลาโหมก็เลยไม่มี
เสียงคิก้นในสภากลาโหม.....แต่กลับมาคิก้นข้างนอก.....และคนของพลเอกกฤษณาไม่ได้นำ
...ยกต่อไปจะเอาอย่างไร.....

.....สภาความมั่นคงแห่งชาติ หลังถูก"คอง"กฎหมายความมั่นคงแห่งชาติไปแล้วครั้งหนึ่ง
.....มาในครั้งนี..เตรียมร่างพรบ.ความมั่นคงใช้เฉพาะกับหนังสือพิมพ์.....หนังสือพิมพ์
ฉบับไหนกล้าหือ...เสนอข่าวคอร์รัปชัน ก็จะถูกกฎหมายฉบับนี้เล่นงานทันที โทษฐาน.....
เอาความลับของทางราชการมาเปิดเผย.....

ทาน / ทหารรับจ้าง / คอมเม้นต์ของบ้านขาว / รับเงินคอมมิวนิสต์ / อินโคโน้เขื่อนำหน้า /
กองทัพไทย / พรบ.ความมั่นคง /

บรรณาธิการบริหาร
บรรณาธิการผู้พิมพ์ผู้โฆษณา
พันศักดิ์ วิญญูรัตน์

กองบรรณาธิการ
ดิติ คิธรรัตน์
รัศมี เฝ้าเหลืองทอง
จำนงค์ ภควรรุฒิ
ชวดี ชนาพิทยา
ปนัดดา เลิศล้ำอำไพ
ประจำศรี จิตรใจ
มนตรี จังสิริอารักษ์
ยุทธพงศ์ ภิรมย์บรรณ
วิสา คัญทัพ

ผู้สื่อข่าวพิเศษในประเทศ

คำณูณ สัทธสมาน
ขิงขิง พานิชผล
เรืองยศ จันทกร

ผู้สื่อข่าวพิเศษต่างประเทศ

B. Goodfellow, Washington D.C.
Goran Gester
Jean Louis Arnaud, Saigon
Jean Thoraval, Hanoi
John Everingham, Vientiane
Marcel Barang, Singapore
Mike Morrow, S.E. Asia
Paul Wilson, Kuala Lumpur
T.D. Allman, New York
W. Burchett, Paris
Steffam Hildebrand, Stockholm.

ฝ่ายศิลป์

เมตตา วงศ์ศิริ, ประจวบ พยัคฆพันธ์
การตูน : ตระกูล พระพันธ์

ผู้จัดการ : มงคล วุฒิสงห์ชัย

ประชาสัมพันธ์ : จารึก จินตกวัดน

ฝ่ายหาโฆษณา : อมรศรี ภิระบัญญัติศักดิ์

บรรณาธิการที่ปรึกษา : เชิดชู โสภณพนิช

สำนักงานกองบรรณาธิการ

๔๒ อาคาร เอ็ม.เอ.เอฟ. ชั้น ๓ ถนนสุรวงศ์
กรุงเทพฯ ๑๕

โทร. ๓๕๓๘๑-๕, ๓๖๓๐๑-๕ คือ ๔๒
และ ๓๕๐๒๕, ๓๕๐๑๘, ๓๖๓๒๘, ๓๖๘๖๖
คือ ๒๓

ยุทธ บริการ : จัดจำหน่าย

๑๘๒/๑ ซอยวรพงษ์ ถนนวิสุทธิกษัตริย์

โทร. ๘๐๐๘๘

พิมพ์ที่ โรงสยามการพิมพ์

พ.ศ. ๒๕๑๘ โทรศัพท์ ๒๒๕๑๖๖-๘

จัดรีด ๒

สุภาวรงค์

28

ไพณ กิจเพช

47

ส่วนพุดาฎพลัก
ลือค หน้า 12

๑	ข่าวกรอง	
๓	จดหมาย	ถึงสมาคมนักข่าว/อยากรู้อะไรเรื่องประชาธิปไตย
๖	จดุรัส	ทหารกับเสถียรภาพของรัฐบาล
๘	ข่าวบ้านเราในรอบสัปดาห์	
๙	เพื่อนว่า	คอยฝ่าฟันเขารักชาติ/ย่านอเมริกันเจ๊ียบเหงา
๑๐	บ้านเรา	สวนพฤกษศาสตร์/รัฐสภา : เส้นทางที่ถูกปิดของฝ่ายซ้าย/ตำรวจค้าของเถื่อน/ชวน รติรักษ กนสามสัญชาติ
๑๘	ข่าวบ้านเขาในรอบสัปดาห์	
๑๙	มองไทย	ไทยกับการเลือกตั้ง
๒๐	บ้านเขา	เนวิน กับ ขบวนการปลดแอก/ รวมเว็ชต์นาม/ สงครามกับการเริ่มต้นปฏิวัติวัฒนธรรมในเวียงจันทน์
๒๘	สัมภาษณ์	เจ้าสุภาวรงค์
๓๑	บทความพิเศษ	บทละครเรื่องจักรวาล
๓๓	มุมจตุรัส	
๓๔	แฉกกลางเมือง	ทางแยกระหว่างเพื่อน
๓๖	จารกรรม	จารกรรมประยุกต์ว่าด้วยการ "ติดต่อปกปิด"
๓๘	เศรษฐกิจ	ฟังประธานหอการค้าญี่ปุ่นพูดถึงการลงทุนในไทย
๔๐	ท่องเที่ยว	รายงานจากฮ่องกง
๔๒	แฟชั่น	"ร้อนโซร้อนไฟไหม้ ..."
๔๓	จิตวิทยา	คนและอาณาจักรของคน
๔๕	ผู้หญิง	หญิงกลางคืนแห่งซูบิก
๔๗	กีฬา	โผน กิ่งเพชร ผู้ยิ่งใหญ่เมื่อนาน
๔๙	เพลง	ตุลารัตนเพลงบรรเลงได้ทั้งวัน
๕๑	หนังสือ	รติณะ ขาวะประภาส สบตามังกร มองย้อนคนไทย
๕๔	คุยเฟื่องเรื่องหนัง	เมือหิมะร่วง ความรักระหว่างวัย
๕๖	เส้นขนานจตุรัส	ฉลาด ... ถึงผมขอโชติ ... ก็โชติช่วงน่ะครับ

ถึงสมาคมนักข่าว

ผมได้อ่านคำสัมภาษณ์ของคุณปรีชา สามัคคีธรรมแล้วมีความยินดีอย่างยิ่ง ที่ตัวแทนของสมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย ก็คือคุณปรีชาเองมีความรู้สึกนึกคิดสูง มองเห็นถึงปัญหาแท้จริงของประชาชน มิได้อยู่ภายใต้เงื่อนงำของนายทุนและนักการเมืองดังที่หนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ได้ประพาดอย่างน่าละอายตลอดมา

แม้ในปัจจุบันก็ตาม ผมเชื่อว่าสมาคมนักข่าวแห่งประเทศไทย คงได้เสริมสร้างในสิ่งที่ประโยชน์ต่อประชาชนส่วนใหญ่ ร่วมต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมทั้งปวงในสังคม และเป็นปากเสียงให้กับผู้ยากจนอันเป็นส่วนใหญ่ในชาติ ผมขอให้กำลังใจ และขอภาวนาให้สิ่งที่นายกสมาคมได้ตั้งใจกระทำบรรลุความสำเร็จ

ธานีศย์ ทองใบ

ว.ก. สวนสุนันทา

อยากรู้อะไรเรื่องประชาธิปไตย

ผมคิดว่าเมื่อผลการเลือกตั้งปรากฏออกมาว่าประชาธิปไตยได้รับเลือกตั้งเข้ามามากที่สุดแล้ว เรื่องราวจะได้สงบเรียบร้อยเสียที แต่ปรากฏว่าคิดผิด เพราะไม่ว่าจะมันมากหรือน้อยประชาธิปไตยก็รักษาความเป็นประชาธิปไตยไว้ได้คงเส้นคงวา คือมีการแก่งแย่งภายในรัฐมนตรีกับพรรคคอนทเขาารวมรัฐบาลผสม หรือแม้แต่ภายในพรรคเดียวกันก็ยังแบ่งแยกออกเป็นฝักเป็นฝ่าย

อย่างเช่นกลุ่มนายธรรมนุญ นาย
สมัคร กับกลุ่มนายดำรงค เป็นต้น
ผมเลือกพรรคประชาธิปัตย์มา
ทุกครั้ง ตั้งแต่นโยบายสังคมนิยม
อื่นๆ มาจนเป็นนโยบายไม่ซ้ายไม่
ขวา แต่หากประชาธิปัตย์ยังคงและ
ทะเยออย่างนอกตะกี้ ผมก็คงจะบอก
ศาลากันทีละครั้ง

ไม่เข้าใจเหมือนกันว่า ประชา
ธิปัตย์ ที่เคยจับเกี่ยวกับทหารมา
ตลอด ตั้งแต่ยุคเสริม nang ศิลา มาจน
ถึงสหประชาไทย และพรรคชาติไทย
กับธรรมสังคมนิยม ประชาธิปัตย์
ก็เคยประณามว่าเป็นสมุนทรราช แต่
คราวนี้กลับรวมกันได้ และสนับสนุน
นายพลกฤษณ์อย่างเต็มที่

ข่าวลือลือนายพลกฤษณ์ให้เงิน
ประชาธิปัตย์ ๕ ล้านบาทนั้นไม่ยาก
จะเชื่อ แต่ก็ชักไม่แน่ใจเหมือนกัน
อยากให้ จตุรัส ลองสัมผัสความจริง
มาให้อ่านกันบ้าง

ประพนธ์

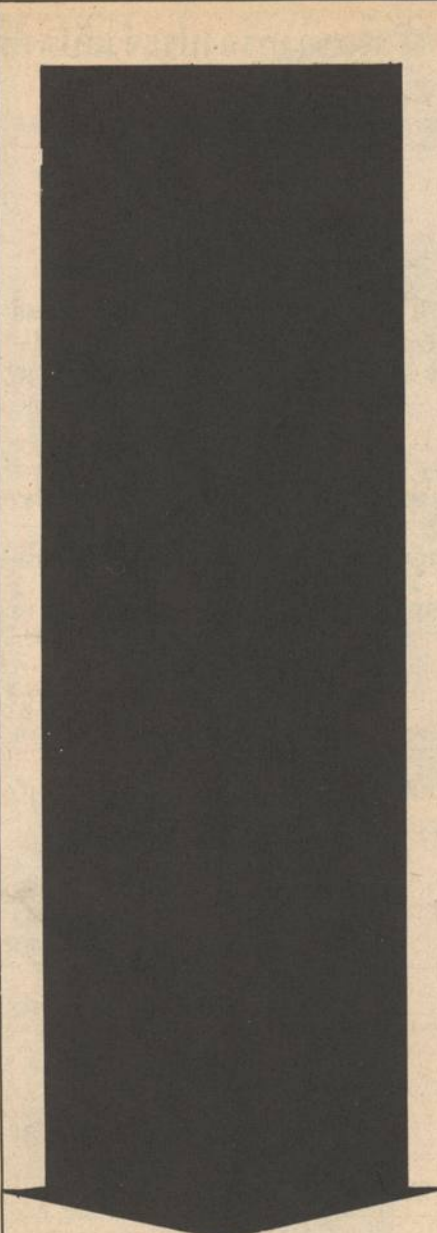
สะพานควาย กรุงเทพฯ ฯ

หมายเหตุ บทสัมภาษณ์ฉบับ
ที่ ๔๑ ผู้สัมภาษณ์พระพันาง ฯ แจ้งว่า
ในคำถามสุดท้าย ที่ให้สัมภาษณ์ว่า
มีสองข้อที่อยากฝากไปถึงผู้อ่านจตุรัส
ปรากฏว่าได้ตีพิมพ์ไปเพียงข้อเดียว
ส่วนอีกข้อที่หายไปคือ

“เมื่อเห็นออกเห็นใจแล้ว อาจ
เข้าทำงานร่วมกันได้ ถ้าทุกคนยอม
เสียสละอะไรของตัวหน่อย ทำงาน
ร่วมกันก็รู้สึก ว่า ผลงานมันจะออก
มาได้ การเห็นออกเห็นใจกัน และ
การทำงานเป็นทีมเวิร์ค รู้สึกว่าเป็น
สิ่งที่อยากจะฝากผู้อ่าน จตุรัส”

คุณทิพย์วัลย์ ศรีสุวรรณ (ท.-
๑๐๐๖) กรุณาแจ้งที่อยู่มาใหม่ให้ชัด
เจนด้วย

จตุรัส ๔

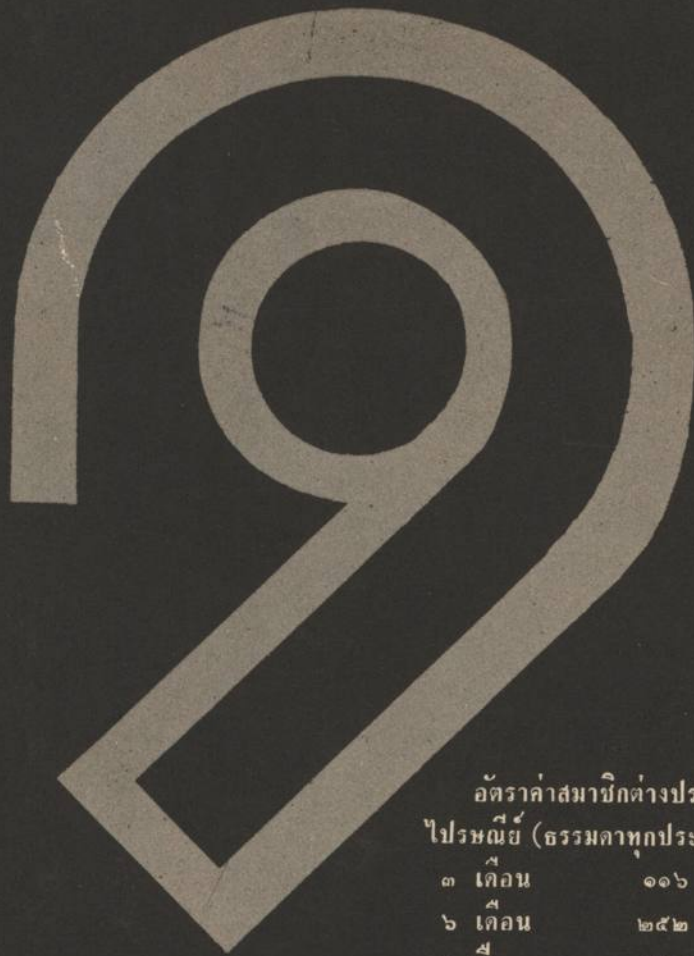

จตุรัส

อริปัตย์

ยืนหยัด
เคียงข้าง
ประชาชน

ทุกวินาที
และทุก

อัตราค่าสมาชิกต่างประเทศ
ไปรษณีย์ (ธรรมดาทุกประเทศ)

๓ เดือน	๑๑๖ บาท
๖ เดือน	๒๕๒ บาท
๑ ปี	๔๕๔ บาท
๖ เดือน	๑ ปี

ทางอากาศ	๓ เดือน
กลุ่มแหลมทอง	๑๔๑ บาท
เอเชีย	๒๐๖ บาท
ยุโรป	๒๙๖ บาท
อเมริกา	๓๗๖ บาท
แอฟริกา	๓๔๓ บาท
ออสเตรเลีย	๓๐๔ บาท
ทางเรือ	
อเมริกา	๑๖๔ บาท
ออสเตรเลีย	๑๒๕ บาท

๒๔๒ บาท	๕๕๙ บาท
๔๑๒ บาท	๘๑๙ บาท
๕๔๗ บาท	๑,๑๖๙ บาท
๗๕๒ บาท	๑,๕๐๔ บาท
๖๔๑ บาท	๑,๓๕๑ บาท
๖๐๓ บาท	๑,๑๙๕ บาท
๓๒๓ บาท	๖๓๖ บาท
๒๔๕ บาท	๕๔๐ บาท

หนังสือข่าวกรอง
ประจำสัปดาห์

อัตราค่าสมาชิกในประเทศ	
๓ เดือน	๖๐ บาท
๖ เดือน	๑๑๕ บาท
๑ ปี	๒๒๐ บาท

ธนาคารแห่งประเทศไทย
ในนาม นายมงคล วุฒิสงขันธ์
๔๒ อาคารเอมเอเอฟ.
ชั้น ๓ ถนนสุขุมวิท กรุงเทพฯ ๕

ทหารกับเสถียรภาพของรัฐบาล

ปัญหาของการบริหารประเทศไม่ว่าจะเป็นประเทศจีนหรือประเทศไทยก็ตาม ดูเหมือนว่าอยู่ที่ว่า ฝ่ายพลเรือนนั้นจะให้บทบาทขนาดใดแน่หรืออย่างไรแน่กับกำลังรบของประเทศ ถึงแม้ว่าทั้งไทยและจีนนั้นมีความเห็นคล้ายคลึงกันคือ ทหารเป็นกำลังรบของชาติที่มีบทบาทในการเสริมสร้างความมั่นคงของสังคม แต่ในขณะเดียวกันทหารก็ต้องอยู่ภายใต้การชี้นำของฝ่ายพลเรือน ในจีนนั้นก็ต้องอยู่ภายใต้พรรค ในไทยนั้นก็ต้องอยู่ภายใต้คำสั่งของรัฐบาลพลเรือนที่ได้รับการเลือกตั้งมาภายใต้ระบอบประชาธิปไตย นี่เป็นเพียงหลักการ แต่ทั้งในไทยและจีนนั้นทหารมีบทบาททางการเมืองมากกว่าที่พยายามจะจำกัดใหม่

ขณะนี้ในจีน ได้มีการโต้เถียงกันอีกครั้งหนึ่งว่า ในการบริหารประเทศโดยพรรคคอมมิวนิสต์นั้นวิถีทางใดแน่เป็นวิถีทางที่ถูกต้อง และบุคคลใดที่ขัดต่อวิถีทางที่ต่อต้านกับการปฏิวัติเพอวมวลชนแล้ว บุคคลผู้นั้นย่อมเป็นบุคคลที่ไม่พึงปรารถนา การถกเถียงดังกล่าวได้เกิดขึ้นมาเมื่อสิบปีก่อนหน้านั้นในรูปของการปฏิวัติวัฒนธรรม แต่ในการโต้เถียงดังกล่าวนี้ แรงเหวี่ยงของตัวมันเอง ซึ่งในที่สุดทำให้กำลังรบของประเทศต้องเข้ามา

มีบทบาทในการเมือง ในการที่จะยุติการโต้เถียง และในบางกรณีกำลังรบของประเทศก็เข้าข้างใดข้างหนึ่งทำให้เกิดการสู้รบกันขึ้น บัดนี้สงทผู้ชำนาญปัญหาของจีนกำลังเฝ้ามองกันอยู่ก็คือ บทบาทของกองกำลังรบของจีนในการโต้เถียงครั้งใหม่ที่เกิดขึ้นครั้งนี้ในจีน

เช่นเดียวกันในไทยเราอาจจะพูดได้ว่า ไม่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่เคยมียามานี้ประชาชนและรัฐบาลก็ต้องมองบทบาทของกองกำลังรบว่าจะมีอย่างไรและเมื่อใด เมื่อเกิดความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างพรรคการเมืองต่างๆ ในการจัดตั้งรัฐบาล แม้ว่าจะได้มีการพูดกันมากกว่า ทหารไทยปัจจุบันนี้รักและต้องการประชาธิปไตยก็ตามแต่ ก็ไม่มีใครจะปฏิเสธได้เต็มปากว่าทหารเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบในการวินิจฉัยสถานการณ์บ้านเมืองของประชาชน ของรัฐบาล และของพรรคการเมืองทุกพรรค รัฐบาลที่แล้วได้มีความสบายใจพอประมาณในการบริหารประเทศ ก็เพราะฝ่ายกำลังรบของประเทศได้ให้ความไว้วางใจ การตั้งรัฐบาลใหม่โดยมีพรรคประชาธิปไตยเป็นแกนนำนั้นไม่จำเป็นต้องโกหกกันอีกต่อไปแล้ว เพราะประชาชนรักกันทั้งเมืองว่าพรรคประชาธิปไตยได้รับความเห็นชอบและเอาใจช่วยจากนายทหาร กลุ่มพลเอกกฤษณ์ สีวะราอยู่ ในการให้สัมภาษณ์ต่อผู้สื่อข่าวหนึ่งสื่อพิมพ์วอชิงตันโพสต์หลังการเลือกตั้ง หัวหน้าพรรคประชาธิปไตยก็ได้เปิดเผยเช่น

นั้น ถึงแม้ว่าจะไม่ตรงไปตรงมามากนักก็ตาม

บัดนี้ข่าวการแตกแยกของวงการทหารก็ได้ออกมาให้ประชาชนเห็นอีกครั้งหนึ่ง และครั้งนี้ประชาชนก็รู้ว่าเสถียรภาพของรัฐบาลพลเรือนที่กำลังจะเกิดขึ้นใหม่นั้น จะมีหรือไม่เห็นจะไม่ได้อยู่ที่ว่า รัฐบาลจะสามารถหาสมาชิกพรรคการเมืองอื่นๆ มาสนับสนุนรัฐบาลใหม่เพียงข้างมาก หรือว่าจะอยู่ที่ว่าหัวหน้าพรรคการเมืองที่เป็นแกนนำการตั้งรัฐบาลครั้งนี้ สามารถทำให้พรรคมิวนิชหรือไม่ แต่อยู่กับสิ่งที่ จตุรสีได้เคยเตือนผู้อ่านมาแล้วว่าให้คอยดูให้ดี ๆ นั่นคือหลังการเลือกตั้งที่ผ่านมา เรื่องที่สำคัญที่สุดที่จะตามมาคือ การเปลี่ยนแปลงตามระยะเวลาของข้าราชการประจำ โดยเฉพาะในกองทัพไทย เพราะว่าหากว่าการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้เป็นไปได้อย่างเรียบร้อย ก็จะเป็นดัชนีชี้ว่าระบอบประชาธิปไตยของไทยนั้นเป็นไปได้อหรือไม่ หากว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นไปอย่างไม่เรียบร้อย มีการขัดกันอย่างรุนแรง ฝ่ายทหารไม่เห็นด้วยกับฝ่ายพลเรือน หรือว่ามีความขัดแย้งกันเองในกลุ่มทหารเอง อนาคตของประชาธิปไตยของไทยก็จะถูกบิดเบือน

เราไม่รู้ว่าจะมีการกล่าวอ้างว่าการโต้เถียงของพรรคการเมืองต่างๆ ในขณะนี้ เป็นการคุกคามเสถียรภาพและความมั่นคงของประเทศหรือไม่ เราไม่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในไทย

บ้านเราในรอบสัปดาห์

ให้ “ฉลาด” เป็นรอง
ผบ.ทบ.

สำนักนายกรัฐมนตรีออกประกาศเมื่อปลายวันที่ ๑๔ เมษายน เปลี่ยนแปลงตำแหน่งนายทหารชั้นผู้ใหญ่ใหม่ ๖ ตำแหน่ง คือให้ พล.อ. โชติ หิรัญชัยวุฒิ รองผู้บัญชาการทหารบก เป็นจเรทหารทั่วไป พล.อ. ฉลาด หิรัญศิริ ผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก เป็นรองผู้บัญชาการทหารบก พล.อ. ประสาร อมาตยกุล ประจำสำนักผู้บัญชาการทหารสูงสุด ไปประจำกองบัญชาการทหารสูงสุด พล.ท. ไพฑูรย์ อิงกตานวัฒน์ ประจำกองบัญชาการทหารสูงสุดไปประจำสำนักผู้บัญชาการทหารสูงสุด พล.ต. วรมนต์ ณ ระนอง รองเจ้ากรมฝ่ายบริหาร กรมพลัดงานทหาร ไปประจำสำนักปลัดกระทรวงกลาโหม พล.อ. วิศาล จันทระเสน เป็นรองเจ้ากรมฝ่ายบริหาร กรมพลัดงานทหาร

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช นายกรัฐมนตรีกล่าวว่าตนเองไม่ทราบเรื่องอะไรเลย เพียงแต่เป็นผู้ลงนามสนองพระบรมราชโองการเท่านั้น

บุคคลในวงการเมืองหลายคนกล่าวว่าวิจารณ์การสับเปลี่ยนตำแหน่งทางทหารตรงกับจตุรัสว่า เป็นการทวงของ พล.ต. ประमाण อติเรกสาร ซึ่งรู้ตัวเองดีว่าจะต้องพ้นจากตำแหน่ง รมต. กลาโหมแน่นอน

จึงแต่งตั้งให้พรรคพวกตัวเองขึ้นไว้รอเป็นผู้บัญชาการทหารบกที่จะถึงในเดือนตุลาคมนี้

ต่อมา พล.ต. ประमाण เปิดเผยเบื้องหลังเรื่องนี้ เป็นผลมาจากการประชุม เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ระหว่างตนเอง กับ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช พล.ต. ชาคิชาย ชุมหะวัน พล.ต. เฉลิม คำรพวงศ์ เจ้ากรมขนส่งทหารบก โดยม.ร.ว. คึกฤทธิ์เสนอให้แต่งตั้ง พล.อ. ฉลาด เป็นรองผบ.ทบ. ส่วนตนเองเสนอ พล.ท. ไพฑูรย์ อิงกตานวัฒน์ เป็นแทนแต่ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ยืนยันที่จะแต่งตั้ง พล.อ. ฉลาด ให้ได้โดยแลกกับการแต่งตั้งลูกพรรคชาติไทย ๔ คน เป็นวุฒิสมาชิกด้วย ตนจึงจำใจต้องแต่งตั้งไปตามนั้น

ทิพย์เจริญถูกจับแล้ว

เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน เวลา ๐๔.๐๐ น. เจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปรามสามยอดได้เข้าล้อมบริเวณอาคารพิบูลพัฒนา สามเสนกรุงเทพฯ และได้เชิญ พ.ต.อ. ทิพย์เจริญ ชูเวช รองผู้บังคับการตำรวจสันติบาล ซึ่งถูกกล่าวหาว่าร่วมมือกับนายค้ำฟ้า เอ็กช์ ไปยังกองปราบ

คำถามแรกที่ พ.ต.อ. ปฐม บุญเกียรติ ผ.ก.ก. ๒ ปล. ถามต่อรองผู้บังคับการตำรวจสันติบาลคือทำไมจึงไม่มอบตัวต่อเจ้าหน้าที่เสียในตอนแรกที่ถูกล่าว่าหา

“เขาตอบผมว่าเขาไม่ได้หนี แต่รอดสถานการณ์” พ.ต.อ. ปฐมกล่าวกับจตุรัส และนำตัว พ.ต.อ. ทิพย์เจริญ ไปขังไว้ที่กองปราบปราม ซึ่งการจับกุมครั้งนี้ นายตำรวจผู้ต้องหาไม่

มีการทวนกลั้วแต่อย่างใด และจะขอประกันตัวในชั้นศาล ซึ่งขณะนั้นชวน กิตติศรีวรพันธ์ นายเสริม โกลเลียง นายวรพจน์ ณ ถลาง จากพรรคพลังประชาชนนั่งเต็นขอประกันตัวให้ด้วยเงินจำนวน ๖ ล้านบาท

ตั้ง ส.ส. สอบตกเป็นวุฒิสมาชิก

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช นายกรัฐมนตรีลงนามรับสนองพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งสมาชิกวุฒิสภา แทนตำแหน่งที่ว่างลง ๘ คน เมื่อวันที่ ๑๔ เมษายน ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็น ส.ส. สอบตกจากพรรคชาติไทย ๔ คน คือ นางแรม พรหมโมบล บุญประสพ, นายประกอบ ประชุมโรกราช, รตท. ชานุมนุธรรม และ นายบัว ศิริทรัพย์ เป็นสมาชิกพรรคกิจสังคม ๔ คน คือ นายพงษ์ สารสิน นายเกษม ศิริสัมพันธ์ นายสุเทพ อุดดากกร นายประยูร จินดาศิลป์ และนายสวัสดิ์ กษเสนีย์

ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ กล่าวว่า พรรคชาติไทยเขาเสนอคนของเขามาเช่นนั้น ก็ไม่ทำอะไร ตนเป็นนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่เพียงนำข้อขึ้นกราบบังคมทูล เพื่อทรงโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งเท่านั้น

ประกาศกฎอัยการศึกเพิ่ม ๔ จังหวัด

ผลการประชุมคณะรัฐมนตรีนัดสุดท้าย เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายนนี้ คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามข้อเสนอของกระทรวงมหาดไทย ให้ประกาศกฎอัยการศึกในเขตทคอมมิวนิสต์แทรกซึมอีก ๔ จังหวัดคือ ร้อย

เอ็ด กำแพงเพชร ชัยภูมิ และ
กาญจนบุรี

การประกาศกฎอัยการศึกในเขต
๔ จังหวัดนี้ สภาความมั่นคงแห่ง
ชาติพิจารณาด้วยว่า สถานการณ์ไม่
เป็นที่น่าไว้วางใจ โดยให้เริ่มประ
กาศตั้งแต่วันที่ ๕ เมษายน ต่อไปเป็น
เวลา ๑ ปี

กรรมกรเสนอแก้กฎหมาย แรงงาน

เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน นาย
อารมณ พงศ์พจน์ รองประธานกลุ่ม
สหภาพแรงงานแห่งประเทศไทย
แถลงว่า กลุ่มสหภาพฯ จะเสนอแนะ
รัฐบาลใหม่เกี่ยวกับปัญหาด้านแรง
งาน ๒ ประการ คือ แก้ไขกฎหมาย
แรงงานให้เกิดความเป็นธรรมและ
สามารถบังคับนายจ้างให้ปฏิบัติตาม
กฎหมายแรงงานได้รวมทั้งเพิ่มโทษ
แก่ผู้ฝ่าฝืนให้หนักกว่าที่กำหนดไว้
ในปัจจุบัน

การแก้ไขกฎหมายแรงงาน
กลุ่มสหภาพแรงงานได้ร่างไว้เรียบร้อยแล้ว ๓ ฉบับ ก่อนที่รัฐบาลจะ
ประกาศยุบสภา คือร่างกฎหมายแรง
งานสัมพันธ์ ร่างกฎหมายคุ้มครอง
แรงงาน และร่างกฎหมายความ
ปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งจะเสนอ
เข้าสู่สภาในรัฐบาลชุดใหม่ โดยอาจ
ผ่านทางพรรคการเมืองหรือกระทรวง
มหาดไทยก็ได้

นายอารมณกล่าวว่า การที่กลุ่ม
สหภาพแรงงานร่างกฎหมายดังกล่าว
ขึ้น ก็เพราะลูกจ้างกรรมกรอันเป็น
สมาชิกสหภาพฯ ย่อมรู้ปัญหาแรงงาน
ได้ดีเพราะประสบด้วยตัวเอง

ยิงแม่ทัพภาค ๔

เมื่อเวลาประมาณ ๑๖.๓๐ น.
วันที่ ๑๕ เมษายนนี้ ขณะที่ พล.ท.
สัณฑ์ จิตรปฎิมา แม่ทัพกองทัพบก
ที่ ๔ พล.ต. สนั่น ขุทธสารประสิทธิ์
ผู้บัญชาการกองพลที่ ๕ และพล.ต.
จารุ จาติกานนท์ ผู้บังคับการจังหวัด
ทหารบก สงขลา พร้อมด้วยทหาร
ได้บังคับบัญชาอีก ๑๑ นาย ออก
ตรวจราชการที่ อ. บ้านนงสาร์ จ.
ยะลา โดยใช้รถแลนด์โรเวอร์ ๒ คัน
เป็นพาหนะ มาถึง ก.ม. ที่ ๑๓ ต่อ
กม. ที่ ๑๔ ถนนเพชรเกษม ในเขต
อ. นาทวี จ. สงขลา ได้ถูกคนร้าย
กระหน่ำยิงมาที่รถทั้งสอง ปราบกว่า
พล.ต. สนั่น ถูกกระสุนปืนหลายนัด
บาดเจ็บสาหัส พล.ต. ขุทธสารประสิทธิ์
ถูกกระสุนปืนบริเวณศีรษะอาการสาหัส
พล.ท. สัณฑ์ ปลอดภัย ส่วนรถอีก
คันหนึ่ง สอ. โอฟาร นาคัน และ
สท. อาสนัด บินมาซลี ถูกกระสุน
ปืนหลายนัดตายคาที่

จากการสอบสวนของเจ้าหน้าที่
ตำรวจ พบว่าคนร้ายได้นำศพชาย
จีน อายุประมาณ ๓๐ ปี คลุมผ้าขาว
มาขวางทางรถสภาพศพใบหน้าถูก
ฟันและ ข้างศพมีผ้าขาวเช็ดด้วย
ตัวหนังสือสีแดงว่า "จุดจบอันอนาถ
ของโจรเรียกค่าไถ่" ลงนามโดยกอง
ทัพบกปลดแอกมลายา นอกจากนี้ยัง
พบปลอกกระสุน เอ็ม. ๑๕ หลาย
ปลอก และซองปืน เอช. เค.

พล.ท. สัณฑ์ จิตรปฎิมา กล่าว
ว่าขณะทราบแล้วว่าคนร้ายเป็นใคร
แต่ยังไม่บอกได้

เพื่อนว่า

คอย่าฝั้นเข้ารักษาตัว กลับติดคุก

ชาวเขาดิถยามารักษาที่โรงพยาบาล
บาด พรคพวกแอบเอายาฝั้นส่งให้
ตำรวจรวบเข้ากรง

เวลา ๘ น. เช้าวันที่ ๑ เดือน
สท. เปรม ยันบุญ เจ้าหน้าที่ตำรวจ
สภ.อ. เมืองเชียงใหม่และนายสุทธิ
ศักดิ์ อ่อนขาวบุรุษพยาบาลประจำ
ศูนย์รักษายาเสพติดชาวเขา ในโรง
พยาบาลนครเชียงใหม่ได้นำตัวนาย
ตะนุ นาค้า อายุ ๓๖ ปี เป็นชาวเขา
เผ่ากะเหรี่ยงบ้านเดิมอยู่ อ. จอมทอง
และนายคำหล้า สิ้นธิ อายุ ๓๑ ปี
ชาวเขา อ. เชียงดาวพร้อมกับของ
กลางมีมูลฝั้นหนัก ๐.๑ กรัม และเฮ
โรอิน ๑ ห่อเล็กส่งให้ รตท.สโรช
โทปัญญาณนท์ นายร้อยเวร สภ. อ.
เมืองดำเนินคดีโดยกล่าวหาว่ามียา
เสพติดไว้ในความครอบครองโดยผิด
กฎหมาย

สาเหตุที่เจ้าหน้าที่ตำรวจและ
บุรุษพยาบาลจับกุมชาวเขาทั้งสองมี
อยู่ว่า ในตอนเช้าวันเดียวกันนั้น
ขณะตนายสุทธิศักดิ์ซึ่งเข้าเวรตอน
เช้าจะนำยาไปให้แก่ชาวเขาซึ่งมารัก
ษายาเสพติดที่ศูนย์นั้น ได้เห็นชาว
เขาทั้งสองซึ่งเป็นคนป่วยมารักษาที่
ศูนย์เช่นกัน ลักลอบเอายาเสพติด
ดังกล่าวส่งให้แก่ผู้ป่วยคนอื่นอยู่ นาย
สุทธิศักดิ์ จึงได้จับกุมตัวคนทั้งสอง
ส่งให้ตำรวจดำเนินคดีตามข้อกล่าว
หาดังกล่าว

นสพ. ไทยนิวิศ เชียงใหม่

๔ เมษายน ๒๕๑๙

ย่านอเมริกันเจียบเหงา

จากการออกตระเวนสังเกตการณ์ของ “เสียงเสรีชน” ปรากฏว่า ในย่านถนนสุนทร และย่านอื่นๆ ซึ่งเป็นย่านที่ทหารอเมริกันเคยออกหาความสำราญ และจับจ่ายซื้อของต่างๆ นั้น เมื่อทหารอเมริกันถอนออกไปจากฐานทัพที่โคราชแล้ว ได้เจียบเหงาซบเซาลงไปแทบจะเป็นเมืองร้าง

ร้านค้าบางแห่งต้องปิดตัวเอง อพยพไปทำการค้าจังหวัดอื่นเนื่องจากไม่มีคนไทยนิยมไปซื้อของในย่านนั้น เจ้าของร้าน จิเวลร์ แห่งหนึ่งในย่านนั้นได้กล่าวกับ “เสียงเสรีชน” ว่าในสมัยก่อนสามารถขายได้วันละ ๑-๒ หมื่นบาท มาในปัจจุบันบางวันจะไม่ได้ขายเลยแม้แต่บาทเดียว หากขายได้วันละ ๑-๒ พันบาทก็ถือว่าพลุกพล่านที่สุด

กรรมกรสามล้อซึ่งรับส่งผู้โดยสารในแถบนั้นเป็นประจำกล่าวว่า ขณะนี้ถ้าไปจอดรอรับคนโดยสารในบริเวณนั้นจะต้องอดตายแน่ เพราะไม่มีผู้คนขึ้นรถ บารซึ่งเคยต้อนรับทหารอเมริกันอย่างคับคั่ง ต้องปิดตัวเองเป็นแถวๆ จนกระทั่งปล่อยให้หลุมขนกรงร้างเพราะไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้

เจ้าของบ้านเช่าซึ่งทหารอเมริกันเคยเช่าในอัตราเดือนละ ๑-๒ พันบาท ต้องพากันลดราคาลงมาเป็นเดือนละ ๔-๕ ร้อยบาท เพื่อให้คนไทยเช่าไปตามๆ กัน ส่วนทางด้านเมียเช่าหรือหญิงที่เคหากินกับพวกทหารอเมริกัน ยามราตรีนอนต่างก็พากันหันไปหาอาชพอน เช่น หมอนวด พาร์ทเนอร์ โสเภณี ไปตามๆ กัน

นสพ. เสียงเสรีชน นครราชสีมา

๑๐ เมษายน ๒๕๑๗

สวนพุดตาลถูกพลิกถ้อย ประมาณหรือจะใหญ่กว่า

ขณะที่ข่าวการจัดตั้งรัฐบาลผสมของพรรคประชาธิปัตย์กำลังมีเรื่องวุ่นวายอยู่นั้น จู่ๆ ก็มีข่าวสำคัญแทรกขึ้นมาในกลางคืน นั่นคือคำสั่งแต่งตั้ง พลเอกฉัตร หิรัญศิริ ผู้ช่วยผู้บัญชาการทหารบก เป็นรองผู้บัญชาการทหารบก รองจากพลเอกบุญชัย บำรุงพงศ์ ผู้บัญชาการทหารบก ซึ่งกำลังจะเกษียณอายุราชการในเดือนตุลาคมที่จะถึงนี้

คำสั่งแต่งตั้งพลเอกฉัตรดังกล่าว เป็นฝีมือของรัฐมนตรีกลาโหมที่กำลังจะจากไป ถือเป็นคำสั่งสำคัญครั้งสุดท้ายของ พลตรีประมาณ อดิเรกสาร ก่อนที่จะวางมือจากกระทรวงกลาโหม ซึ่งเป็นที่แน่นอนแล้วว่า พลเอกกฤษณ์ ตะวัน ออกดีดแม่ทัพบกจะเป็นผู้มารับตำแหน่งแทนในโควตาของพรรคประชาธิปัตย์

การก่อกระแสนี้ในวงการทหารของพลตรีประมาณครั้งนั้น เป็นทศกาลการณ์ภายในในหมู่ทหารก่อนหน้านั้นแล้ว ว่าจะต้องมีการเปลี่ยนแปลง

โชติ หิรัญชนวิติ ได้รับเกียรติเป็นจเรคนที่ ๓

อย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้นแน่นอนในกองทัพบก เพราะการกลับมาของกลุ่มชวยราชครุในวงการเมืองจะมาเพียงแก้ตำแหน่งรัฐมนตรีนั้นย่อมไม่ได้ โดยเฉพาะกระทรวงกลาโหมที่พลตรีประมาณจากไปเกือบ ๒๐ ปี ย่อมจะต้องสร้างฐานอำนาจในหมู่ทหารกันใหม่ เหตุนี้ทางพลเรือเอก สังัด ชลน้อย ผู้บัญชาการทหารสูงสุด และพลเอกฉัตร หิรัญศิริ รองผู้บัญชาการทหารบก จึงเป็นนายทหารชั้นผู้ใหญ่ที่เต็มใจจะไปอยู่กับค่ายราชครุ มากกว่าค่ายสวนพุดตาลที่พลเอกกฤษณ์เป็นเจ้าพ่อ

“การแต่งตั้งผมเป็นรองผู้บัญชาการทหารบก เป็นพระบรมราชโองการที่ต้องปฏิบัติตาม ไม่มีเบื้องหน้าเบื้องหลัง เพราะผมมองแต่ข้างหน้าข้างหลังไม่มี ถ้ามีก็คงอยู่กับคนละขอย เชื่อว่าจะไม่มีปฏิกิริยาในหมู่ทหาร”

พลเอกฉัตรให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ หลังจากที่เขาสั่งแต่งตั้งดังกล่าวออกมา และนายทหารชั้นผู้ใหญ่อีกหลายคน ซึ่งมีความอาวุโสกว่าถูกแซงคิวไปได้แสดงปฏิกิริยาว่าจะประท้วงคำสั่งของพลตรีประมาณครั้งนั้น ด้วยการประกาศลาออกจากราชการ แม้ว่าพลเอกฉัตรจะได้เคยกล่าวขึ้นหลายครั้งหลายหนว่า ตนเองไม่ได้เกี่ยวข้องกับแต่อย่างใดกับการเมืองกลุ่มชวยราชครุ

แต่ความจริงที่ปฏิเสธไม่ได้คือการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างพลเอกฉัตรและพลตรีประมาณ โดยผ่านพลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ เลขาธิการ

กฤษณ์ ตัวรา บัณฑิตพันธุ์

พรรคชาติไทย ซึ่งเป็นนักเรียนนายร้อยรุ่นเดียวกันมา หาไม่แล้วพลตรีชาติชายคงจะไม่มีความเห็นในกรณีนี้ เกี่ยวกับการแต่งตั้งรองผู้บัญชาการทหารบกคนใหม่ เพราะพลตรีชาติชายมีหน้าที่เกี่ยวกับกระทรวงการต่างประเทศ แต่โดนจึงรู้ถึงเหตุผลอย่างดีในการแต่งตั้งพลเอกฉัตรด้วยเหตุผลว่าเป็นนายทหารที่ฉลาด สมชื่อและเป็นคนทันสมัย

“การแต่งตั้งพลเอกฉัตรครั้งนี้เป็นแผนสำรองอำนาจในการทหารครั้งสุดท้ายของคุณประมาณ เพราะอย่างไรเสียตำแหน่งรัฐมนตรีกลาโหมก็จะต้องเสียให้คุณกฤษณ์ไป จึงรับแต่งตั้งคนของคุณไปได้ก่อน” นายทหารผ่องใสให้ความเห็นกับ จตุรัส พร้อมทงซ่งแจ้งต่อไปว่า

การปล่อยไม้เด็ดของกลุ่มชวยราชครุฑนั้น เนื่องจากผลการเลือกตั้งออกมาผิดความคาดหมาย พรรคประชาธิปัตย์ ได้ผู้แทนมากกว่าที่คาดไว้ ทำให้แผนการจัดตั้งรัฐบาลของพรรคชาติไทยที่เตรียมไว้ต้องพังทลายลง นอกจากนั้นยังมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกลุ่มใหญ่ในพรรคประชาธิปัตย์ที่สนับสนุนพลเอก กฤษณ์ เพราะอดดแมทท์พบกัน ได้ช่วยใน

ฉัตร ธีรวิทย์ ผมไม่เคยกับหัวให้ใคร

ด้านเงินทองหาเสี่ยงให้แก่พรรคประชาธิปัตย์กลุ่มนี้ด้วยเช่นกัน

“คุณธรรมบุญ เทียนเงิน พบกับคุณกฤษณ์บ่อยเหลือเกิน เขามักจะไปปรึกษากันที่โรงแรมสวัสดิ์ สุขุมวิท และคนทั้งสองคนเขาก็เป็นนักเรียนเทพศิรินทร์รุ่นเดียวกันมา มีความสนิทสนมกันมาก ถึงขนาดคุณธรรมบุญเจอหน้าแม่ทัพกฤษณ์ก็ชวนศอกชวนเข้าเป็นการทักทายเลยทีเดียว”

นายทหารผู้ทราบเรื่องดังแจ้งต่อไปว่า จากความสนิทสนมนี้เอง ที่ทำให้เกิด เสียงกีดกันในหมู่พรรค

ประชาธิปัตย์ กรณีพรรคชาติไทยจะเข้าร่วมจัดตั้งรัฐบาลด้วย และได้เรียกร้องขอตำแหน่งรัฐมนตรีกระทรวงสำคัญต่อพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งสร้างความไม่พอใจอย่างยิ่งแก่พลเอก กฤษณ์ ที่เป็นนายทมนักการเมืองให้แก่พรรคการเมืองต่างๆ หลายพรรค รวมทั้งประชาธิปัตย์ที่ต่อสู้อย่างตลอด แต่ขอเป็นรัฐบาลในครั้งนี้นะเช่นกัน

การที่พลตรีประมาณรับแต่งตั้งนายทหารของกลุ่มตนเข้าดำรงตำแหน่งสำคัญในกองทัพบก ก่อนที่จะวางมือจากกระทรวงกลาโหม จึงเป็นการแต่งตั้งอย่างที่คนทั่วไปกล่าวว่าตึงกันอย่างหน้าด้านๆ ทั้งๆ ที่ทราบว่าจะต้องมีปฏิกริยาจากภายนอกภายในเกิดขึ้น และก็หาใช่ว่าเมื่อแต่งตั้งคนของตนไปแล้ว เมื่อพลเอกบุญชัยปลดเกษียณ พลเอกฉัตรจะได้เลื่อนเป็นผู้บัญชาการทหารบกแทนแต่อย่างใดไม่ เพราะเมื่อท่านกอกี้ก้าวเข้ามาในตำแหน่งรัฐมนตรีกลาโหมเมื่อใด เมื่อนั้นการเปลี่ยนแปลงภายในกองทัพบกก็จะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่งอย่างแน่นอน และเมื่อนั้นก็จะใคร่ว่า ระหว่างสวนพุดตาลและชวยราชครุ ชวยไหนจะมีคนในเครื่องแบบสีเขียวมากกว่ากัน

รัฐสภา : เส้นทางที่ถูกปิดของฝ่ายซ้าย

“ผมมีความสุขมากครับ กินข้าวไม่ลงไป ๒ วัน ดีใจที่เพื่อนร่วมอุดมการของเราเสี่ยงข้างมากในสภา” นวพลใหญ่วัฒนา เขียววิมล กล่าวกับ จตุรัสด้วยน้ำเสียงร่าเริง ทั้งนี้เพราะพรรคการเมือง ๓ พรรคที่ถูกเรียกว่าเป็น “ฝ่ายซ้าย” คือพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย พรรคแนวร่วมสังคมนิยม และพรรคพลังใหม่ได้ที่นั่งในสภารวมกันแล้วเพียง ๖ คนเท่านั้น

สาเหตุแห่งความพ่ายแพ้ของพรรคทั้งสามนี้ วัฒนา เขียววิมล เชื่ออย่างแน่นแฟ้นว่าเป็นเพราะผลจากการดำเนินงานของ “นวพล” ซึ่งเป็นไปไม่ ๒ ทางคือ การเข้าไปสัมพันธ์กับประชาชนในชนบทอย่างทั่วถึงทุกหมู่บ้าน ในภาคเหนือและภาคอีสาน ที่เรียกกันในภาษานวพลว่า “สร้างแกนประชาชน” และอีกทางหนึ่งโดยการก่อตั้งพรรคธรรมาธิปไตยสังคมนิยม ส.ส. ทั่วประเทศ ซึ่ง

หลายคนคงแปลกใจว่า แม้พรรคการเมืองฝ่ายซ้ายจะได้นั่งเพียง ๖ ที่นั่งก็ตาม แต่พรรคธรรมาธิปไตยของนาวพลได้มาเพียง ๑ ที่นั่งเท่านั้น จะถือเป็นชัยชนะได้อย่างไร

เรือนเจ้าของฉายา “ด๊ับเบลโลคลแมกซ์” ข้างแจ้งกับจตุรัสว่า จุดประสงค์ในการสมัคร ส.ส. ของพรรคธรรมาธิปไตยนั้นมิได้มุ่งหวังเข้าป็นิ่งในสภา แต่มุ่งหวังในการออกไปพูดหาเสียงเพื่อทำลายฝ่ายซ้ายโดยเฉพาะ เป็นการเผยแพร่อุดมการณ์นาวพล ซึ่งทำให้พรรคชาติไทยกับพรรคประชาธิปไตยได้รับผลจากการดำเนินงานของเขาไปโดยทางอ้อม

“ส.ส. ในสภาตอนนี้เป็นนาวพล ๑๑ คน ๑๑ คนนั้นบ่นเฉพาะที่รวมคมนาสาบานแล้วนะ ถ้าบ่นรวมพวกที่มาอบรมอย่างเดียวด้วยก็มึนเขอะเขอะ” วัฒนา นักปลุกระดมมวลชนฝ่ายขวากลาง กล่าวยืนยันถึงชัยชนะของนาวพลซึ่งไม่ได้มีเฉพาะในพรรคธรรมาธิปไตยเท่านั้น

ดูเหมือนว่านักการเมืองที่เดินแนวทางสังคมนิยม หรือที่ถกขนานนามว่า “ซ้าย” นั้น ถูกรู้ว่าผลการเลือกตั้งจะออกมาในรูปใด อดีต ส.ส. ของพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ๕ คน นำทีมโดยนายไขแสง สุกใส ก็ประกาศไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งครั้งนี้ โดยมีเหตุผลว่าระบบรัฐสภาไม่สามารถแก้ปัญหาของประเทศได้อย่างแท้จริง พวกเขายังจะไปต่อสู้เพื่อประชาชนโดยวิธีอื่นต่อไป

พอผลการเลือกตั้งปรากฏออกมา พรรคการเมืองทั้งสามต่างก็กล่าวว่า จะต้องปรับปรุงวิธดำเนินของพรรคเสียใหม่ ทำให้เกิดการเมืองฝ่ายตรงข้ามตีความไปว่าพรรคฝ่ายซ้ายจะต่อสู้ในระบอบใดต่อไป พล.ต. ประมาณ อุดรเสถียร เจ้าของคำขวัญ “ขวาพิฆาตซ้าย” ถึงกับกล่าวในที่ประชุมจตุรัส ๑๒

คณะรัฐมนตรีนัดสุดท้ายว่า การที่ฝ่ายขวาวางชนะเลือกตั้งอย่างท่วมท้นในครั้งนี้ ยังไม่ใช่ชัยชนะของคนเด็ดขาด เพราะเชื่อว่าฝ่ายซ้ายจะต้องต่อสู้นอกกติกาจนต่อไปอีก

พล.ต.ท. ชุมพล โลหะชาละ ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ ก็ออกปากเตือนพรรคการเมืองฝ่ายซ้ายว่าอย่าต่อสู้นอกกติกา มิฉะนั้นจะจัดการตามกฎหมาย ทั่วๆ ทางฝ่ายผู้ถูกกล่าวหาเองก็ยังมีได้เอ่ยปากพูดถึงเรื่องนี้ขึ้นมาแต่ประการใด

พอ. สมคิด ศรีสังคม ประธานพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย กล่าวถึงสาเหตุแห่งความพ่ายแพ้ครั้งนี้ว่า เพราะถูกวางแผนทำลายโดยใช้กลไกของรัฐ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ นอกจากนั้นการเลือกตั้งครั้งนี้ก็ไม่มีบริสุทธิ์ มีการโกงกันหลายแห่ง ส่วนอนาคตของพรรคสังคมนิยมฯ นั้น พอ. สมคิดกล่าวกับจตุรัสว่า

“เราจะต่อสู้ต่อไปตามวิถีทางรัฐสภา เพราะพรรคเราตั้งขึ้นมาเพื่อสู้ทางนี้ ถ้าไม่สู้ก็ต้องยุบพรรคกันเท่านั้น ต่อไปเราจะเข้าหาประชาชนให้มากที่สุด เข้าหมู่บ้าน ตำบล หาสมาชิกให้มากขึ้น ถ้าถูกขัดขวางทำลายกันมาก ๆ จนเราทำงานไม่ได้และไม่มีที่นั่งในสภา บ้านเมืองก็จะมืดแต่พวกขวาจัด คอมมิวนิสต์ตัวจริงก็จะเข้ามา”

พร้อมกันนั้น พอ. สมคิดยืนยันอย่างหนักแน่นว่า ตนเองจะสมัครรับเลือกตั้งต่อไป ส่วนการที่สมาชิกพรรคหลายคนจะมีความเบื่อหน่ายในวิถีทางรัฐสภาและวางมือไปแล้วหลายคนนั้นก็เป็นเรื่องส่วนตัวของสมาชิกผู้นั้น ไม่เกี่ยวกับทางพรรค

“คนเหล่านี้มามากพอสมควร เขาปรารถนาที่จะเข้ามาช่วยเหลือบ้านเมือง แต่ถูกบังคับให้ไม่มีทางเลือกจึงเหลืออยู่ ๒ ทางคืออยู่เฉยๆ หรือไม่ก็ไปต่อสู้ในระบบ” ประธาน

พรรคสังคมนิยมฯ กล่าวกับจตุรัสในที่ที่สุด

ทางด้านพรรคแนวร่วมสังคมนิยม นายแคล้ว นรปติ หัวหน้าพรรคก็กล่าวในทำนองเดียวกับ พอ. สมคิด และเปิดเผยว่าพรรคจะสู้มาถึงข้อบกพร่องในการเลือกตั้งและจัดตั้งองค์กรใหม่ต่อไป แต่ยืนยันว่าจะคงต่อสู้ในวิถีทางรัฐสภา

“เราต้องทบทวนตัวเราเองในแง่ของวิธีการ ส่วนจุดยืนยังคงเดิมไม่เปลี่ยนแปลง ในประเด็นที่นั่งในสภาเราอาจจะแพ้ก็จริง แต่ในแง่ของประชาชนที่สนับสนุนแล้ว เราไม่แพ้ใครเหมือนกัน” นายแพทย์ประสาน ต่างใจ รองหัวหน้าพรรคพลังใหม่ กล่าวกับจตุรัส พร้อมทงยืนยันว่าความพ่ายแพ้ครั้งนี้เป็นไปตามวิถีทางของระบอบรัฐสภา ไม่ต้องการโยนความผิดให้ใคร พรรคพลังใหม่จะยึดมั่นต่อสู้ในระบบรัฐสภาต่อไป

“เราเป็นพรรคใหม่ เพิ่งตั้งมาได้ปีเดียว เราทำงานได้ผลระดับหนึ่งแล้วจะต้องได้ผลต่อไป ผู้ที่คิดทำลายเราจะต้องพ่ายแพ้ไปในที่สุด ของเก้อยู่ไม่ได้นานหรอกครับ” นายแพทย์ประสานกล่าวอย่างมั่นใจ

แม้ว่ารองหัวหน้าพรรคพลังใหม่

น.พ. ประสาน ต่างใจ ... ของเก้อยู่ไม่ได้นาน

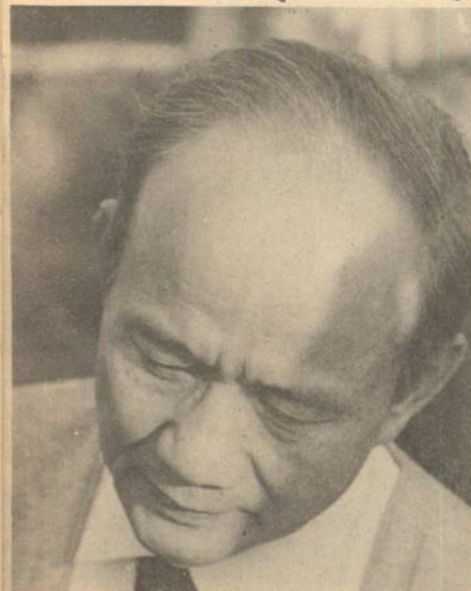

คุณเกล้า คุณสมคิด นี่ผมปล่อยเข้าไปเองแหละ

จะยืนยันอย่างหนักแน่นถึงอนาคต
ของพรรคพลังใหม่ก็ตาม แต่นักการ
เมืองบางคนในพรรคก็แสดงนัย
ไม่แน่ใจในหนทางที่ตนเองกำลังเดิน
อยู่ว่าจะไปได้ไกลและได้ผลเพียงใด
นักการเมืองหนุ่มมีความปรารถนา
จะเข้ามาสู่วงการเมืองอย่าง ดร.
อาทิตย์ อไรรัตน์ ก็ยังไม่สามารถให้
คำตอบกับจตุรัส ได้ว่าจะต่อสู้ในแนว
ทางนอกต่อไปหรือไม่ ในเมื่อตนเอง
ก็เริ่มมองเห็นความจริงข้อหนึ่งว่า
“ผมได้บทเรียนจากการสมัครรับ
เลือกตั้งครั้งนี้ คนที่จะชนะเลือก

สมคิด ศรีสังคม ... จะสู้ต่อไปในวิถีทางรัฐสภา

ตั้งได้ต้องสกรปรก และควบคุมกลไก
ของรัฐ”

มีผู้ตั้งข้อสังเกตกับจตุรัสว่าใน
การเลือกตั้งครั้งนี้แล้ว การที่พลัง
ใหม่ถูกโจมตีอย่างหนักว่าเป็นคอม
มิวนิสต์ และรับเงินจากรัสเซีย ทำให้
พลังใหม่แก้โดยการด่าคอมมิวนิสต์
อย่างหนัก และเริ่มพูด “ชาติ ศาสนา
พระมหากษัตริย์” บ่อยครั้งขึ้น ดังนั้น
หากพลังใหม่จะสู้ในการเลือกตั้งครั้ง
ต่อไป ก็ไม่แน่ใจว่าพลังใหม่จะ
เปลี่ยนรูปแบบในการหาเสียงไปใช้
แบบฝ่ายขวาหรือไม่ เพราะการแสดง
ตัวเป็นชาตินิยมจะต้องถูกทงศาต
โคลนและขว้างระเบิดอย่างยับเยินแน่
เพราะพรรคแนวทางสังคมนิยมอีก ๒
พรรคคนก็เริ่มลดบทบาทในการต่อสู้
ด้านลงไปพอสมควร พลังใหม่จึง
เป็นพรรค “ฝ่ายซ้าย” พรรคเดียวที่ยัง
เหลือเด่นอยู่ พรรคก็แสดงพรรคจึง
เป็นที่จับตามองของหลายฝ่ายว่าจะ
ปรับปรุงวิธดำเนินงานไปในรูปใด
โดยที่ยังคงรักษานโยบายเดิมไว้ได้

“เท่าที่ผมเห็น ครั้นเป็นครั้ง
แรกฝ่ายซ้ายตั้งใจต่อสู้ในวิถีทางรัฐ
สภาอย่างบริสุทธิ์และจริงจัง แต่ผล
ที่ออกมาทำให้เขาเอือมระอา ผมเชื่อ
ว่าในท่ามกลางสถานการณ์อย่าง
ฝ่ายซ้ายจะไม่โอกาสได้ต่อสู้ในวิ
ถีทางรัฐสภาเลย” พอ. หาญ พงศ์สัฎา
นนท์ อดีตนายทหารฝ่ายซ้าย กอ.
รมน. กล่าวกับจตุรัส พร้อมทั้งให้เห
ตุผลถึงความพ่ายแพ้ของพรรคฝ่ายซ้าย
ว่าเป็นเพราะถูกกลั่นแกล้งคุกคาม
เช่นนี้ ทำให้ไม่สามารถออกไปหา
เสียงทำความเข้าใจกับประชาชนได้
อย่างทั่วถึง และการที่จะพูดว่าผล
การเลือกตั้งครั้งนี้ให้เห็นว่าประ
ชาชนนิยมฝ่ายขวานั้นไม่ถูก เพราะ
เปอร์เซ็นต์ที่คนมาเลือกตั้งนั้นน้อย

“มันน่าจะมียะไรสักอย่างที่ทำให้
ให้คนเขาไม่ไปลงคะแนน อาจจะช

ให้เห็นว่าระบบรัฐสภานั้นไม่ได้ทำ
เป็นได้ ผลของการเลือกตั้งครั้งนี้
พรรคฝ่ายซ้ายทั้งสามอาจจะอ่อนลง
หรือล้มไปเลยก็ได้ แต่ที่แน่ ๆ คือ
พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย
จะได้สมาชิกเพิ่มขึ้น บางคนยังเสรี
นิยมอยู่ เจออย่างนี้ก็ไม่เลย” พอ.หาญ
กล่าวขึ้นในตอนหนึ่งของการสนทนา
กับจตุรัส และสรุปไว้ด้วยคำพูดที่
ชวนคิดว่า “พรรคที่ต่อสู้ในการเลือก
ตั้งอาจจะพัง แต่พรรคจริง ๆ ที่ต่อสู้
เพื่อผลประโยชน์ของประชาชน คน
ยากคนจน ชาวนากรรมกร จะไม่มี
วันพัง”

เกี่ยวกับการต่อสู้ของพรรคฝ่าย
ซ้ายในอนาคตนั้น ผู้ที่จะให้ความ
เห็นในปัญหานี้ได้ดีที่สุดน่าจะเป็น
พล.อ.สาขย หุต เกิดผล ผู้อำนวยการ
กรม. หน่วยงานที่มทนามาต่อต้าน
คอมมิวนิสต์โดยตรง แต่ท่านนายพล
ผู้นี้ได้ปฏิเสธที่จะให้ความเห็นกับ
จตุรัสโดยสิ้นเชิง

“ผมยังไม่พูดอะไรทั้งนั้นตอน
นี้ต้องดูทิศทางลมก่อน” พล.อ. สา
ขย หุต กล่าวอย่างอารมณ์ดี แต่ก็ไม่
ตอบเมื่อถูกถามว่าตอนนั้นลมแรงไหม

แนวโน้มสถานการณ์ปัจจุบันที่
กระแสการโจมตีฝ่ายซ้ายอยู่ในขั้นสูง
โอกาสที่พรรคการเมืองฝ่ายซ้ายจะ
เข้าไปนั่งรัฐสภาอยู่น้อย นักการ
เมืองในแนวทางนี้หลายคนเริ่มหันเห
ออกจากการต่อสู้ตามวิถีทางรัฐสภา
ไปดำเนินการตามที่พวกเขาเห็นสม
ควร แต่ผู้ที่ยังคงยืนหยัดต่อสู้ในวิ
ถีทางรัฐสภาต่อไปก็ยังมีอยู่ และ
ก็มีโอกาสได้เข้าไปนั่งระดับสภา
บ้างสัก ๒-๓ คน เพราะแม้แต่การ
เลือกตั้งครั้งนี้ วัฒนา เขียวมูล ก็
ยังกล่าวกับจตุรัสว่า ท้าหัวหน้าพรรค
ทั้งสาม ได้เข้าไปนั่งในสภา ก็เพราะ
เขาปล่อยให้เข้าไปเอง

ผู้ใกล้ชิดวงการเมืองท่านหนึ่ง

กล่าวกับบุตรสาว ผู้ที่จะขึ้นหยัดต่อสู้อยู่ในวิถีทางรัฐสภาต่อไปที่แน่ ๆ คือนายแก้ว นรปติ กับ พอ. สมคิด ศรีสังคม เพราะทั้งสองคนนั้นต่อสู้ในแนวทางรัฐสภามาตลอดเวลา

“เลือกตั้งคราวหน้าอาจจะเห็นแต่สมการแคล้วกับสมการสมคิด ลงสมัครก็ได้ ส่วนบรรดาพระเถระและลูกศิษย์วัดเก่า ๆ ก็คงออกมรดงค์กันไปหมด”

ตำรวจกำของเถื่อน กลั่นไถ่ในวงการตำรวจ

เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมาข่าวในกรอบเล็ก ๆ ของหนังสือพิมพ์หลายฉบับลงเรื่องพันตำรวจเอกคนหนึ่งซึ่งรวมชนชั้นค่าเถื่อน พ-เอ็กซ์กับบริษัทไทยอิตเอกซ์เซนจ์ โดยนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่และอธิบดีกรมตำรวจได้ร่วมในการจับกุมครั้งนั้นด้วย

วันรุ่งขึ้นหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งก็พาดหัวโจมตีหน่วยงานของกรมตำรวจยกใหญ่ ระบุว่าตำรวจกองปราบช่วยให้พันตำรวจเอก ทิพย์เจริญ ชูเวช รองผู้การสันติบาลที่เข้าร่วมในการชนชั้นการรายนหนีไป นอกจากนั้นข่าวหนังสือพิมพ์หลายฉบับยังมั่วทำททคลาดเคลื่อนอย่างเห็นได้ชัด ลงข่าวไม่ตรงกันหลายกรณี บางกรณีระบุด้วยว่ารอง ผกก. ๒๒. พันตำรวจโท สว่าง บุนนาค เป็นผู้ปล่อยพันตำรวจเอกทิพย์เจริญ

เรื่องราวดังกล่าวเริ่มเป็นข่าวที่ใหญ่โตขึ้นมา เนื่องจากความเกี่ยวพันของคดีลูกโยงไปยังนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่หลายคน รวมทั้งหลังจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น กระแสข่าวมั่วทำสนองตอบต่อนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่บางคน และโจมตีนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่บางคน โดยเฉพาะอธิบดีกรมตำรวจคนปัจจุบัน

ในวันที่ ๑๑ เมษายน หนังสือพิมพ์หลายฉบับพากันลง เมื่อหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งลงข่าวพาดหัวว่า “อตร. ครางกูฟ่ง พตอ. ของเถื่อนเป็นกนกุฎี” ทั้งนี้เพราะในการหาข่าวอย่างขมกั้เขม่นของนักข่าว

หลายคนไม่ได้ยื่นคำจากอธิบดีกรมตำรวจ พลตำรวจเอก ศรีสุข มหิทรเทพแม่แต่น้อย นอกจากนั้นยังกล่าวถึงพันตำรวจโท สว่าง บุนนาค รองผู้กำกับ ๒ ปราบปรามอีกด้วยว่า ที่ไม่จับพันตำรวจเอกทิพย์เจริญเพราะถูกขอร้องในระหว่างที่จับกุม

เมื่อกรณีเริ่มบานปลายออกไปหลายคนก็เริ่มตั้งข้อสังเกตในเรื่องอย่างมาก พันตำรวจเอกสันทิต ธนะภูมิเป็นผู้เปิดเผยเรื่องราวที่น่าสนใจเป็นรายแรกอย่างเบเนจริงเป็นจ้งว่า พันตำรวจเอกทิพย์เจริญ ชูเวช มีชื่ออยู่ในกองสันติบาลจริง แต่ไม่ได้ทำงานให้สันติบาลแม่แต่น้อย และถูกเรียกตัวไปช่วยงานด้านการเมืองตั้งแต่ย้ายมาจากกองปราบ

และจากการเปิดเผยของพันตำรวจเอกสันทิตครั้งนี้ ก็ทำให้ข่าวดัง

กล่าวถูกขุดคุ้ยเบื้องหลังออกด้วยว่า พันตำรวจเอกทิพย์เจริญ มีส่วนพัวพันกับพรรคพลังประชาชน และต่อมามีหนังสือพิมพ์ออกฉบับอ้างแหล่งข่าวกล่าวว่า พันตำรวจเอกทิพย์เจริญและพลตำรวจโท กริช บัจฉิมสวัสดิ์ ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจเป็นผู้หนุนหลังด้านการเงินให้กับพรรคพลังประชาชน ซึ่งนางสาวพลตำรวจโท กริช นางสาวประอร บัจฉิมสวัสดิ์ พัวพันกับคดีอยู่ก่อนแล้วในเรื่องรถเบนซ์ ๒๕๐ กท. ๒๐๗๐ ซึ่งกล่าวกันว่านำพันตำรวจเอกทิพย์เจริญขับออกจากที่เกิดเหตุ

จนกระทั่งเมื่อวันจันทร์ ๑๒ เมษายน พลตำรวจโทมนต์ชัย พันธุ์คงชื่นก็สั่งจับพันตำรวจเอกทิพย์เจริญ หลังจากสอบสวนปากคำนายตำรวจกองปราบอย่างถ้วนแล้ว แสดงให้เห็นว่าพันตำรวจเอกทิพย์เจริญอยู่ในที่เกิดเหตุจริง

ในวันที่ ๑๔ เมษายน พันตำรวจโทสว่าง บุนนาค รองผู้กำกับ ๒ ปราบปรามก็เดินทางมาลงกรุงเทพ ฯ และให้สัมภาษณ์กับผู้สื่อข่าวอย่างอัดอั้น โดยกล่าวว่าตนเห็นพันตำรวจเอกทิพย์เจริญในที่เกิดเหตุจริง ในเมื่อกำลังถือวิทยุขอลี้ก - ทอกลอยู่ แต่ไม่ได้อยู่ในโกดังตามที่หนังสือ

พิมพ์ลงข่าว “อย่ากรัโซใหม่ทำไม
ผมถึงปล่อย บอกให้ก็ได้ว่าผมไม่ได้
ปล่อย ทำไมถึงผมไม่ได้ปล่อยนั้น
หรือ ก็เพราะผมไม่จับ” พันตำรวจ
โทสล้างกล่าวด้วยหน้าตาที่ค่อนข้าง
เครียด

“หนังสือพิมพ์ลงข่าวคลาดเคลื่อน
กับความจริงมาก ในวันนั้นผมคิดว่า
ท่านรองทิพย์เจริญอยู่ในเหตุการณ์
ด้วยเพราะท่านคงมาทำงานของท่าน
และท่านเป็นนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ซึ่ง
มีหน้าที่รับผิดชอบคดีเหล่านั้นอยู่แล้ว
ผมคิดว่าท่านมาทำงานจริง ๆ เหมือน
กับท่านนายตำรวจหลายคนคิด ดังนั้น
ผมจึงปรึกษากับผู้กำกับกอง ๒
และรองไกรสิงห์ (พันตำรวจโทไกร
สิงห์ พิมพ์ศรี) ให้รองไกรสิงห์ไป
บอกอตร.มา แต่ยืนยันได้เลยว่าผม
ไม่ได้ปล่อยรองทิพย์เจริญ และอาว
รบน M 16 จำนวนร้อยกระบอกทร้อย
ตำรวจโทโชติพงษ์ โชคช่วงบอกว่า
อยู่ด้วยนั้นผมยืนยันว่าไม่มี ร้อย
ตำรวจโทโชติพงษ์ปรักปรำผม ยืนยัน
ได้เลยว่าเรื่องนี้เป็นกราบัดขบขัดแย้ง
กันในกองปราบ ในกองกำกับสอง
มันเป็นคลื่นใต้น้ำมานานแล้ว” พัน
ตำรวจโทสล้างกล่าว

ถ้าพูดของพันตำรวจโทสล้างได้
สะท้อนอะไรบางอย่างมาให้เห็น จน

กระทั่งนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่คนหนึ่ง
ในกรมตำรวจกล่าวว่า เรื่องดังกล่าว
ควรจะเป็นเรื่องที่ไม่ใหญ่โตถึงขนาด
นี้ แต่ที่เกิดขึ้นมากมายนั้นน่าจะ
เป็นเพราะสองประเด็นคือ การจับ
พันตำรวจเอกทิพย์เจริญเนื่องจากมี
กลุ่มผู้หวังผลประโยชน์จากการจับ
กุมครั้งนี้ ประการที่สองหลังจากการ
จับกุมแล้วการเมืองภายนอกเข้ามา
วุ่นวายในกรมตำรวจเพื่อแสวงหาผล
ประโยชน์

นายตำรวจบางคนสงสัยหนังสือ
พิมพ์บางฉบับซึ่งโจมตีกรมตำรวจ
และอธิบดีกรมตำรวจศรีสุข มหิทธิ
เทพเสมอมาจนกระทั่งมองเรื่องนั้นว่า
“จะเป็นไปได้หรือไม่ที่ตำแหน่งอธิ
บดีกรมตำรวจจะต้องเปลี่ยนมือในไม่
ช้า”

นายอัมพร พิมพ์พิพัฒน์ หัวหน้า
ข่าวหนังสือพิมพ์ “เดลินิวส์” ให้
ความเห็นเกี่ยวกับคดีนี้ว่า เชื่อว่าเป็น
เรื่องจริง “เมื่อเป็นเรื่องจริงเราก็
ต้องพินกันให้หนักเป็นธรรมดา”
นายอัมพรกล่าว แต่เหตุผลอนัน
นายอัมพรกล่าวว่าต้องถามนายสุเทพ
เหมือนประสิทธิ์เวชเขาเอง

นายตำรวจบางคนตั้งข้อสังเกต
ว่า ตำแหน่งผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ
สองคนคือพลตำรวจโท จรัส มังค

ลาตน์ กับพลตำรวจโทกริช บัณณิ
สวัสดิ์นั้นมาอย่างที่ต้องแข่งขันกัน
เพื่อก้าวไปสู่ตำแหน่งรองอธิบดีกรม
ตำรวจฝ่ายบริหารซึ่งเคยถูกหม่อม
ราชวงศ์กฤษฎา ปราโมช รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยเกลี้ยกล่อม
เสนอของอธิบดีกรมตำรวจที่จะเสนอ

ใหม่รองอธิบดีฝ่ายบริหารถึงสองคน
ดังนั้นเมื่อต้องแต่งตั้งในตำแหน่งเดียว
จึงต้องมีการแข่งขันกันเป็นธรรมดา

บางคนตั้งข้อสงสัยเกิดถึงระดับ
การเมืองชั้นสูง และการเปลี่ยนแปลง
ของรัฐบาลทีเดียว แต่เรื่องดังกล่าว
การสืบหาข้อเท็จจริงยังไม่เสร็จสิ้น
พลตำรวจตรีกิตติ เสริบุตร รองผู้
บัญชาการตำรวจสอบสวนกลางกล่าว
ว่า จะต้องสอบสวนอย่างยืดหยุ่นแน
นอน “เพราะเรื่องมันใหญ่กว่าที่เรา
คิดแล้ว”

ดังนั้นเงื่อนงำในเรื่องนี้ก็ยังคง
เป็นเงื่อนงำที่น่าติดตาม ในเมื่อตัว
ของพันตำรวจเอกทิพย์เจริญยังไม่
ยอมปรากฏตัว และนายตำรวจชั้น
ผู้ใหญ่หลายคนพยายามปิดบังข้อเท็จ
จริงในเรื่องนี้

พันตำรวจเอกทิพย์เจริญได้ข้อ
ว่าเป็นผมผมมาก่อนในสมัยทำงาน
อยู่กองปราบ และมีลูกน้องนับหน้า
ถือตามากทีเดียว แต่เมื่อเกิดเหตุ
การณ์เช่นนั้นขึ้น เป็นธรรมดาที่เส้น
สายของพันตำรวจเอกทิพย์เจริญ
ในกองปราบที่จะต้องกระเทาะทะลุ
บ้างดังเช่นในกรณีของพันตำรวจโท
สล้าง บนฉากเป็นต้น เรื่องราวทาง
หมดพันตำรวจเอกทิพย์เจริญน่าจะรู้
ดีที่สุด

เงื่อนงำอันหนึ่งที่ยังน่ากังขาว่า
ทำไมพันตำรวจเอกทิพย์เจริญไม่มา
มอบตัวจะเป็นเพราะข่าวหนังสือพิมพ์
ที่โจมตีเผยแพร่อย่างน่ากลัวหรือไม่ ทำ
ทของพลตำรวจโทมนต์ชัยที่ห้ามประ
กันตัว และออกหมายจับ ดังกล่าว
ยังไม่อาจสรุปได้ในเวลาสั้น ๆ เนื่อง

จากหลายสิ่งในกรมตำรวจเป็นสิ่งที่ถูกทำขึ้นพอกพูนกันมานานหลายปี แต่น่าจะสรุปเรื่องนี้ได้จากคำพูดของ พลตำรวจตรีสม จาริกษ์หัวหนากองคดีนายตำรวจรุ่นใหญ่ของกรมตำรวจ ที่กล่าวไว้ก่อนหน้านั้นแล้วว่า “ผมยืนยันแน่นอนว่าการเมืองมาวุ่นในกรมตำรวจ พยายามครอบคลุมกรมตำรวจอยู่ทุกขณะ”

กรณีของพันตำรวจเอกทิพย์ เจริญ เป็นเพียงตัวอย่างที่เปิดเผย

ออกมาสู่ภายนอกตัวอย่างหนึ่ง ที่ให้เห็นถึงกลิ่นไอน้ำในการตำรวจเริ่มกระหน่ำรุนแรงขึ้น โดยมีตำแหน่งหน้าที่ในราชการตำรวจเป็นเครื่องเดิมพัน ว่าใครจะสามารถช่วงชิงตำแหน่งที่สูงกว่ามาประดับไว้ที่ขาค้นได้ ในเมื่อตำแหน่งหน้าที่ดังกล่าวไม่สามารถได้มาด้วยความสามารถตามระบบราชการเมืองไทย ก็ต้องเอามาด้วยเล่ห์กลที่สลับซับซ้อนอย่างยากที่ชาวบ้านทั่วไปจะรู้อีก

ชวน พ.อ. ณรงค์ เองก็เต็มใจเพราะตนเองในตอนนั้นก็เริ่มวางแผนการตั้งธนาคารเพื่อหาฐานอำนาจทางการเมืองขึ้นมาอยู่แล้ว

อีกประการหนึ่งยังเป็นการจัดกรักคู่แค้นคือ พล.ต.อ. ประเสริฐ รุจิรวงศ์ ให้กระเด็นออกไปอีกด้วย เพราะ พล.ต.อ. ประเสริฐ นั้น กล่าวกันตามสำนวนขบวนการบู๊ลิมก็ถือว่า “พี่ใหญ่” ของนายชวนนั่นเอง

บุคคลที่ดำเนินธุรกิจแบบเดียวกับนายชวน และร่วมมือกันมาตลอด แต่ถูกนายชวนใช้ชั้นเชิงที่เหนือกว่าเอาเปรียบอยู่เสมอ จนเรื่องราวไป

ชวน รัตนรักษ์ คน ๓ สัญชาติ X

หนึ่งสัปดาห์ก่อนการเลือกตั้ง ชาวการให้ถอนสัญชาติ นายชวน รัตนรักษ์ กรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารกรุงศรีอยุธยา เป็นข่าวที่น่าสนใจและติดตามไม่น้อยไปกว่าผลการเลือกตั้งแน่นอน เพราะนายชวนเป็นนักธุรกิจที่ควบคุมกิจการค้าไว้ในมือไม่ใช่น้อย อีกทั้งเคยมีเรื่องอื้อฉาวเกี่ยวกับความไม่สุจริตในการดำเนินงานอีกด้วย แต่ก็มีผู้ใดสามารถจัดการกับบุคคลผู้ทองเหลืองแวววาว ๓ ประเทศนี้ได้จริงจริง นอกจากออกข่าวเป็นบางครั้งเพื่อหวังผลบางประการ

“เวลาท่านทำอะไร มักไม่ได้ทำเอง มีคนอื่นทำให้ ท่านก็คิดว่ามันคงเรียบร้อย แต่เมื่อมันไม่เรียบร้อยก็เกิดเป็นข่าวขึ้นมา เดียวนี้ก็ไม่ปัญหาแล้ว” ดร. ศักดา สายบัว ผู้จัดการฝ่ายวิจัยและวางแผนธนาคารกรุงศรีอยุธยา กล่าวกับ จตุรัส ถึงสาเหตุของเรื่องนี้ พร้อมกับเปิดเผยว่า การออกข่าวเรื่องนี้อาจเป็นไปได้ เพราะการขัดผลประโยชน์ทางการค้า หรือการเมืองด้วยก็เป็นได้

ชวน รัตนรักษ์ มีชื่อก่อนการเปลี่ยนแปลงว่า บักชวน แซ่ เลย จตุรัส ๑๖

เริ่มต้นชีวิตการทำงานด้วยการเป็นหัวหน้ากรรมกรท่าเรือ มีกิจการค้ามากมายที่ฮ่องกง ในเมืองไทยธุรกิจใหญ่ๆ กว่า ๔๐ บริษัท เป็นของนายชวน รวมทั้งธนาคารกรุงศรีอยุธยา ซึ่งแต่เดิมมาผู้ถือหุ้นใหญ่อยู่ในธนาคารแห่งนี้คือ จอมพลผิน ชุณหะวัณ บรรพบุรุษทางการเมืองก๊กชอราชครู

นายชวน มีความสนิทสนมอย่างแนบแน่นกับ “ท่านตุ้” จอมพลประภาส จารุเสถียร กิจการใหญ่ๆ หลายแห่งนายชวนดำเนินงานร่วมกับท่านผู้หญิง ไสว จารุเสถียร เป็นที่รู้ดีกันในวงการธนาคารทั่วไปว่าเมื่อตอนดวง “ท่านตุ้” ตกต้องต้องหอบผ้าหอบผ่อนไปเมืองนอกนั้น นายชวน เป็นบุคคลที่ช่วยเหลือเบิกเงินเบิกทองให้ “ท่านตุ้” เป็นที่เรียบร้อย

แม้ว่าจะกลมเกลียวเป็นอันดีกับ “ท่านตุ้” แต่บุคคลที่จงใจจะเล่นงานนายชวนมาตลอดในยกก่อน ๑๔ ตุลาคม คือ พ.อ. ณรงค์ กิตติขจร ลูกชายสุดสวาทของหัวหน้าคณะปฏิวัติในขณะนั้น สาเหตุก็มาจากบุคคลที่ขัดแย้งทางการค้ากับนายชวน วังเจ้าหา พ.อ. ณรงค์ เพื่อยมมือจัดการกับนาย

ชวน รัตนรักษ์ กองทโยปยุ่งถึง พ.อ. ณรงค์ เพื่อกษาผลประโยชน์ของบุคคลอื่น คือ นายจอมเมือง หรือในชื่อไทยว่า มงคล กาญจนพาสน์

นายมงคลมีกิจการค้าที่ดินมากมาย ซ้ำยังเป็นเจ้าหนี้ใหญ่ของธนาคารกรุงเทพ และธนาคารไทยพัฒนานักธุรกิจผู้ต้องการขยายกิจการโดยการเป็นเจ้าของธนาคารสักแห่งหนึ่งเพื่อที่จะได้ไว้เป็นแหล่งส่งเงินตราเข้าออกนอกประเทศได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย จึงได้ให้นายชวนช่วยเหลือ ในขั้นแรกโดยการขอหนนธนาคารกรุงศรีอยุธยา นายชวนได้เปรียบนายมงคล โดยนายมงคลไม่มีอำนาจแต่ประการใด นายมงคลจึงเจรจาดอ

รองขอแลกหุ้นที่บริษัทเมืองทอง
อยู่ธนาคารกรุงศรีอยุธยา คลังสิน
ค้าศรีอยุธยา และบริษัทปูนซีเมนต์
นครหลวง แลกกับหุ้นบริษัทนาย
ชวนลอออยู่ธนาคารนครหลวงไทย
โดยตกลงกันเป็นเงิน ๓๐๐ ล้านบาท
การตกลงครั้งนี้นายชวนก็ยังได้เปรียบ
อย่างมาก แต่ที่นายมงคลยอมเสีย
เปรียบก็เพราะต้องการได้กิจการธนา
การนั่นเอง

พรรคพวกของนายมงคล พยา
บายขบขังการตกลงครั้งนี้โดยพง
พา พ.อ. ณรงค์ แต่เกิดเหตุการณ์ ๑๔
ตุลา ๖๖ ขึ้นเสียก่อน การตกลงแลก

ประเสริฐ รุจิรวงศ์ เจ้าพ่อ ป.ต.อ.

เปลี่ยนหุ้นระหว่างบุคคลทั้งสองจึง
เป็นไปได้โดยเรียบร้อย เมื่อได้หุ้นใน
ธนาคารนครหลวงไทยแล้ว กลุ่มนาย
มงคลก็ขัดแย้งเกี่ยวกับเรื่องอำนาจบริ
หารงานกับผู้อยู่เดิม แต่จากการ
ดำเนินงานหลายประการ หุ้นส่วนใหญ่
ของธนาคารนครหลวงไทย ซึ่ง
แต่เดิมเป็นของสำนักงานทรัพย์สิน
ส่วนพระมหากษัตริย์ และพระคลัง
ข้างที่ ซ้ำยังเป็นธนาคารเดียวที่อยู่ใน
พระบรมราชูปถัมภ์ ก็ตกเป็นของ
นายมงคลกว่า ๗๐%

การกระทำที่ผิดกฎหมายของ
นายชวนและนายมงคลในฐานะกรรม
การธนาคาร ก็คือใช้อำนาจให้บริษัท
ของตนกู้เงินจากธนาคารกรุงศรีอยุธยา

และธนาคารนครหลวงไทยโดยง่าย
ขายและบางรายยังคิดดอกเบี้ยด้วย
ซึ่งนับว่าเป็นภัยต่อเศรษฐกิจโดยนำ
เงินฝากของประชาชนไปใช้เป็นประ
โยชน์ต่อตนเอง และยังนำไปลงทุน
ในกิจการที่ช้อกงวดด้วย จากราย
งานการตรวจสอบของธนาคารชาติ
ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๔ บริษัท
ของนายชวนกู้เงินไปจากธนาคาร
กรุงศรีอยุธยา กว่า ๓,๐๐๐ ล้านบาท
ข้อมูลทั้งหมดหนังสือพิมพ์พริ
บัตย์ยกแรก สมัยนายอภิชาตน์ วัชร
สินธุ์ เป็นบรรณาธิการเคยนำมาเปิดเผย
อย่างละเอียดติดต่อกันกว่า ๒
เดือน แต่ก็ยังไม่อะไรเกิดขึ้นกับ
นายชวนแต่ประการใด การเสนอ
ข่าวของอธิปดัยนั้นเป็นความจริง แต่
กลุ่มบุคคลที่ทำงานแบบนายชวนยัง
มีอีกมาก การเลือกนายชวนมาแต่แผ่น
นั้นจึงมีคนสงสัยว่าจะมีเบื้องหลัง
บุคคลในวงการธุรกิจการค้ากล่าวกับ
จตุรัสอย่างน่ารับฟังว่า

“นายชวนสนิทและร่วมงานกับ
ประกาศ บุคคลที่ขัดแย้งกับกลุ่ม
สฤณี ถนอม ประกาศ คือออจอ
เหลียง หลังถนอม ประกาศล้มฐานะ
การเงินของออจอเหลียงง่อนแง่น จึง
ต้องกู้ฐานะโดยการล้มคู่แข่งรายสำ
คัญคือนายชวน โดยการขมมอมอุปถัมภ์
ผ่านทางบรรณาธิการซึ่งเป็นหลาน”

การที่ไม่อาจแยกขาดจากการ
เมือง บัดนี้เบนทอมรับกันทั่วไปว่า
ผู้บุบทบาทถนอมประกาศ ก็คือ
กลุ่ม พล.อ. กฤษณ์ สุวรา อันมี
พล.ต.อ. ประเสริฐ รุจิรวงศ์ “พี่ใหญ่”
ของนายชวนร่วมอยู่ด้วย แต่กลุ่ม
อำนาจยังไม่สามารถขึ้นมาเป็นใหญ่
ได้อย่างแท้จริง หลังโค่นล้มถนอม
-ประกาศ บางคนอาจเรียกได้ว่า
“ตกกระป๋อง” ลงไปชั่วคราวอย่าง
เช่น พล.ต.อ. ประเสริฐ “เจ้าพ่อ
ป.ต.อ.” ดังนั้น “น้องเล็ก” ของ
“พี่ใหญ่” หลายคนจึงต้องโดนมรสุม

กระหน่ำเข้าตัวอย่างหนัก ดังเช่น
พล.ต.ต. มรว. เจตจันทร์ ประวิตร
หรือแม้แต่นายชวนเองก็ตาม แต่
อิทธิพลที่ยังเหลืออยู่มากของ “พี่
ใหญ่” ทำให้หม่อมเจตน์ก็ยังเดิน
ลุยนาวลอยได้โดยไม่ต้องขึ้นศาล
นายชวนก็ยังคงดำเนินธุรกิจของตน
ตามปกติ

การออกข่าวนายชวนอีกครั้ง
ก่อนเลือกตั้ง หลังจากที่มีการออก
ข่าวว่า พล.ต.อ. ประเสริฐ เป็นคอม
มิวนิสต์ใหญ่ไม่ถ่วง จึงเป็นส่วนหนึ่ง
ของการต่อสู้ของกลุ่มอิทธิพล ๒ กลุ่ม
ในสนามการเลือกตั้งด้วย ยิ่งเมื่อ
หนังสือพิมพ์ที่เขาจริงใจอาจกับการ
เสนอข่าวนี้ได้แก่เสียงปวงชน ของ
ปองพล อติเรกสาร และรัฐมนตรี
ที่เขาการเอางานกับเรือน กระทั่งไม่
มีเวลาไปหาเสียง คือ ร.ม.ช.มหาดีไทย
พอ. ประกอบ ประยูรโกศราช ด้วย
แล้ว ก็ยังทำให้ภาพเชิงซ้อนของ
ปัญหาเด่นชัดขึ้นมาบ้าง

“บางคนมาขอเงินแล้วไม่ให้ก็
ด่าทอน” ดร. ศักดา สายบัว กล่าว
กับ จตุรัส ซึ่งตรงกับแหล่งข่าวใน
ธนาคารกรุงศรีอยุธยาของ จตุรัส ที่
รายงานไว้ มั่นการเมืองผู้หนึ่งขอ
เงินจากนายชวน ๒ ล้านเพื่อไปหา
เสียงแต่ไม่ได้ แหล่งข่าวไม่ได้บอก
ว่านักการเมืองผู้ใดใคร คงบอก
แต่เพียงว่าเขาคงจะไปหาเสียงได้แก่
เขตดุสิต

แม้ว่าผลการเลือกตั้งที่ผ่านมา
กลุ่มของ พล.อ. กฤษณ์ จะขึ้นมาผาด
บนเวทียุทธจักรการเมืองอย่างค่อนข้าง
ชัดเจน แต่การต่อสู้ขบเคี้ยวกัน
กับกลุ่มที่สูญเสียผลประโยชน์ก็ยัง
ไม่หมดไป อย่างไรก็ตามผู้ถือเงินใน
มืออย่าง ชวน รัดนั้นรักษากองอยู่ใน
เมืองไทยต่อไปได้ แม้ว่าเขาจะถอย
หนังสือเดินทางหลายประเทศ ทั้ง
ไทย สิงคโปร์ และ โปรตุเกส ก็ตาม

บ้านเขาในรอบสัปดาห์

เต็งเสี่ยวผิง

สำนักข่าวจีนใหม่รายงานว่าเมื่อวันที่ ๑๓ เมษายน มีการประชุมผู้รักชาติกว่า ๕๐ คนที่ปักกิ่งในจำนวนนี้มีสมาชิกชนนำของสภาประชาชนจีนรวมอยู่ด้วยหลายคน ทั้งหมดได้ร่วมกันพิจารณาการกระทำที่คัดค้านประธานเหมาของนายเต็งเสี่ยวผิง โดยถือว่าเป็นแนวทางปฏิบัติที่ปฏิบัติที่พยายามจะฟันเอาระบบทุนนิยมเขามา

และพูดถึงการชุมนุมก่อความไม่สงบที่เทียนอันเหมิน เมื่อวันที่ ๕ เมษายนว่าเป็นการฉ้อฉลอันล้มเหลวของพวกกบฏที่ทั้งในและนอกพรรค และกลุ่มพลังของพวกปฏิบัติปฏิวัติทั้งหมดซึ่งมีเต็งเสี่ยวผิงเป็นเสมือนตัวแทนอยู่

สำนักข่าวดังกล่าวยังได้รายงานต่อไปด้วยว่า เมื่อสองสามวันที่ผ่านมา ประชาชนกว่าสี่ล้านคน มีกรรมกร ชาวนา นักศึกษา ทหาร และประชาชนอาชีพอื่น ๆ ต่างพากันเดินขบวนประท้วงเต็งเสี่ยวผิงในกรุงปักกิ่ง

นอกจากนั้น ชาวนาในเขตซานเหมิงยังได้ใช้โรงเรียนการเมืองภาคค่ำ วิชญา และการชุมนุม รวมทั้งการติดโปสเตอร์ เพื่อวิพากษ์วิจารณ์เต็งอีกเช่นเดียวกัน

เวียดนามฉลองชัยชนะ

เวียดนามใต้จะฉลองชัยชนะ

จากสงครามเมื่อปลายช่วงเวียนมาบรรจบครบรอบครั้งแรกในวันที่ ๓๐ นี้ โดยจะมีการชูคำขวัญของประธานาธิบดีโฮจิมินห์ว่า “ทุกอย่างเพื่อการผลิต เพื่อการสร้างรัฐสังคมนิยมเพื่อความแข็งแกร่งของปิตุภูมิ เพื่อความสุขของประชาชน”

วิทยุไซ่ง่อนกล่าวว่า “วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๑๘ เป็นวันแห่งการปลดแอกของเวียดนามใต้ เป็นวันแห่งชัยชนะอันสมบูรณ์ของประชาชนซึ่งต่อสู้กับการรุกรานของจักรวรรดินิยมมาเป็นเวลาถึง ๓๐ ปี เป็นการเปิดประวัติศาสตร์หน้าใหม่ของการปฏิวัติเพื่อนำประเทศไปสู่การรวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวอีกครั้ง และจะได้ก้าวรุดหน้าไปอย่างรวดเร็วสู่ความเป็นรัฐสังคมนิยม”

หลังวันฉลองชัยชนะแล้ว ก็จะติดตามมาด้วยวาระสำคัญอีก ๓ ครั้งภายในเดือนพฤษภาคม คือวันกรรมกร (๑ พฤษภาคม) วันครบรอบชัยชนะที่เดียนเบียนฟู (๗ พฤษภาคม) และวันเกิดอดีตประธานาธิบดีโฮจิมินห์ (๑๘ พฤษภาคม)

โครงการน้ำมันในลาว

ที่กรุงมนิลา ประเทศสมาชิกธนาคารเอเชียเพื่อการพัฒนาทั้ง ๑๐ ประเทศได้ลงนามในข้อตกลงช่วยเหลือโครงการน้ำมันในลาว

ประเทศที่ร่วมลงนามมี ฝรั่งเศส ออสเตรเลีย แคนาดา อังกฤษ เยอรมันตะวันตก อินเดีย ญี่ปุ่น สวิตเซอร์แลนด์ ลาว ไทย และประชาชนนาการ นายชิโร อิน

โครงการพลังงานดังกล่าวจะช่วยให้ลาวสามารถพัฒนาการเกษตร โดย

เฉพาะอย่างยิ่งการชลประทานส่งน้ำเข้ามาไว้ในที่ราบเวียงจันทน์ รวมทั้งเพื่อการอุตสาหกรรมในเขตเวียงจันทน์ด้วย นานาเขตทั่วหุบเขาน้ำจืดทุกบึงจะถูกควบคุม

ทูตไทยในปักกิ่ง

รองนายกรัฐมนตรีจีน นายเต็งชี่ไถว ได้พบปะกับ ม.ร.ว. เกษม สโมสร์ เกษมศรี ทูตไทยคนแรกที่ไม่ประจำสาธารณรัฐประชาชนจีนเมื่อปลายวันที่ ๑๒ เมษายน ณ กรุงปักกิ่ง

สำนักข่าวจีนใหม่รายงานไว้ที่เข้าร่วมพบปะครั้งนี้ นอกจากบุคคลทั้งสองที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ก็ยังมี อธิบดีกรมกิจการเอเชีย และรองอธิบดีกรมพิธีการทูต จากกระทรวงต่างประเทศจีนด้วย

เวียดนามเหนือ-สหรัฐ ฯ

หนังสือพิมพ์หนานดาน ได้อภิปรายเรื่องการปรับความสัมพันธ์เข้าสู่ระดับปกติระหว่างสหรัฐ ฯ กับเวียดนามเหนือจนมาพูดอีกครั้งหนึ่งเมื่อ

วันที่ ๑๒ เมษายน^๕ โดยกล่าวว่าหาก
รัฐบาลสหรัฐ^๕ มีเจตนาที่แท้จริงใน
การปรับความสัมพันธ์ดังกล่าว สห
รัฐ^๕ ควรแสดงให้เห็นด้วยการกระทำ
ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่พูดไว้

หนานด้านวิจารณ์การปราศรัย
หาเสียงเพื่อรณรงค์เข้ารับเลือกตั้ง^๕
เป็นประธานาธิบดี ของนายเจอร์รี
ฟอร์ดว่าทำให้คำพูดที่รัฐบาลสหรัฐ^๕
เคยกล่าวต่อเวียดนามเหนือว่า “สห
รัฐ^๕ พร้อมเสมอที่จะล้มทุกสิ่งที่ผ่าน
มาในอดีตและจะมองไปแต่อนาคต
ข้างหน้าเท่านั้น” เป็นเพียงคำพูด
ฉาบฉวยที่ปราศจากความจริงใจ

เพราะเมื่อประธานาธิบดีฟอร์ด
ปราศรัยท่ามกลางพวกอนุรักษ์นิยม
เขาก็จะประณามเวียดนามเหนืออย่าง
รุนแรง แต่หากว่าเขาไปพูดในหมู่
พวกเสรีนิยม ที่ท่าของเขาจะอ่อน
ลง

“การพูดจาหน้าไหว้หลังหลอก
เช่นนี้ เป็นกลไลของฟอร์ด-กิสซัน
เจอร์ เพื่อบูม่งชนะการเลือกตั้งเท่า
นั้น”

ลงท้าย หนานด้านได้กล่าวยก
ย่องว่าประชาชนอเมริกันโดยส่วน
รวมต่างมีวิจารณญาณอันเฉียบพลัน
และคงจะสามารถตัดสินใจถูกผิดได้
อย่างแท้จริง

ต่อต้านวัฒนธรรมอันเน่าเฟะ

รัฐบาลประเทศลาวได้ส่งจ๊วยวัน
จำนวน ๓,๐๐๐ คน ภายในเวลา ๓ วัน
เพื่อที่จะขจัดทราควัฒนธรรมจักร
วรรดินิยมอเมริกัน และพวกปฏิบัติ
ที่ยังหลงเหลืออยู่ในประเทศ อันได้
แก่การใช้ชีวิตอย่างสุรุ่ยสุร่ายฟุ่ม
เฟือยเปล่าเปลืองเกินกว่าเหตุ การ
เล่นการพนัน และการใช้ชีวิตอย่าง
เน่าเฟะ

มีการรณรงค์เคลื่อนไหวเพื่อให้

การศึกษาแก่นหนุ่มสาวในเวียง
จันทน์ซึ่งถูกจัดว่าเป็นนักพนันพวก
เสพยาเสพติด อีปปี้ โสเภณี และ
ขโมย

คนทั้ง ๓,๐๐๐ ถูกส่งไปที่โครง
การเขื่อนน้ำงึม และจะได้รับการ
ส่งสอนให้รู้จักรักในวัฒนธรรมลาว
ให้การศึกษาทางการเมืองเพื่อจะได้
บรรลุวัตถุประสงค์ของการสร้าง
สังคมใหม่ คนหนุ่มสาวเหล่านี้ทาง
รัฐบาลมีโครงการจะส่งไปทำงาน
รับจ้างในเขตเขื่อนน้ำงึมซึ่งกำลังจะ
สร้าง และฝ่ายผู้หญิงก็จะทำงานทาง
ด้านหัตถกรรม

สัมพันธ์ภาพจีน-อียิปต์

สาธารณรัฐประชาชนจีนประ
ทศว่าตนพร้อมที่จะร่วมมือในทุก ๆ
ด้านกับอียิปต์ นีเป็นรายงานจาก
สำนักข่าวกึ่งราชการของตะวันออก
กลาง

รองประธานาธิบดี โมฮัมเหม็ด
มูบารัค จะไปเยือนจีนอย่างเป็นทางการ
ที่ท่าประธานาธิบดี อันวาร์
ซาดัต กลับจากเยือนกรุงเวียนนา

แฟรงค์ ซิเนตร้าทำงานให้ ซีไอเอ.

หนังสือพิมพ์บอสตัน โกลด์ปราย
งานว่า แฟรงค์ ซิเนตร้ากร้องและ
นักแสดงชาวอเมริกันได้รับการเสนอ
ขอให้ทำงานกับกรมประมวลข่าว
กลางของสหรัฐ^๕ เมื่อเร็ว ๆ นี้ แฟรงค์
ซิเนตร้ากล่าวว่า เขาต้องการทำงาน
ให้กับซีไอเอ. เพราะรักสหรัฐอเมริกา
และเขาอาจทำประโยชน์ได้มากจาก
การมีความสัมพันธ์กับผู้นำของโลก
บรรดาผู้นำเหล่านี้เขากล่าวว่าได้
เคยพบกับซาห์แห่งอิหร่านและเจ้า
ชายฟิลิปแห่งอังกฤษมาแล้ว

มอญไทย

ไทยกับการเลือกตั้ง

หนังสือพิมพ์เดลีเอ็กเพรสฉบับ
วันที่ ๖ เมษายน ซึ่งออกในฟิลิปปินส์
แสดงความห่วงเกรงว่า การที่ตก
ฤทธิ์แพะเลือกตงครั้งนั้นจะกระทบกระ
เทือนต่อเป้าหมายของกลุ่มอาเซียน
“ถ้าผลการเลือกตั้งครั้งล่าสุด^๕
จะหมายถึงการเลิกหลักการทาง
หมดที่ลัทธิลัทธิเหวว่างไว้” เดลีเอ็ก
เพรสกล่าวไว้ในบทนำ “ความหวัง
ของกลุ่มอาเซียนที่จะให้เอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นเขตสันติภาพ เสรี
ภาพ และเป็นกลางรวมทั้งการเริ่ม
สัมพันธ์ภาพกับเวียดนามทั้งสองประ
เทศและสาธารณรัฐประชาชนจีน จะ
ถูกกระทบกระเทือน”

“และหากเป็นความจริงตามคำ
กล่าวหาที่ว่า ซีไอเอ. อยู่เบื้องหลังการ
เปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ของไทยครั้งล่าสุด^๕
ผู้นำกลุ่มอาเซียนก็จะมีเหตุผลสม
ควรที่จะแสดงความวิตกกังวล พร้อม
กันนั้นก็จะหันกลับไปสำรวจตรวจ
สอบนโยบายงานข่าวกรองของประ
เทศตนอย่างละเอียดจริงจังเสียที”

“จะอย่างไรก็ตาม เราได้แต่
หวังว่า การเปลี่ยนแปลงทางการ
เมืองภายในของไทย จะไม่หมายถึง
การย้ายเบนออกจากวัตถุประสงค์
ของอาเซียน ซึ่งไทยเองได้มีส่วน
ช่วยร่างขึ้นตั้งแต่การริเริ่มจัดตั้งกลุ่ม
อาเซียนขึ้นในภูมิภาคนี้เมื่อปี ๒๕๑๐”

ส่วน เดอะ เสตรทส์ ไทมส์ ใน
สิงคโปร์ กล่าววิจารณ์รัฐบาลผสม
ชุดใหม่ของไทยซึ่งจะมี ม.ร.ว. เสนีย์
ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรีว่า “คงต้อง

เนวินกับขบวนการปลดแอก

พบกับมรสุมใหญ่ แต่เสนียังเริ่ม
รัฐบาลใหม่ด้วยฐานทางการเมืองที่
มั่นคงกว่ารัฐบาลเจ็ดวันเมอบทแล้ว
เพราะพรรคประชาธิปัตย์ได้รับเลือก
ครองถึง ๑๑๔ ที่นั่ง

“ผลการเลือกตั้งครั้งนี้แสดงว่า
ประชาชนไทยต้องการรัฐบาลที่เข้ม
แข็ง ชัดกฎหมายและระเบียบมาก
กว่าการขัดหย่อน หรือการประนีประ
นอมทางการเมืองตามแบบคึก
ฤทธิ์ ปราโมช นายกรัฐมนตรีคนก่อนซึ่ง
แพ้การเลือกตั้งไปแล้ว เหตุผลสำคัญ
ก็คือการที่คอมมิวนิสต์ได้รับชัยชนะ
ในอินโดจีน เป็นสิ่งที่ไทยหว่นเกรง
รวมทั้งการก่อการร้ายของคอมมิวนิสต์
ที่เพิ่มมากขึ้น ตลอดจนความรุนแรง
ทางการเมืองภายในประเทศเอง”

“แสดงถึงความล้มเหลวของวิถี
การเมืองเอียงซ้าย และแม้กระทั่งผู้
สมัครที่อยู่ในแนวเสรีนิยม”

“สรุปสั้นๆ ก็คือ เมืองไทยตอน
นี้กำลังเอียงขวาเต็มเหวน”

หนังสือพิมพ์ “อาธิต” (แปลว่า
“พลังใหม่”) ของพรรคประชาชน
ก้าวหน้า ฉบับล่าสุดเรียกร้องให้
รัฐบาลนายพลเนวินลาออกโดยไม่มี
เงื่อนไข แล้วให้มีการจัดตั้งรัฐบาล
รักษาการชั่วคราวจากบรรดาผู้แทน
กลุ่มกบฏต่างๆ ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๒๐
กลุ่ม มีทั้งผู้แทนชนกลุ่มน้อย และ
องค์กรใต้ดินชาวพม่าเอง

กระบอกเสียงของพรรคประชา
ชนก้าวหน้ากล่าวว่า ในท่ามกลาง
สภาพระส่ำระสายอย่างหนักของบ้าน
เมืองปัจจุบัน รัฐบาลเผด็จการทหาร
ของนายพลเนวินไม่มีทางเลือกอันใด
ที่ดีไปกว่านี้อีกแล้ว การรบพุ่งยังมี
อยู่ทั่วประเทศ เศรษฐกิจกำลังทรุด
เตี้ยหนัก “ถึงแม้ผมจะเป็นคนพม่า
ผมก็อยากพูดว่า เวลานี้ชาวพม่า
ราวครึ่งหนึ่งของทั้งประเทศกำลังอด
อยาก และกำลังจะกลายเป็นขอทาน
ไปตามๆ กัน” แหล่งข่าวในเขตแดน
พม่ากล่าว

เขาเสริมว่าเนวินนั้นไม่ถึงกับ
โกงชาติ แต่เป็นคนโง่และดันทุรัง
บริหารของเนวินดูไม่ผิดอะไรกับบริ
หารของจอมพลถนอมมากนัก “ภรรยา
ของเขาคนแรกเป็นคนฟุ้งเฟ้อ
กรดีกราย ภรรยาคนที่สองของเขา
เป็นโสเภณีและคนที่สามเป็นนักค้า
ของเถื่อน” เนวินหย่าขาดจากภรรยา
ทั้งสามคนแล้ว และเมื่อสามเดือน
มานี้บุตรชายคนโตของเขาก็ถูกตำ
รวจจับพร้อมกับนักบิน นักบินผู้ช่วย
สจ๊วต และแอร์โฮสเตสของสายการ
บินแห่งชาติพม่ารวม ๑๖ คน ใน
ข้อหาพัวพันกับธุรกิจค้าเฮโรอีนและ

มอเรน

การตั้งปลดนายพลทินอูเมื่อต้น
เดือนมีนาคมที่ผ่านมาทำให้เขาแทบ
คลั่ง เนวินอ้างว่าเขาจำเป็นต้องปลด
ทินอูเพื่อรักษาไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์
ของคำสั่งอันเข้มงวดต่อการคอร์รัป
ชันของเขา แต่ความผิดที่แท้จริงนับ
ถือของทินอู อดีตผู้บัญชาการทหาร
สูงสุดในหมู่ทหาร ได้ทำให้ความ
สมัคคีปรมาณในหมู่ทหารกองทัพแห่ง
ชาติไม่มีอีกต่อไปถึงแม้การส่งควบ
คุมนายพลทินอูไว้ในบ้านจะทำให้เขา
ทำอะไรไม่ได้สะดวก แต่เนวินก็รู้ดี
ว่าบัดนี้ความไม่พอใจเขาเป็นส่วนตัว
ได้แผ่ซ่านไปทั่ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ในกลุ่มทหารชั้นผู้น้อย

กองกำลังติดอาวุธของพรรค
คอมมิวนิสต์ “ธงขาว” ซึ่งผู้นำนิยม
ทฤษฎีปฏิวัติของเหมา กำลังดำเนิน
งานสงครามจรรยาบรรณรวดเร็ว
อย่างน่าสังเกตในรัฐฉานทางตะวันออก
เฉียงเหนือของประเทศ เพียง
ใช้เวลา ๕ เดือนหลังจากที่พลพรรค
“ธงขาว” เคลื่อนย้ายกองกำลังติด
อาวุธจากรัฐคะฉิ่นลงสู่รัฐฉาน ด้วย
ความร่วมมืออย่างดีจากกองทัพปลด
แอกแห่งรัฐฉาน สามารถขยายการ

ความเข้าใจอันดีระหว่างกันและกัน พวกเขาได้รับอาวุธบางส่วนผ่านมาจากพรรคคอมมิวนิสต์ แต่ทั้งหมดเป็นอาวุธอเมริกันซึ่งทะลักมาจากลาว และเวียดนามใต้หลังสงครามโลกอินโดจีนยุติ ทหารกะเหรี่ยงกล่าวว่า การติดต่อกับคอมมิวนิสต์ในด้านอาวุธกระสุนและยารักษาโรคเริ่มมานานแล้ว “เราเข้าใจกันดีในการรบ แม้จะไม่เห็นด้วยในทางอุดมการณ์”

อาจกล่าวได้ว่าถึงแม้การรบจะไม่ประสานกันโดยตรง หรือไม่มีการหาร่วมกันก่อนปฏิบัติการ แต่งานของทั้งสองฝ่ายก็เกือบลากันและกันในทางอ้อม “พวกเราศัตรูร่วมกัน”

กองทัพกะเหรี่ยงยึดถือเขาขาวเหยียดห่างจากชายแดนไทยไม่มากนัก เป็นปราการตั้งรับทหารรัฐบาลเวิน ทหารรัฐบาลเวินกำลังใช้ยุทธวิธีปิดล้อม ตัดเส้นทางลำเลียงเสบียงของกองทัพกะเหรี่ยง และบังคับให้ชาวบ้านอพยพเข้าไปอยู่ในบริเวณที่ทหารรัฐบาลยึดครอง มีชาวบ้านจำนวนหนึ่งถูกฆ่าตายเพราะขัดขืน สภาพการณ์เช่นนี้แสดงให้เห็นว่าชาวบ้านกำลังจะเข้าไปร่วมกับบรรดาองค์กรต่อต้านรัฐบาลเวินมากขึ้นในอนาคตอันใกล้

กองทัพกะเหรี่ยงได้โชว์ความเข้มแข็ง รองจากกองกำลังติดอาวุธของพรรคคอมมิวนิสต์ “คนของเรา กำลังเพิ่มมากขึ้น แต่เราขาดอาวุธ” พลพรรคกะเหรี่ยงคนหนึ่งกล่าว เขาแสดงความเชื่อมั่นว่าหากพวกเรา มีอาวุธและกระสุนมากขึ้น การรุกรานครั้งใหญ่ที่ประสานกับการรบของพรรคคอมมิวนิสต์ในรัฐฉานจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

เมื่อสองสัปดาห์ก่อน กองกำลังกะเหรี่ยงของนายพลมานบาซันยัต ค่ายทหารรัฐบาลเวินได้แห่งหนึ่ง ที่เมืองตะขุ ห่างออกไปจากเขต

ยึดครองของพวกเขาถึงกว่า ๑๐๐ กิโลเมตร หลังจากเผาฐานที่มั่นแห่งหนึ่งลง และขนอาวุธมาได้เป็นจำนวนมากแล้ว กะเหรี่ยงก็ถอยกลับ กะเหรี่ยงไม่เคยยึดฐานที่มั่นใดนอกเขตของตนเกินกว่า ๕ วัน เนื่องจากจำนวนทหารและกระสุนมีอยู่อย่างจำกัด รูปการณ์บ่งชี้ว่ากองกำลัง ๑๖๐,๐๐๐ คนของรัฐบาลเวิน มีภาระต้องวุ่นวายกับศัตรูทั่วทุกหนแห่ง ถึงแม้ว่ายังไม่มีความพ่ายแพ้ต่อกองทัพกะเหรี่ยงกลุ่มต่างๆ เหล่านี้ นอกเหนือไปจากคอมมิวนิสต์ในรัฐฉาน แต่ก็ไม่สามารถจะปราบกบฏเหล่านี้ให้อยู่หมัดได้อย่างแน่นอน และสภาพเรื้อรังก็ยังจะต้องดำเนินต่อไป

ส่วนพวกกบฏซึ่งเข้ามาฝักกันในเมืองไทยก็ถูกตัดสินจำคุก ๑๕ ปี เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน โดยศาลทหารลงความเห็นว่าการก่อตั้งสมาคมอันผิดกฎหมาย

หม่อมมยา คนหนึ่งในขบวนการถูกจับกุมตัวไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ในข้อหากระเบิดมีอยู่ในครอบครอง และได้รับการฝึกการใช้ระเบิดในค่ายผู้อพยพชาวลาวในประเทศไทย จนกระทั่งกลับไปพม่าเมื่อปลายปีที่แล้ว

นอกจากนั้นสมาชิก ๑๑ คนของแนวร่วมปลดแอกซึ่งนำโดยโบลีทยา และมีฐานปฏิบัติการอยู่ในเขตไทย ก็ถูกส่งจำคุกไปเมื่อปลายเดือนกันยายน ส่วนอีก ๑ คนถูกตัดสินประหารชีวิต เมื่อเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมา

ถูกลักพาตัวไป ๑ คน

นักศึกษาในเมืองเองก็กำลังก่อ
กระแสปะท้วงรัฐบาลอย่างหนัก
หน่วง หลายคนถูกจับ ทินหม่องอยู่
ผ่านนักศึกษาที่เพิ่งถูกตัดสินประหาร
ชีวิตไปเมื่อต้นเดือนนี้ แม้ว่าเขาจะ
ขอฎีกาต่อประธานาธิบดี แต่ดูเหมือน
ว่าจะไม่ก่อให้เกิดผลเปลี่ยนแปลงแต่
อย่างใด

ยิ่งบรรยากาศตึงเครียดมากขึ้น
ยิ่งมาตรการที่รัฐบาลใช้รุนแรงยิ่งขึ้น
แรงต่อต้านก็ดูเหมือนจะหนักหน่วง
ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในเขตปลดปล่อย
ของพวกกบฏและพรรคคอมมิวนิสต์
พม่า ซึ่งอยู่นอกเหนือความสามารถ
ของรัฐบาลที่จะเข้าไปควบคุม “ประ
เทศสังคมนิยมพม่า” ซึ่งปิดตัวเอง
จากการรับรู้ของโลกภายนอกมานาน
เมื่อข่าวสารถูกเปิดเผยออก ผู้คนที่จับตา
ดูอยู่ก็คงมองเห็นว่า สถานการณ์ทาง
การเมืองในพม่า ก็มิได้ผิดไปจาก
เพื่อนบ้านอื่นๆ ในเอเชียอาคเนย์รวม
ทั้งสามประเทศอินโดจีนก่อนการปฏิ
วัติ นั่นก็คือ กลุ่มพลังทางการเมือง
ซึ่งถูกจัดให้เป็นพวก “นอกระบบ”

ได้รวมตัวกันเปิดการประชุมหน้ากับ
ฝ่ายปกครอง และแล้วก็ถูกมาตรการ
ปราบปรามอย่างรุนแรงทั้งโดยวิธีลับ
อย่างในไทย และโดยวิธีเปิดเผยเต็ม
ทออย่างในอินโดนีเซีย ส่วนรายละเอียด
ปลีกย่อยอื่นๆ ว่าใครจะเป็นฝ่าย
รุกหรือฝ่ายรับนั้น ประวัติศาสตร์
หน้าต่อไปของแต่ละประเทศคงเป็น
ผู้ตัดสินในแต่ละช่วงเวลา ยิ่งความ
สำเร็จของฝ่ายปลดแอกขยายอาณา
เขตมากขึ้นเท่าใด ฝ่ายปกครองใน
ประเทศที่ยังเหลือก็คงพยายามค้นร
หาหนทางมารักษาสถานะและเสถียร
ภาพของตนมากขึ้นเท่านั้น

บทเรียนจากอินโดจีนทำให้หลาย
คนกล้าที่จะตัดสินว่า “ในที่สุด สัจ
ธรรมย่อมได้รับชัยชนะ” แล้วก็อาจ
จะมีบางคนในประเทศไทย พม่า
มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย ฯลฯ
ที่กำลังมองหาต่อสู้ในประเทศของ
ตนอยู่ พอดสวนขนมว่า “นั่นช
แล้วเมื่อไหร่ละ”

คงจะไม่มีใครให้คำตอบได้
เท่าประชาชนของประเทศนั้นๆ
กระมัง

เลอควิน เลขาธิการพรรคลาวต้อง

และแล้วคำถามนี้ก็จางหายไป
อย่างรวดเร็ว เมื่อปรากฏว่าผู้นำ
ของรัฐบาลปฏิวัติเฉพาะกาลซึ่งรอ
โอกาสมานานเท่าๆ กับชาวเวียดนาม
คนนั้นได้ร่วมประชุมกับฝ่ายเวียดนาม
เหนือเมื่อเดือนพฤศจิกายนเพื่อ
ร่างข้อตกลงและเอกสารต่างๆ ที่จะ
ใช้สำหรับการรวมประเทศอย่างรีบ
ด่วน

ชาวเวียดนามที่มีอายุตั้งแต่ ๑๘
ปีเป็นต้นไปมีสิทธิมาลงคะแนนเสียง
เลือกตั้ง ยกเว้นผู้สภาพไม่สมประ
กอบทางจิตและผิดกฎหมายหรือศาล
คณะปฏิวัติสั่งเพิกถอนสิทธิในการ
เลือกตั้ง

รวมเวียดนาม : ความผันทรรคคย

วันที่ ๒๕ เมษายน น ประชาชน
เวียดนามใต้จะก้าว ไปออกชนหน่งสำ
หรับเตรียมตัวที่จะรวมเป็นประเทศ
เดียวกันกับเวียดนามเหนือ และหลัง
จากนั้นเพียง ๕ วัน ก็ถึงวันฉลอง
ครบรอบชัยชนะของการปลดแอก
ไซ่ง่อนเป็นครั้งแรก

ในวันที่ ๒๕ ประชาชนทั้งเวียด
นามเหนือและใต้ จะไปใช้สิทธิเลือก
ตั้งสมาชิกสภานิติบัญญัติ จำนวน
๔๕๒ คน ซึ่งจจะร่างรัฐธรรมนูญ บน
พื้นฐานของสังคมนิยม โดยจะใช้กฎ
การลงคะแนนเสียงที่เวียดนามเหนือ

เคยใช้มา

นับแต่วาระที่กองทัพปลดแอก
เคลื่อนเข้าสู่กรุงไซ่ง่อน ในเช้าที่ฝน
ตกพรำของวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๑๙
คงไม่มีใครสงสัยอีกต่อไปถึงการกลับ
มารวมตัวอีกครั้งหนึ่งระหว่างประเทศ
เวียดนามทั้งสอง เส้นขนานที่ ๑๗
ซึ่งเคยแบ่งเวียดนามเหนือและใต้
ออกจากกันตามข้อตกลงเงินวาก็จะ
ไม่มีความหมายอีกต่อไป คำถามที่
ยังคงเหลืออยู่เห็นจะเป็นข้อกังขาว่า
เมื่อใดเล่าการจัดการรวมประเทศจึง
จะเสร็จสิ้นลงอย่างสมบูรณ์

ในกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้ง
ของเวียดนามใต้ซึ่งประกาศออกมา
เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ระบุไว้ว่า สมาชิก
สภานิติบัญญัติจำนวน ๒๔๕ คน
จากเวียดนามเหนือ และ ๒๔๓ คน
จากเวียดนามใต้ จะต้อง “มีจิตใ
รักชาติ สามารถเสียสละเพื่อประชา
ชน และมีความตั้งใจแน่วแน่ที่จะนำประ
เทศให้ก้าวรุดหน้าไปด้วยอุดมการสัง
คมนิยม”

ฟามหุง และ เลอเติ้ล โสง
คณะกรรมการกลางพรรคลาวต้อง
ของเวียดนามเหนือ ได้ลงมาช่วยงาน
บริหารชั่วคราวของกองทัพขงมหน่า

ที่ต้องรักษาความสงบเรียบร้อยในประเทศก่อนจะส่งมอบงานให้กับคณะกรรมการปฏิวัติของประชาชน ซึ่งตั้งขึ้นจากฝ่ายพลเรือน และในเวลาเดียวกัน รัฐบาลปฏิวัติเฉพาะกาลของเวียดนามได้กำลังวางรากฐานกฎหมายสำหรับนำไปประเทศไปบนถนนสายสังคมนิยม

เวียดนามใต้อาจต้องใช้แบบอย่างที่ไม่เหมือนใครในการสถาปนารัฐสังคมนิยมชนในประเทศของตน ความชอบแม่เลอดวน เลขาธิการพรรคลาวต้องก็เคยกล่าวไว้ในการประชุมพรรคคอมมิวนิสต์ครั้งที่ ๒๕ ว่า “หนทางไปสู่สังคมนิยมนั้นจะต้องสอดคล้องกับเงื่อนไขต่างๆ ที่เป็นอยู่ในเวียดนามด้วย”

โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านเศรษฐกิจซึ่งเวียดนามมีนโยบายจะบูรณะมากกว่าพลิกคว่ำระบบเก่าทั้งหมดที่มีอยู่โดยสิ้นเชิงอย่างทางคนชอบवादภาพเอาไว้ ไม่ว่าจะเป็นธุรกิจเอกชน หรือกึ่งรัฐวิสาหกิจ ก็ยังได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการควบคู่ไปกับรัฐวิสาหกิจ ซึ่งอย่างหลังนี้เป็นรูปแบบเศรษฐกิจอย่างเดิวยังมีอยู่ในเวียดนามเหนือ

ปัจจุบัน เวียดนามใต้กำลังอยู่ในขั้นของการกิจทางด้านเศรษฐกิจสามประการคือ

ปัญหาคนว่างงาน ซึ่งตัวเลขหลังสงครามระบุว่าจำนวน ๓ ล้านคน ครึ่งหนึ่งเป็นทหารในกองทัพ รัฐบาลเก่า ประการที่สอง การซ่อมแซมถนนหนทางเพื่อการคมนาคม และประการสุดท้าย ต้องพัฒนาการผลิตอุตสาหกรรมต่างๆ นั้น แม้จะเพิ่งอยู่ในขั้นเตาะเตาะ แต่ก็คุณภาพดี โรงงานเหล่านี้นับว่ามากตงขึ้นโดยชาวฝรั่งเศสหรืออเมริกัน และต้องอาศัยวัตถุดิบมาบอรรวมทั้งอะไหล่ต่างๆ สำหรับเครื่องจักรอีกด้วย

ชาวเวียดนามลงแรงในโครงการ

ฟามวันทง ได้รับรางวัลจากชนบท (ภาพเอเอฟพี)

โครงการสาธารณใหญ่ๆ ก็มีซ่อมถนนและปรับปรุงการชลประทานซึ่งถูกทำลายไปในระหว่างสงคราม ภาพอันน่าประทับใจที่เราจะเห็นได้ทั่วไปในเวียดนามตอนนกลคือภาพของผู้คนนับจำนวนพันจำนวนหมื่นกำลังลงแรงทำงานกันอย่างแข็งขันจนดูเหมือนจะมากกว่ากำลังกล้านเหนือพวกเขามืออยู่ด้วยซ้ำไป

เจ้าหน้าที่รัฐบาลใหม่กำลังหาทางสนับสนุนให้ประชาชนเวียดนามได้รวมมือกันสร้าง “เขตเศรษฐกิจใหม่” ในพื้นที่ทำการกสิกรรมซึ่งเสียหายจากการสงคราม เขตเหล่านี้

จะเป็นแหล่งระบายผลเมืองซึ่งพากันหลงไหลเข้าไปอัดแน่นอยู่ในเมืองใหญ่เมื่อบทแล้ว ซึ่งมีจำนวนลงครึ่งของผลเมืองทั้งหมด

ทางรัฐบาลได้เปิดการณรงก์ “กลับสู่ผืนดิน” ซึ่งมีได้ความหมายเพียงแค่ว่าทางด้านเศรษฐกิจเท่านั้น หากยังหวังที่จะสร้างความรู้สึกรักและผูกพันในบ้านเกิดเมืองนอนของตนให้เพิ่มมากขึ้นอีกด้วย และความรูสึกรักชาติในความหมายดังกล่าวก็คือการเป็นนักสังคมนิยมที่ดี หรืออย่างน้อยก็คือการเป็นประชาชนที่ “ก้าวหน้า” พร้อมที่จะหนุนช่วยกัน

สร้างประเทศให้เป็นผืนแผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์สำหรับประชาชนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน

ประเทศเวียดนามจะไม่มีฝ่ายค้านตามกฎหมายอย่างที่ปรากฏอยู่ในประเทศประชาธิปไตยทุนนิยมทั้งหลาย เพราะถือว่าทางเลือกตั้งมาจากประชาชนทั่วประเทศนั้นน่าจะเป็นการพอแล้วในอันที่จะแสดงให้เห็นว่าเวียดนามเองมิได้เคารพในสิทธิ

ประชาธิปไตยของประชาชนแต่ละคนยิ่งหย่อนไปกว่าประเทศเสรีประชาธิปไตยอันใดเลย

หากจะมีฝ่ายค้าน ก็คงจะมีแต่ฝ่ายต่อต้านการปฏิวัติอย่างที่เห็นอยู่ทุกวันนี้ ซึ่งออกมาในรูปของการก่อ

การร้าย และเป็นหน้าทหนึ่งของรัฐบาลเวียดนามที่จะต้องจัดการกับปัญหาเหล่านี้ ขณะเดียวกันเสรีภาพในการนับถือศาสนาก็ยังคงได้รับการเคารพอยู่ไม่เปลี่ยนแปลง แต่จะต้องไม่เป็นการให้ความช่วยเหลือกับฝ่ายต่อต้านรัฐบาล “ภายใต้หน้ากากของศาสนา” อย่างที่กล่าวถึงกันในบางที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกชนกลุ่มน้อยแคธอลิกซึ่งมีอยู่คิดเป็นร้อยละเก้าของจำนวนพลเมืองทั้งหมด และจำนวนไม่น้อยเป็นผู้อพยพมาจากเวียดนามเหนือสมัยพรรคคอมมิวนิสต์เข้าปกครองดินแดนส่วนบนของเส้นขนานที่ ๑๗ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๙

อายนอง บอกให้กลับมาด้วยเหตุผลอันเดิม

มาตรการบีตควาความสกรปรกทางสังคมได้เริ่มขึ้นก่อนหน้าเทศกาลปีใหม่ครวณเพียงเล็กน้อย ชาวเมืองหลวงกว่าพันคนได้ถูกเรียกตัวไปเข้ารับการอบรมสัมมนาเพื่อ “เปลี่ยนแปลงความคิด” ที่เขาไม่ได้กับการปกครองระบอบใหม่ ความฉับไวของความเคลื่อนไหวเป็นลักษณะที่น่าเลื่อมใส รวมทั้งความตั้งใจที่ใครก็ไม่อาจปฏิเสธได้ ทว่าความรอบคอบที่ไม่สมบูรณ์ในการกวาดล้างครวณ ทำให้คนลาวอีกหลายคนรู้สึกเป็นกังวลว่าเขาอาจเป็นคนต่อไปที่จะต้องไปเข้าสัมมนา

สงครามกับการเริ่มต้นปฏิวัติวัฒนธรรมในเวียงจันทน์

งานบุญปีใหม่หรือสงครามศักดิ์ของลาวยังได้รับการเชิดชูสนับสนุนจากรัฐบาลแห่งพรรคประชาชนปฏิวัติอย่างกว้างขวาง หน่วยงานของรัฐหยุดงานสามวันซ้อนเปิดโอกาสให้ประชาชนได้สนุกสนานและเบี่ยงปอนกันอย่างเต็มที่ ร้านรวงส่วนใหญ่ปิดประตู ผู้คนล่อกาชนะได้นำตระเวนไปตามถนนสายต่างๆ บางแห่งมีกลองยาว ฉิ่งฉาบ และกัศร ใบหน้าบ่งบอกถึงความสุขที่เปี่ยมล้นหัวใจ

อย่างไรก็ตาม คนหนึ่งบอกว่าประชาชนเวียงจันทน์ออกมาครึกครื้นน้อยลงกว่าปีก่อนๆ “มีวันหลายอยู่แต่มีหลายเท่าปีก่อนๆ” ใครคนหนึ่งกล่าวบ่นการเดินทางข้ามแขวงประสบความยากลำบาก ต้องได้รับอนุญาตอย่างเป็นทางการจากคณะกรรมการประชาชนประจำตาแสง (หมู่บ้าน) และแขวงที่สังกัด ด้วยเหตุผลด้าน

ความปลอดภัยในการเดินทางที่ปรากฏว่าในระยะนี้มีการดักปล้นรถโดยสารบ่อยครั้ง คนที่ออกไปนอกเมืองจะได้รับการตรวจสอบแล้วเป็นอย่างดี ขม หญิงสาวอายุ ๒๑ วัยฝึกหัดหวั่นเล็กน้อย หลังจากอดสำหับจักรยานยนต์จะไปเที่ยวที่หนองเทวดาทางด่านเหนือของเมืองหลวง แต่ถูกทหาร

ประชาชนบางกลุ่มเริ่มวิพากษ์การตัดสินใจของสมาชิกคณะกรรมการปฏิวัติบางคนที่เป็นผู้ว่าบคคลใดเป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย “เป็นปฏิบัติปฏิบัติ” ว่าบางครั้งเกิดจากการกลั่นแกล้ง อันเนื่องมาจากเหตุของความไม่ชอบหน้าเป็นส่วนตัว คำกล่าวหาว่าขโมยสิ่งของ เป็นคนหนึ่งที่ถูกลงโทษหลังจากไปตั้งสถานที่สัมมนาได้เพียงวันเดียว หลังจากที่เขาเห็นว่าเขาไม่มีอะไรบกพร่องเสียร่ำลือไปไกลถึงขนาดว่าพลเมืองชายที่ถูกนำตัวไป “สัมมนา” ครวณ

รากษัตริย์ธรรมยังหาไม่ได้ที่ตลาดเวียงจันทน์

เป็นการถูกเกณฑ์ทหารทางอ้อม ส่วนผู้หญิงจะถูกนำไปเรียนเพื่อเป็นพยาบาลที่ยังขาดแคลนอีกมาก ผู้สังเกตการณ์ชาวตะวันตกคนหนึ่งกล่าวว่า บางทีคนเหล่านี้อาจถูกเกณฑ์ไปเป็นคนตัดไม้ เนื่องจากโครงการขยายตัวเขื่อนน้ำมระยที่สองกำลังจะเริ่มเดินเครื่อง ไม่มีใครรู้ว่าเขาหมายความตามนั้นจริงๆ หรือว่าเพียงแค่พูดเล่น

คืนวันศุกร์ที่ ๕ เมษายน เวลาประมาณ ๔-๕ ถึงตี ๓-๔ ของวันใหม่ สมาชิกคณะกรรมการปฏิวัติประจำหมู่บ้านทุกแห่งทั่วนครหลวงได้ออกตระเวนเคาะประตูบ้าน เรียกขานตามรายชื่อที่มีอยู่เป็นทางว่าว โดยบอกว่าประธานคณะกรรมการปฏิวัติประจำหมู่บ้านประสงค์จะพูดคุยด้วย แล้วคนเหล่านั้นก็ถูกนำขึ้นรถบรรทุกของทหารไปกักกันบริเวณหาดหลวง สถาปมชอทางด้านเหนือของเวียงจันทน์ ก่อนจะถูกส่งต่อไปยังค่ายสัมมนาที่ได้เตรียมไว้สามแห่ง คือ ดอนลิง กลางเวณานาของเขื่อนน้ำมระยประมาณ ๘๐ กม. บนเส้นทางจากเมืองหลวงสู่นครหลวงพระบาง ราชธานีเก่า ดอนตูว อยู่บนเส้นทางเดียวกัน แต่ไกลออกไปอีกราว ๓๐-๔๐ กิโลเมตร และสุดท้าย คือ หินเฮ็ด

มีคนถูกกวาดจับในวันแรกราว ๓๐๐-๔๐๐ คนนับตั้งแต่เช้า ติดฝืนกัญชา เฮโรอีน นกั๊ดแงะ นกั๊ดวั้ง กระเป๋ากันจระเข้ คนจรจัดที่ไม่มีหลักแหล่ง นักการพนัน จนถึงหญิงโสเภณีและแม่เล้าฝ่ายปกครองเวียงจันทน์ให้เหตุผลว่าคนพวกนี้เป็น “ภัยของสังคม” ซึ่งเป็นผลมาจากการมอมเมาของลัทธิล่าเมืองขึ้นแบบใหม่ที่พยายามทำให้ประชาชนลุ่มหลงในอบายมุขจนไม่เป็นอันเอาใจใส่เรื่องการบริหารเมืองของตัวเอง “เป็นการหากินโดยไม่ชอบธรรม หลงใหลในวัฒนธรรมจักรพรรดินิยม และสร้างความเปื้อนจครุส ๒๖

เปื้อนแก่สังคมส่วนรวม”

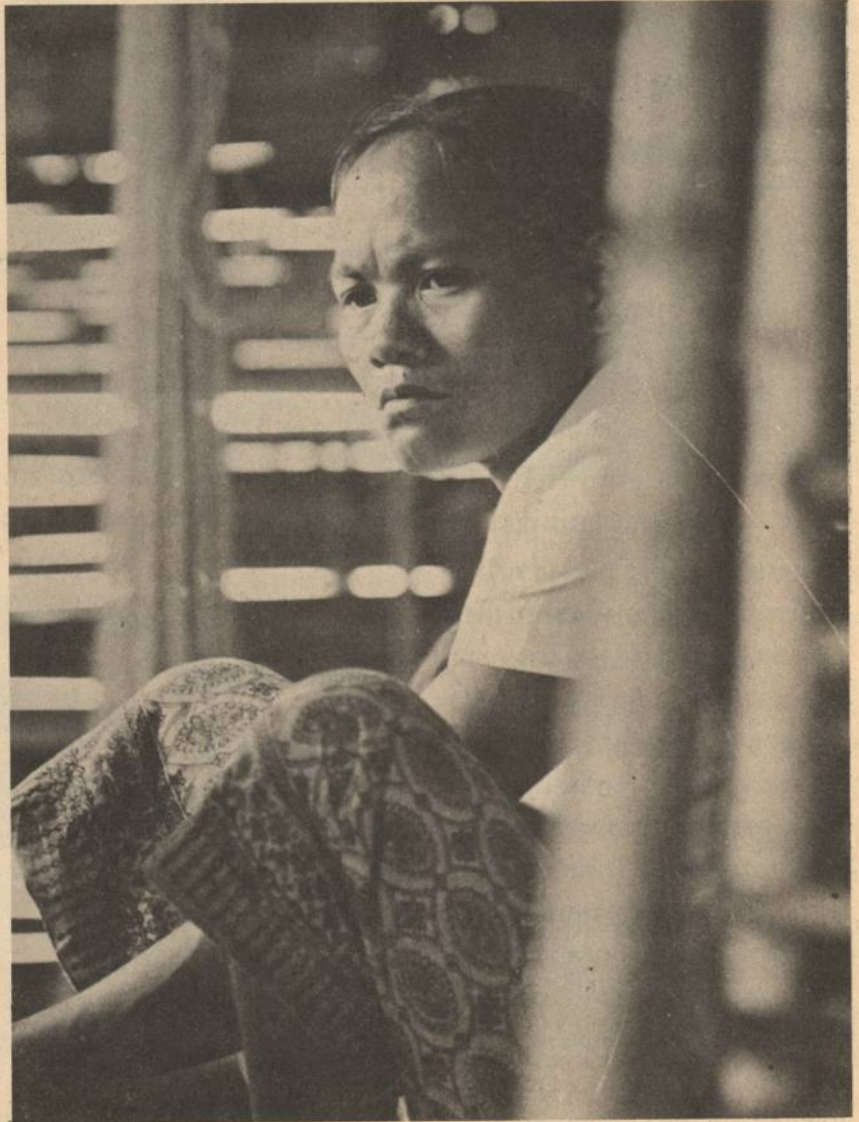
วันเสาร์-อาทิตย์ ที่ ๑๑-๑๒ ต่อมา มีผู้ถูกจับเพิ่มอีกราว ๔๐๐-๕๐๐ คน ด้วยข้อหาที่อ่อนลงเล็กน้อย ทั้งหมดถูกมองว่าตกเป็นทาสมของวัฒนธรรมตะวันตกที่มอมเมาประชาชนไม่ให้สนใจการเมือง หลายคนสวมกางเกงขาบานรัดสะโพกขณะถูกจับ บางคนมีผมยาว แต่ไม่มากนักเมื่อเทียบกับมาตรฐานต่างประเทศตะวันตก

“มันเทียบกันไม่ได้ เพราะเรามันคนละระบบกัน สำหรับเมืองไทย แคนอาจจะไม่ยาว ก็เมืองไทยยังเป็นเมืองขงจักรพรรดินิยมอยู่” อ้ายน้องผู้หนึ่งกล่าว

สตรีหลายคนที่ถูกจับไปสัมมนา

คราวนี้ ไม่ได้เป็นโสเภณี หรือแม่เล้า “อาศัยเพศของตนเพื่อหาเงินเลี้ยงชีพ” และ “ไม่ได้ออกแรงงานสร้างผลผลิตทางเศรษฐกิจ” หากเพียงแต่ชื่นชมกับการแต่งกายแบบตะวันตก เช่น แต่งหน้าทาปาก และไม่นิยมนุ่งผ้าซิ่น เป็นต้น

มอน เด็กสาววัย ๑๕ ได้รับการบอกเล่าจากเพื่อนเก่าว่าพบเธออยู่ในบัญชีทางว่าวนด้วย และเพื่อนอีกคนหนึ่งแนะนำให้หาทางหนีมาฝั่งไทย แต่มอนบอกว่าเธอจะไม่หนี เธอเลือกจะอยู่ลาวต่อไป เพื่อค้นหาสิ่งที่เธอเรียกว่าเหตุผล มอนไม่เข้าใจว่าทำไมอยู่ดีๆ เขาก็จะเอาตัวเธอไปสัมมนา ซึ่งเธอก็ไม่รู้ว่าเป็นอย่างไร

แต่ได้ยื่นกิตติศัพท์มาในทางไม่ค่อยดี เพื่อนของมอนคนหนึ่งเรียกให้หน้ากลัว ขนไปอีกว่า “การล้างสมอง”

“พวกที่ถูกเรียกไปสัมนาเป็นคน สู้ฟัน กัญชา ไว้มขยาว เป็นกะหร จริง แต่ชอบใบเดิมเบองหลังแบบนั้น เป็นหยั่งสิจะมาเอาข้อยไปสัมนา มัน สัต้องมีเหตุผล” เธอเว่ออย่างซออ

มอนยังไม่ได้ถูกนำตัวไปคอนลง หรือที่ไหนๆ เพราะว่าเธอยังมีอายุ น้อย ทางกรเวียงจันทน์อายุ ๑๗ ขวบไปเป็นเกณฑ์จะต้องเข้ารับ

การอบรมสัมนา เพื่อเปลี่ยนแปลง ความคิดให้เข้ากับระบบใหม่ บางที่ อำนาจการปกครองแขวงเวียงจันทน์ อาจคิดว่าสำหรับสาวน้อยขนาดมอน ยังมีเวลาพอที่จะเรียนรู้และเปลี่ยนแปลงได้ด้วยตนเองจากสภาพไร้เดียงสา ยังไม่จำเป็นต้อง “ดัดสันดาน” อย่างที่เรียกกันท่อนอย่างเป็นการ

เช่นเดียวกับคนลาวอีกมากมาย มอนได้รับการศึกษาไม่มากนัก การ เข้ามาอยู่ดูแลในบ้านของชาวตะวันตก ทำให้เธอพูดภาษาอังกฤษได้ คล่อง และชอบฟังเพลง “แอนด์ โอ เลิฟ ยู โซ” ของเพอร์รี โคโม มากกว่าเพลงป๊าวิตซ์ของวิทยเวียง จันทน์ ซึ่งเธอให้เหตุผลว่า “ฟัง

บ่ม่วน” ในช่วงที่มีรายการละคร วิทยจากสถานี วปอ. ๘ ซึ่งส่งคลื่น ข้ามโขงมาจากอุดร มอนจะนั่งอยู่ หน้าเครื่องรับอย่างใจจดจ่อ พร้อมกับปล่อยอารมณ์ไปกับการเคลื่อนไหว ของตัวละคร ใครไปเรียกเวลาฟัง ละครเธอจะยัะ นอกจากนั้น ขณะ อยู่บ้าน อย่างน้อยวันที่ได้พบกัน มอนสวมโอบรา คนใกล้ชิดบอกว่า บางที่เธอชอบนั่งกางเกงขาสนับสายๆ อยู่กับบ้าน และไม่ยอมนั่งผ้าขน มากนัก

สำหรับมอนเด็กสาวคนนั้น เธอ มองไม่ออกว่าเธอไปทำความเสียหาย ให้กับคนอนที่ตรงไหน และทำไม เธอจึงถูก “ปรักปรำ” ว่ามีความผิด แต่สำหรับคณะกรรมการปฎิวัติตา แสงที่เธออยู่ เรื่องหมยหมยเหล่านี เมื่อรวมๆ กันมากเข้า ก็พลังแรง พอที่จะเป็นเครื่องกีดขวางการพัฒนา ประเทศในแนวทางสังคมนิยมอย่าง ได้ผล

ตามกระแสข่าวของฝ่ายรัฐบาล ปรากฏว่า ทางกรต้องใช้งบประมาณ ในงานกวาดล้างความสกปรกทาง สังคมคราวนี้ตกเดือนละหลายสิบล้าน (ก๊บบ) สำหรับเป็นค่าจัดที่พัก ค่า อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ค่าน้ำมันจุด

ตะเกียงเวลาค่ากิน และอื่นๆ ที่ จำเป็นต้องานที่รัฐบาลลาว เรียกว่า เป็น “การกระทำอันมีมนุษยธรรม” คราวนี้ได้หวังกันว่าผลของมันจะคุ้ม ค่า เป็นการตัดสินใจที่เด็ดขาด แต่ ก็ไม่ลงกับแข่งกราวเสียทีเดียวนัก

แน่นอน การกวาดล้างครั้งใหญ่ คราวนี้ทำให้เวียงจันทน์ “สะอาด” ขึ้นอย่างมาก แต่ก็มีได้หมายความว่า สะอาดหมดจด โสเภณียังพอหา ทำยาได้ ถ้าพยายามมากๆ หรือว่า เป็นขาประจำ หรือได้รับคำแนะนำ จากขาประจำของเธอ การเล่นเกมเต๋า หรือ ไพ่แต้มแดงยังมีอยู่ในบ้านบาง แห่ง แท้ก็ทุกคันยังเปิดเพลงปฎิการ จากวิทยอุดร รากยติธรรมยังหาไม่ ได้ที่ตลาดเช้า อันเป็นย่านธุรกิจ สำคัญของเมือง ยังต้องมีการต่อ ราคารวดคักรของเล่ห์กระเท่ห์กัน เหมือนสนามหลวงของเรา บางที่ ส่งเหล่าน อาจเป็นลำดับต่อไปที่ทาง การเวียงจันทน์จะแก้ไขก็ได้

จะว่าไปแล้วคนที่ปรับตัวเข้ากับ ระบบใหม่นี้มีไม่น้อย มย เป็นสาว เวียดนามที่เกิดในเวียงจันทน์ เธอ ทำธุรกิจร้านอาหารย่านสามแสนไทย ทุ่มซอมมากแห่งหนึ่งในสมัยรัฐบาลเก่า ปัจจุบันแม้จะเปลี่ยนมาขายอาหาร

ตะวันตกธรรมดา ไม่มีอะไร “พิเศษ” เหมือนเช่นเมื่อก่อน ดูเธอไม่มีท่าที วิดมากอย่างที่เคย มยบอกว่าร้าน นมเทพเพลงเวียดนามบรรเลงพร้อม ด้วยดนตรีตะวันตกเปิดให้ลูกค้าฟัง เพลงอเมริกันก็มี แต่จะเปิดเฉพาะ เวลาที่แขกอเมริกันเท่านั้น และไม่ได้เปิดมานาน สำหรับร้านของเธอ- ชนอย่างของเธอ ทางกรไม่ได้ห้าม แต่เกรงจะถูกเพ่งเล็งมากกว่า มย กล่าววว่า บัดนี้ชักจะรู้สึกชินๆแล้ว ไม่ได้ฟังเพลงมันๆก็ไม่เห็นเป็นอะไร “นานเข้ามันก็ชินไปเอง” เธอว่า

ผู้สื่อข่าวพิเศษ

เจ้าสุภานุวงศ์ ประธานาธิบดีสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว

เจ้าสุภานุวงศ์ น้องชายของเจ้าสุวรรณภูมิอดีต
นายกรัฐมนตรีรัฐบาลผสมและรัฐบาลลาวฝ่ายขวา
เป็นผู้ก่อตั้งขบวนการปะเทดลาว ซึ่งเป็นแกนของรัฐ
บาลลาวปัจจุบัน จบการศึกษาทางวิศวกรรมศาสตร์
จากประเทศฝรั่งเศสเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๐ เคยเข้าร่วม
ในแนวร่วมประชาชนต่อต้านฟาสซิสต์ ขณะทำงาน
อยู่ที่เมือง เลอ อาฟรี

ให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวพิเศษ *จตุรัส* เมื่อวันที่ ๑๖
มกราคม ๒๕๑๕ ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ประธานา
ธิบดียุติธรรมประชาธิปไตยประชาชนลาว และ
ประธานสภาประชาชน

ถาม: กรุณายกให้ทราบถึงความสำคัญของสภาประชาชน
แห่งชาติ

สุภานุวงศ์: ผลที่สำคัญจากการตั้งสภาประชาชนแห่งชาติ
ก็คือการเปลี่ยนแปลงจากระบอบ ศักดินามาสู่สาธารณรัฐ
ประชาธิปไตยของประชาชน สภาเป็นผู้เลือกประธานา
ธิบดียุติธรรม และสภาประชาชนสูงสุด และออก
เสียงยอมรับการแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี
ซึ่งเราถือว่า เป็นจุดสำคัญจุดหนึ่ง ในประวัติศาสตร์ของ
ประชาชนลาว และจะทำให้ลาวสามารถพัฒนาจากความ
เป็นประเทศด้อยพัฒนาไปสู่ความก้าวหน้าทางสังคมได้

ถาม: ประเทศตะวันตกหลายประเทศ รู้สึกแปลกใจต่อการ
เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมาสู่รัฐบาลแบบสาธารณรัฐ อะไร
ทำให้ลาวประกาศเช่นนั้น มีส่วนประกอบอย่างไรบ้าง

สุภานุวงศ์: อิศระ เสรีภาพ และสันติภาพ เป็นสิ่งที่ประ
ชาชนลาวปรารถนา นึกอเหตุผลที่ว่าทำไมการต่อสู้ที่ปฏิวัติ
ของลาวจึงไม่หยุดอยู่แค่คำประกาศตั้งสาธารณรัฐประชา
ธิปไตยประชาชนลาว เพราะมีทางเดียวเท่านั้นที่ลาวจะ
สามารถทำลายล้างความฟอนเฟะในสังคมเก่าได้ นั่นคือ
การเปลี่ยนการปกครองมาเป็น สาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว ระบบเศรษฐกิจแบบชนบทหน่วยย่อยซึ่ง
กระจัดกระจายไม่มีประสิทธิภาพและล่าช้า รวมทั้งวัฒนธรรม
ที่เสื่อมทราม สิ่งเหล่านี้ถูกนำเข้ามาในสังคม
ของเราโดยจักรวรรดินิยมและสมุนบริวารทางสน

ถาม: ตอนมีชีวิตของคนลาวโดยทั่วไปเป็นอย่างไรบ้าง หมายถึง
ตั้งแต่เกิดจนถึงการปลดปล่อยเวียงจันทน์ มาตราฐาน
การดำรงชีพและสวัสดิการด้านต่าง ๆ ของประชาชนนั้นดีขึ้น
บ้างหรือไม่ และอย่างไร การปิดล้อมทางเศรษฐกิจที่ไทย
ทำต่อลาวนั้นก่อให้เกิดผลลัพท์อย่างไรบ้าง

สุภานุวงศ์: โดยทั่วไป ชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนตาม
จังหวัดต่างๆ กำลังได้รับการฟื้นฟูให้เข้าสู่ระดับปกติอย่าง
ค่อยเป็นค่อยไปทีละขั้น มาตราฐานการดำรงชีพของประชา
กรนั้นก็ค่อยๆ ได้รับการปรับปรุงให้ดีขึ้นเรื่อยๆ การปิด
พรมแดนที่ฝ่ายปกครองของไทยกระทำนั้นเป็นเพียงความ
ไม่สะดวกบางประการสำหรับประเทศลาวเท่านั้น และ
ตอนแรกก็หาทางออกให้กับปัญหานี้ไปเรียบร้อยแล้ว

ถาม: ทางรัฐบาลใหม่จัดการอย่างไรกับที่ดิน และทรัพย์สิน
ของฝ่ายขวาจัดซึ่งได้หลบหนีออกนอกประเทศ ที่ดินเหล่านั้น
ถูกนำมาแจกจ่ายให้กับประชาชนหรือไม่

สุภานุวงศ์: โดยทั่วไปแล้ว ไม่มีที่ดินหรือทรัพย์สินของคน
ลาวที่หลบหนีออกนอกประเทศคนไหนที่รัฐได้ยึดเอา
สมบัติทุกชิ้นยังเป็นของพวกเขายู่นครั้น ยกเว้นเพียง
บางคนที่ถูกตัดสินลงโทษอย่างเป็นทางการ ที่ดินและ

ทรัพย์สินสมบัติของเขาคิดว่าเป็นของรัฐ เพื่อรัฐจะได้นำไป
อำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

ถาม: ในปัจจุบันมีปัญหาอะไรบ้าง ที่เป็นอุปสรรคต่อการ
เปลี่ยนแปลงจากความเป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจแบบ
ทุนนิยมกึ่งเมืองขึ้นไปสู่เศรษฐกิจสังคมนิยม คิดว่าการเปลี่ยน
แปลงจะสำเร็จสมบูรณ์เมื่อใด และรัฐบาลลาวจะใช้วิธีการ
อย่างไรบ้าง ในอันที่จะสร้างและบรรลุถึงระบบสังคมนิยม
ทั้งหมดนี้ไว้

สุภานุวงศ์: ปัญหาเรื่องทุนและเทคโนโลยีเป็นเรื่องที่ยากที่
สุดสำหรับเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรามีนโยบายที่จะพึ่งตัว
เองให้มากที่สุด เราเตรียมการที่จะแก้ปัญหาเหล่านี้โดยร่วมมือ
กับมิตรประเทศที่หวังดีต่อลาวอย่างสุดจิตใจ ซึ่งเราเชื่อว่า
การขจัดอุปสรรคดังกล่าว จะช่วยให้เราก่อสร้างพัฒนา
เศรษฐกิจไปสู่สังคมนิยมได้

ถาม: คุณเหมือนว่าจะมีผลกระทบทางสังคมหลายประการ ที่
เกิดขึ้นภายหลังสงครามอันยาวนานกับสหรัฐ ฯ มาดผลจาก
สงครามเหล่านี้ได้รับการรักษาเยียวยาไปอย่างไรบ้าง

สุภานุวงศ์: เราพยายามส่งเสริมการผลิตให้เข้าสู่ระดับปกติ
รณรงค์ให้มวลชนช่วยกันเพิ่มพูนผลผลิตการเกษตร โดย
เฉพาะอย่างยิ่งพืชจำพวกข้าวและแป้ง เราได้เข้าช่วยเหลือ

ให้ธุรกิจและโรงงานอุตสาหกรรมดำเนินกิจการต่อไปตาม
เดิมเพื่อจะได้มีสินค้าอุปโภคบริโภคทำเป็นออกสู่ตลาดไม่
ให้เกิดการขาดแคลน ขณะเดียวกัน เรากำลังเตรียมการ
ที่จะโอนอุตสาหกรรมบางอย่างเข้าเป็นของรัฐ รวมทั้งเร่ง
ซ่อมแซมถนนหนทาง สะพาน ที่จำเป็นต่อการขนส่งสินค้า
เหล่านี้ออกไปทั่วประเทศ

ถาม: ลาวมีโครงการแก้ไขผลเสียที่เกิดขึ้นจากวัฒนธรรม
แบบอาณานิคมยุคใหม่ของสหรัฐ ฯ อย่างไรบ้าง

สุภานุวงศ์: ในปัจจุบัน เรากำลังรณรงค์เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรม
ที่มีลักษณะประจำชาติ มหาชน และเป็นวิทยาศาสตร์ พัฒนาการศึกษาของชาติให้อยู่ในแนวทางที่ก้าว
หน้า ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมที่ดีงามและมีชีวิตชีวา
ปรับปรุงด้านอนามัยและการป้องกันโรค ขยายการแพทย์
ออกสู่ประชาชนอย่างกว้างขวาง

ถาม: ท่านมองความสัมพันธ์ที่มีอยู่กับไทยในปัจจุบันว่า
อย่างไร หนังสือพิมพ์ในกรุงเทพฯ นั้นพากันประโคมข่าวว่า
ลาวมุ่งมาดจะเอาสิบหกจังหวัดในภาคอีสานเข้ามาเป็นของตน
ขอให้แสดงความเห็นต่อข่าวดังกล่าวหานี้ รวมทั้งคาดการณ์ด้วย
ว่า ความสัมพันธ์ลาว-ไทยมีทางจะกระเตื้องขึ้นได้ในอนาคต
อันใกล้หรือไม่

“ขอกล่าวหาที่ว่าเราต้องการได้
สิบหกจังหวัดภาคอีสานจากหนังสือพิมพ์บางฉบับในไทยนั้น แท้
ที่จริงก็เป็นเพียงความพยายามที่จะ
ทำลายบรรยากาศของสัมพันธภาพ
ระหว่างไทย-ลาว มากกว่าอย่าง
อื่น”

“มีทางเดียวเท่านั้นที่ลาวจะ
สามารถทำลายล้างความฟอนเฟะ
ในสังคมเก่าได้ นั่นคือการเปลี่ยน
การปกครองมาเป็นสาธารณรัฐประ
ชาธิปไตยประชาชนลาว”

สถานการณ์: สัมพันธภาพระหว่างเรากับประเทศไทยกำลังดีขึ้นเรื่อย ๆ ข้อกล่าวหาที่ว่าเราต้องการได้สิบหกจังหวัดภาคอีสานจากหนังสือพิมพ์บางฉบับในไทยนั้น แท้จริงก็เป็นเพียงความพยายามที่จะทำให้บรรยากาศของสัมพันธภาพระหว่างไทย-ลาวมากกว่าอย่างอื่น ความสัมพันธ์ของสองประเทศสามารถที่จะดีขึ้นได้มากเท่าที่ฝ่ายปกครองของไทยจะต้องการ เพราะทางฝ่ายเรา เราพร้อมเสมอที่จะอยู่ร่วมกันอย่างสันติกับประเทศไทย โดยมีพื้นฐานอยู่บนหลักห้าประการ

ถาม: รัฐบาลมีนโยบายอย่างไรต่อการลงทุนของต่างชาติ และมีทัศนคติอย่างไรต่อโครงการแม่น้ำโขงของสหประชาชาติ

สถานการณ์: ผมเพิ่งพูดไปว่าเราเตรียมพร้อมที่จะให้การลงทุนของต่างชาติในลาวได้เพื่อเป็นการร่วมมือทางเศรษฐกิจโดยเงื่อนไขว่าจะต้องมีความเสมอภาค และผลประโยชน์ที่ทัดเทียมกัน ไม่มีการเอาเปรียบซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ประเทศของเราก็ยังคงเป็นสมาชิกในโครงการลำน้ำโขงของสหประชาชาติอยู่ไม่เปลี่ยนแปลง

ถาม: หนังสือพิมพ์ในโลกระวันตก ต่างพากันเสนอข่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า เมื่อสหรัฐฯ ออกไปจากลาวแล้ว โขเวียตก็ได้นำเข้ามาแทนที่ ท่านจะแสดงความเห็นต่อข้อกล่าวหาไม่ว่าอย่างไร

สถานการณ์: เราเป็นประเทศมีเอกราชและอธิปไตย เรามีสิทธิอย่างเต็มที่ ที่จะรับความช่วยเหลือจากมิตรประเทศอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นสังคมนิยมทั่วโลกเพื่อส่งผู้เชี่ยวชาญมาช่วยเราในด้านต่างๆ และในบรรดาผู้เชี่ยวชาญที่มาช่วยเราเหล่านั้น ก็ไม่แปลกอะไรที่จะมีคนจากรัสเซียรวมอยู่ด้วย

ถาม: ท่านมองอนาคตของการปลดแอกประชาชนในเอเชีย

อย่างไร ประชาชนที่ถูกกดขี่ในท้องถิ่นๆ จะสามารถเรียนรู้อะไรได้บ้างจากประสบการณ์ลาว ลิดหรือไม่ว่าสหรัฐฯ ยังคงเป็นตัวคุกคามสันติภาพที่สำคัญในภูมิภาคของโลก

สถานการณ์: ภายหลังจากชัยชนะของประชาชนลาว เวียดนาม และ กัมพูชา ที่ได้ต่อสู้เพื่อปลดปล่อยประเทศออกจากการครอบงำของจักรวรรดินิยมอเมริกา แนวโน้มของการต่อสู้เพื่อปลดแอกของประชาชาติอื่นๆ ในเอเชียอาคเนย์ก็เริ่มแข็งแกร่งขึ้นเรื่อยๆ อย่างไรก็ตาม เป็นความจริงที่ว่าจักรวรรดินิยมอเมริกายังคงเป็นตัวคุกคามสันติสุขที่สำคัญในภูมิภาคแห่งนี้ แม้ว่าสหรัฐฯ จะได้ถอนทหารและกำลังรบทางอากาศบางส่วนออกจากประเทศไทยไปแล้วก็ตาม แต่พวกเขาก็ยังคงพยายามที่จะหาทางคงกำลังทางทหารไว้ด้วยรูปแบบที่แอบแฝงเพื่อจะได้รอดพ้นจากการดำเนินคดีของพลเมืองทั่วโลก ดังนั้น ประชาชนในเอเชียอาคเนย์จึงมีหน้าที่ที่จะต้องต่อสู้เพื่อเอกราชที่แท้จริงต่อไป โดยใช้รูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมกับสถานการณ์ภายในแต่ละประเทศของตน

ถาม: ท่านมีอะไรจะพูดเพิ่มเติม นอกเหนือไปจากคำตามที่ผมตั้งขึ้นบ้างหรือไม่

สถานการณ์: ในนามประชาชนลาวและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ผมอยากจะถือโอกาสนี้แสดงความขอบคุณอย่างลึกซึ้งมายังประเทศสังคมนิยมทั้งหลาย มิตรประเทศอื่นๆ ของลาว รวมทั้งประชาชนทุกคนที่รักสันติภาพและความเป็นธรรมที่ได้ช่วยเหลือและสนับสนุนการปฏิวัติของเรา ผมหวังว่ามิตรของเราทั้งหมดคงยังจะช่วยเหลือและสนับสนุนการสร้างสรรค์ประเทศของเราในฐานะสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวต่อไป

“ประชาชนในเอเชียอาคเนย์มีหน้าที่ที่จะต้องต่อสู้เพื่อเอกราชที่แท้จริงต่อไป โดยใช้รูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมกับสถานการณ์ภายในแต่ละประเทศของตน”

“เรามีสิทธิอย่างเต็มที่ ที่จะรับความช่วยเหลือจากมิตรประเทศอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นสังคมนิยม หรือไม่สังคมนิยมทั่วโลก”

บทละครของเครื่องบิน

มันเริ่มต้นเหมือนเที่ยวบินในประเทศธรรมดาๆ เที่ยวบินหนึ่งในฟิลิปปินส์เมื่อวันที่ ๕ เมษายน แต่เมื่อเครื่องบินลำนั้นแล่นลงและสนามบินเมืองเบงกาลี เบียง ในวันที่ ๑๓ เมษายน ประวัติศาสตร์การจู่โจมเครื่องบินก็ได้รับบทลงเอย นี่เป็นการจู่โจมเครื่องบินที่กินเวลายาวนานที่สุดกว่าการจู่โจมเครื่องบินครั้งใดๆ ที่ผ่านมา

นักบินเครื่องบินชาวอเมริกัน ๓ คน ซึ่งมีรายงานว่าเป็นสมาชิกขบวนการปลดแอกประชาธิปไตยโร จากมินดาเนา ประเทศฟิลิปปินส์ เมื่อไปถึงลิเบียก็ถูกปฏิเสธอย่างทันควันจากรัฐบาลลิเบียที่จะให้พวกเขาทั้งสามรวมทีมผู้โดยสารอีก ๑๑ คนที่ติดอยู่ในเครื่องบิน ได้อยู่ในลิเบียเป็นเวลา ๔๘ ชั่วโมง แต่แล้วทางการลิเบียร่วมกับทางการฟิลิปปินส์ก็อนุญาตในท้ายที่สุดโดยให้เหตุผลว่า “เพื่อเห็นแก่มนุษยธรรม”

ฉากสำคัญของละครเรื่องนี้เกิดขึ้นที่กรุงเทพฯ เมื่อเครื่องบินเจ็ทของสายการบินฟิลิปปินส์มาถึงดอนเมืองเมื่อเที่ยงวันที่ ๕ เมษายน ก่อนหน้านั้น เครื่องบินได้แวะลงที่มินดาเนาแล้วครึ่งหนึ่ง และนักบินเหล่านักได้เรียกร้องให้รัฐบาลฟิลิปปินส์ปล่อยตัวนักโทษจำนวนหนึ่ง และแสดงความจำนงค์ว่าต้องการได้เครื่องบินใหม่เอี่ยมหนึ่งลำ สำหรับบินระยะทางไกลไปจนถึงตะวันออกกลาง พร้อมด้วยเงินอีก ๓๐๐,๐๐๐ เหรียญสหรัฐฯ ปรากฏว่าข้อเรียกร้องประการหลังเป็นผลสำเร็จ และนอกจากนั้นยังมีการต่อรองให้พวกเขาคืนเครื่องบิน

ปล่อยตัวผู้โดยสารจำนวน ๑๒ คน แล้วเอาพนักงานของสายการบินพร้อมด้วยรองประธานบริษัททททชอ นายราฟาเอล อิกัว ไปเป็นตัวประกัน แทนเงินจำนวนที่พวกเขาต้องการ ก็ได้รับก่อนออกเดินทางมุ่งตรงมายังกรุงเทพฯ

เครื่องบินมาจอดลงที่ทางเชื่อมระหว่างทางบินพาณิชย์และทางบินทหารของท่าอากาศยานดอนเมือง ตลอดเวลา ๔ วันที่เครื่องบินจอดอยู่ที่กรุงเทพฯ มีการเจรจากันเพียงครั้งเดียวระหว่างฝ่ายทางการไทยกับหัวหน้ากลุ่มจู่โจมเครื่องบินที่ชื่อ เมามัด เขาเรียกตัวเองว่ากัปตัน

ทันทีที่ลาเรอลงแต่ละวัน หน่วยสาวสดี ๖๐ ก็เข้าล้อมไว้โดยซ่อนตัวอยู่ตามต้นไม้หรือพุ่มไม้ที่รายรอบอยู่ในจุดที่สามารถจะใช้อาวุธยิงไปยังเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ การต่อรองกับพวกเขาคือเครื่องบินประสบอุปสรรคไม่น้อยเนื่องจากการที่รัฐบาลไทยและรัฐบาลฟิลิปปินส์ไม่อาจตกลงกันได้ในการหาทางแก้ปัญหาเครื่องบิน

ตัวแทนฝ่ายไทยคือพลตรีชาติชาย ชุณหะวัณ และตัวแทนฝ่ายฟิลิปปินส์คือ ทูตมานูเอล ยัน และผู้ช่วยทูตไทย ซึ่งรับคำปรึกษาจากทางมินดา แต่ในวันที่ ๑๐ นายอนันต์ บันยารชุน ได้เป็นตัวแทนของฝ่ายไทยแทน

ที่แรกนั้น ทางฝ่ายไทยเพียงแต่ต้องการให้เครื่องบินออกไปพ้นประเท้านั้น ขณะที่ทางฝ่ายฟิลิปปินส์มุ่งหมายจะให้พวกเขายอมจำนน ในวัน

ที่สองของการจู่โจมเครื่องบิน ประธานาธิบดีมาร์คอสเสนอจะไม่เอาผิดแก่คนกลุ่มนั้นหากพวกเขากลับไปยังฟิลิปปินส์ แต่พวกเขาคือเครื่องบินปฏิเสธข้อเสนอนั้นอย่างสิ้นเชิง

เนื่องจากไม่มีสำนักงานของสายการบินฟิลิปปินส์อยู่ในเมืองไทย ดังนั้นการทำงานของสายการบินเคแอลเอ็มจึงกลายเป็นศูนย์ปฏิบัติการชั่วคราวในกรณีนี้ โดยพนักงานของสายการบินกลายเป็นผู้ติดต่อส่งข่าวสารไปมาระหว่างฝ่ายเครื่องบินกับฝ่ายเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของไทยที่เข้าไปทำงานนี้คือ พลอากาศตรีสุรยุทธ วานิชบุตร อธิบดีกรมการบินพลเรือน และพลตำรวจตรีนิยม กาญจนวัฒน์ ผู้บังคับการกองตรวจคนเข้าเมือง

การเล่นเวลาออกบินจากดอนเมืองครั้งแรกนั้น เนื่องมาจากปัญหาเทคนิค และนอกจากนั้นในการบินไปลิเบีย เส้นทางบินนั้นจะต้องผ่านพม่าซึ่งรัฐบาลพม่าปฏิเสธที่จะให้เครื่องบินบินผ่าน ทำให้เกิดการขัดข้องต้องขดเวลาในการตัดสินใจแก้ปัญหาออกไปอีก แต่ในที่สุดเครื่องบินก็จากเมืองไทยไปโดยมีชาวมุสลิมสามคน กับพนักงานสายการบินอีก ๑๓ คน ซึ่งประจันหน้าอยู่กับบินพลสองกระบอกที่จับจองอยู่ และยังมีระเบิดม็อกอกสองลูกเตรียมที่จะทำงานได้ทันทีที่ผู้เป็นเจ้าของเห็นว่าจำเป็นจะต้องใช้

ข้าราชการกระทรวงต่างประเทศชั้นสูงคนหนึ่งออกความเห็นว่ “ไทยเองก็เห็นใจที่ฟิลิปปินส์ต้องการหน่วงเหนี่ยวคณะจู่โจมเครื่องบินไว้ให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้... แต่เราเองอยากให้พวกเขากลับไปเสียเร็วๆ ขณะที่ทางการฟิลิปปินส์ต้องการดึงเอาไว้และหาทางทำให้คนพวกนั้นเหนื่อยอ่อนหมดแรงจนหมดประ

สิทธิภาพที่จะสู้”

เย็นวันที่ ๑๐ ประธานสายการบินฟิลิปปินส์บินมากรุงเทพฯ เพื่อเสนอให้เอาเครื่องดซ์แปดไปใช้สำหรับการบินในระยะทางไกล ข้อเสนอประธานาธิบดีมาร์คอสได้ตอบตกลงในวันรุ่งขึ้น แต่ทางเจ้าหน้าที่ไทยกลับปฏิเสธ เพราะเห็นว่าบนอกกลวิหของฝ่ายฟิลิปปินส์จะหน่วงเหนี่ยวเวลาให้นานออกไปอีก

พลพรรคเครื่องบินได้แสดงจิตใจเอื้อเฟื้อโดยการอนุญาตให้พนักงานสายการบินที่ติดมากับเครื่องบินได้มีโอกาสลงมาเดินหาซื้อสินค้า

ปลดปล่อยห้องพัสดุโดยสารชั่วคราวและยังอนุญาตให้พนักงานต้อนรับสาวสองคนลงมานอนพักที่บ้านรับรองของสายการบินเคแอลเอ็ม ซึ่งอยู่นอกเขตสนามบิน พอวันที่ ๑๑ ซึ่งนับได้ ๔๘ ชั่วโมงหลังจากมาถึงกรุงเทพฯ เมามดและเพื่อนเริ่มมีท่าทีหงุดหงิดเล็กน้อย ข้าราชการกระทรวงต่างประเทศบอกว่าเครื่องบินพร้อมที่จะออกเดินทางตั้งแต่เช้านั้นแล้ว หลังจากกำหนดเวลาสำหรับการเจรจาลงกันไว้ ๒๔ ชั่วโมง บ่ายโมงวันอาทิตย์ เมื่อเวลาที่กำหนดไว้สิ้นสุดลง พนักงานของสายการบินฟิลิปปินส์เพิ่งจะเข้าไปในสนามบิน และได้รับคำสั่งอย่างหนักแน่นให้ออกเดินทางโดย พลตำรวจตรีนิยม และกัปตันชันโตส ซึ่งเป็นหนึ่งในสามของพนักงานขับเครื่องบิน ตอบว่าเขาพร้อมที่จะออกบินไปกัลกัตตาภายในเวลาครึ่งชั่วโมง แม้ว่าทางกัลกัตตาจะปฏิเสธไม่ให้เครื่องบินบินไปจอดที่นั่นก็ตาม ไม่เกินห้าต่อมา เจ้าหน้าที่ของเคแอลเอ็ม ก็วิทยุไปยังเครื่องบินมีข้อความว่า “คุณบราวน์ รองประธานสายการบินฟิลิปปินส์ในมินิลา ได้บอกกับเราว่าท่านต้องการความเห็นชอบจากเขาในการออกเดินทาง

ทางไปจากกรุงเทพฯ เพราะหากเขาไม่เห็นชอบด้วยแล้ว การออกจากกรุงเทพฯ จะมีผลกระทบกระเทือนจากนานาชาติ”

ดังนั้น เมื่อไม่มีหวังที่จะออกเดินทางในทันทีที่ต้องการ และแม้ว่าทางฝ่ายไทยจะปฏิเสธที่จะให้เครื่องบินของคณะนักคงอยู่ต่อไปในเมืองไทยก็ตาม ในที่สุด ทูตขัณฑ์ก็สามารถที่จะโน้มน้าวให้กลุ่มนักคงคอยเครื่องบินดซ์แปดที่จะมาจากมินิลา

หลังจากรับข้อเสนอไม่นานนัก กลุ่มนักคงก็เห็นจากหน้าต่างเครื่องบินตัวเองอยู่ว่าเครื่องบินพาณิชย์ของสายการบินฟิลิปปินส์บินออกจากท่าอากาศยานเพื่อไปยังมินิลา ขณะเดียวกันหน่วยสวาสต์ ๖๐ ซึ่งประกอบด้วยนักแม่นปืนทั้งหลายก็เริ่มเคลื่อนตัวเข้าไปยังเครื่องบินลำนั้น

ทันทีทันใด วิทยุในเครื่องบินก็เริ่มส่งเสียง ... เป็นเสียงของกัปตันชันโตส

กรุงเทพฯ ๑๑๙๗ คุณอ่านคำว่า

๑๑๙๗ ยังไงนะ

ดังๆ ชัดๆ, ดังๆ ชัดๆ

โทเท็พ, นี่โปดุงพุด

ทราบครับ ผมได้ยินไม่ค่อย

ถนัด

สถานการณ์ขณะนี้คือ... สถานการณ์ขณะนี้คือ... หากมีอะไรเกิดขึ้นกับเครื่องบินลำนี้ หรือกับผู้ที่อยู่ในเครื่องบินลำนี้ โปรดบอกเจ้าหน้าที่ไทยด้วยว่าเราจะระเบิดเครื่องบินลำนี้เสีย จะระเบิดเสีย เข้าใจไหม เปลี่ยน

โอ โอ ดังๆ ชัดๆ

ถามเจ้าหน้าที่ฝ่ายไทยอยู่ถาวรนั้นช่วยบอกเขาด้วยว่า หากมีอะไรเกิดขึ้นกับเครื่องบินลำนี้ละก็ เราเตรียมพร้อมที่จะระเบิดเครื่องบินในทันที ดังนั้นโปรดบอกเขาด้วยว่าการตัดสินใจของเขาจะก่อให้เกิดผลอย่างไร เปลี่ยน

ทราบครับ เราได้รับข่าวสารที่
คุณส่งมาแล้ว และเข้าใจมันดี ตอน
นี้เราจะติดต่อกับพวกเจ้าหน้าที่ของ
ไทยเพื่อแจ้งให้เขาทราบ เปลี่ยน

ทราบ ทราบ

พนักงานต้อนรับหญิงคนหนึ่ง
ซึ่งได้รับการปล่อยตัวที่กรุงเทพฯ ได้
บรรยายถึงหัวหน้าคณะเครื่องบินว่า
เป็นคนผมหยิก ผิวคล้ำ หน้าตาดี
และมทำทางว่าเป็นคน “เตรียม
พร้อมที่จะตายได้เสมอ” ถ้างานของ
เขาครั้งนี้ไม่สำเร็จ

ในที่สุด ทางฝ่ายไทยก็ตกลงให้
เครื่องบินดัดแปลงมารับกลุ่มเครื่องบิน
นี้ โดยมีเงื่อนไขว่าคนทั้งหมดที่อยู่ใน
เครื่องบินยกเว้นกัปตันชั้นโอส
และรองประธานอีกัว จะต้องถูกแลก

กับคณะใหม่ที่จะมาถึง รวมทั้งต้อง
ทิ้งอาวุธทั้งหมด ยกเว้นปืนพกหนึ่ง
กระบอก ซึ่งทางกลุ่มนักจตกกลยิน
ยอมตามน และนายพันทูตฟิลิปปินส์
ก็สัญญากับรัฐบาลไทยว่า ไม่ได้มีการ
วางแผนจะจับตัวคนทั้งสามขณะ
เปลี่ยนเครื่องบินอย่างแน่นอน

เมื่อเครื่องบินดัดแปลงมาถึงกรุง
เทพฯ เมื่อ ๒๒.๔๕ น. ของวันอา
ทิตย์ กลุ่มนักก็ปฏิเสธที่จะเปลี่ยน
เครื่องบินในที่นี้ที่ทราบจนวันรุ่งขึ้น
รายละเอียดสุดท้ายของการออกเดิน
ทางถูกกำหนด และปรึกษาหารือกัน
ระหว่างกัปตันชั้นโอสและนายพัน
บันยารชุน โดยเครื่องบินจะลงเติม
น้ำมันเชื้อเพลิงที่การาจ

ในที่สุด ดัดแปลงลำนี้พร้อม
ด้วยพนักงาน ๑๑ คน ก็จากเมืองไทย
ไปตอนเช้าวันจันทร์เวลา ๑๐.๓๘ น.

ข่าวกรองจากนิลาบอกว่า หัว
หนาคณะเครื่องบินผู้นั้นอาจเป็นคน
เดียวกับอดีตนายสืบตำรวจโจ นูร์ มา
ดูลา ซึ่งถูกขู่ให้ฆ่าคนตายในฟิลิปป
ปินส์ และหนีจากการจับกุมของเจ้า
หนาททหารขณะรอการสอบสวนเมื่อ
เดือนมกราคมปีที่แล้ว

มูนากรัส

การเลือกตั้งที่เพิ่งสำเร็จเสร็จ
สิ้นไปเมื่อเร็วๆ นี้ พิสูจน์ได้อย่าง
หนึ่งว่า ขบวนการชาวลาวและการบิด
ขาวได้พัฒนาตัวเองไปได้อย่างรวดเร็ว
และอย่างมีระบบเป็นขั้นตอน
อย่างไม่เคยใช้มาก่อนในประเทศ
ไทย ขบวนการปล่อยชาวลาวขึ้นโดย
เฉพาะในจังหวัดทางภาคตะวันออก
เฉียงเหนือ ในการเลือกตั้งครั้งนี้
วิธีการทุกทางที่จะคิดออกและเข้าถึง
จิตใจของประชาชนทางภาคนี้ได้
เป็นอย่างดี ขบวนการเริ่มด้วยการ
ปล่อยใบปลิว ว่าสังคมนิยมนี้คือ
คอมมิวนิสต์ตามด้วยใบปลิวแสดงว่า
ผู้สมัครสังคมนิยมนี้ไม่ใช่คนโกล
แต่เป็นหัวหน้าคอมมิวนิสต์ในบ้าน
เอง ตามด้วยใบปลิวแสดงว่าเวียด
นามเหนือนี้กำลังกินลาวเข้าไป
พร้อมกับทำท่าว่าจะกินไทยเข้าไป
ด้วย อีกใบปลิวหนึ่งก็แสดงว่า พวก
ผู้สมัครฝ่ายสังคมนิยมนี้เป็นขบ
พวกกอมมิวนิสต์เวียดนามนี่เอง

นอกจากจะมีการใช้ใบปลิวแล้ว
ก็มีการใช้สถานีวิทยุของทางราชการ
ทหารและผู้สมัครสังคมนิยมกันทั้งวัน
ทั้งคืน ตามด้วยการส่งมาชาวบ้าน
โดยเอาข่าวล่าวาทหนึ่งมาจากอกฝั่งหนึ่ง
ของแม่น้ำโขงมาร่วมแสดงปาฐกถา
พูดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในลาวใน
ความเห็นของชาวลาวคนนั้น (ตามที่
เคยมีกันมา) และทำกันอย่างเปิดเผย
หัวคะแนนของพรรคการเมืองหนึ่ง
บอกกับผู้สื่อข่าวของ จตุรัส อย่างตรง

ไปตรงมาว่า จ้างหัวคะแนนสิบบาท
จากค่ายลภัย นอกจากนั้นแล้วฝ่ายขาว
บิดยังสามารถแสดงข่าวได้ว่า ผู้สมัคร
ฝ่ายสังคมนิยมนั้น มีเชื้อสายเป็นญาติ
สนิทกับนายกลาวคนปัจจุบัน นาย
ไกรสร พรหมวิหาร พูดกันอย่างหน้า
ตาเฉยเลยละ มีการเกณฑ์ทหารนอก
ประจำการมาสนับสนุนบอกว่า กองทหาร
ของฝ่ายรัฐบาลได้เข้าไปตั้งกองกำลัง
รบในป่า เพื่อยุติหน้ากับฝ่ายผู้ก่อการ
ร้าย แต่ไม่ยิงกันเพราะพวกมันได้
ทางฝ่ายทหารป่าบอกว่าอย่ายิงกันเลย
เพราะว่าเรานั้นก็คนไทยด้วยกัน ยิง
กันไปจะทำให้ฝ่ายอื่นฉวยโอกาสทำ
ลายชาติของเรา อีกทั้งทางทหารป่า
นั้นมิตัวแทนของเขาอยู่แล้วในรัฐสภา
ชื่อ สมคิด ศรีสังคม ไชแสง

ปล่อยแค่นี้ยังไม่พอ เล่นไม่ตาย
เอาคนหมิ่นฆ่าเหลืองมาเทศน์เป็นฉากๆ
ฉากสำคัญก็คือ ฉาก “ผู้เข้าบ้าน
ผู้บ้านเข้าป่า” ฉากนั้นดีมาก โดยคน
หมิ่นฆ่าเหลืองบอกกับคนแก่คนเฒ่า
ของหมู่บ้านว่า ขอให้สังเกตดูๆ
พวกผู้บ้านเวลาพูด ตัวหนึ่งมันไม่
กระพริบตาเวลาพูด และชอบมอง
หน้าคนฟังเวลาพูด (นี่คือผู้สมัครคน
หนึ่งของฝ่ายสังคมนิยม) ผู้ถือตัวนั้น
เวลาพูดชอบหมิ่นไปรอบๆ ตัว (นี่
คือผู้สมัครฝ่ายสังคมนิยมอีกคนหนึ่ง ซึ่ง
เรียนวิธีพูดจากสมาคมผู้ก่อการคน
มากเวลาพูด)

ไม่ตายอีกไม่หนักก็คือ สองสาม
วันก่อนวันเลือกตั้งปล่อยข่าวว่า กอ.

รรมน. จะจัดการกับคนที่เลือกพวกสังคมนิยม มีเรื่องจำขันธ์มาเล่าอีกหน่อย พรรคการเมืองพรรคหนึ่งเล็งเหล่านักเลงหัวไม้ประจำอำเภอแล้วบอกว่าอย่าเพิ่งไปไหนนะ วันนั้นพวกหัวหน้าพรรคคอมมิวนิสต์จะมาแจกเงิน มันเอาเงินมาเป็นพ็อนๆ เลยะละ เงินมันอยู่ท้ายรถที่มันจะมากินเหล้ากันจนเมาสะเงาะสะแงะฝ่ายผู้สมัครสังคมนิยมรู้ทันไม่มา “ผมไปกินหัวถูกเผาไร” เขาว่า

ที่มาเล่าสู่กันฟังนี้ เพราะต้องการที่จะชมเชยความสามารถของผู้เป็นแกนนำการทำวบิต และจึงหว่าหะจะ โคนของการปล่อยข่าวจริงๆ อย่างนถงเรียกว่ามอชนกร แต่กึ่งจะเป็นบทเรียนให้กับฝ่ายหัวก้าวหน้าทั้งหลายได้ว่า ไม่ใช่แต่ฝ่ายก้าวหน้าเท่านั้นที่มีสิทธิผูกขาดกับการปลุกระดมมวลชน แต่ฝ่ายอื่น ๆ ก็มีสิทธิเช่นด้วยพร้อมทั้งยังมีเครื่อง ไม่เครื่องมือมากมายที่จะทำการปลุกได้ผลดังเช่นผลการเลือกตั้งครั้งนั้น แน่ทีเดียว การที่ประชาชนอีสานลงคะแนนเสียงให้กับฝ่ายสังคมนิยมน้อยลงกว่าเก่า ก็อาจจะเกิดจากความหวาดกลัวการคุกคามของฝ่ายที่มีอิทธิพลนั้นแน่นอนอย่างยิ่ง แต่ในขณะเดียวกันก็เชื่อได้แน่ว่า ประชาชนเชื่อในข่าวบิตเหล่านั้น

ปัญหาที่ฝ่ายสังคมนิยมจะต้องทำให้แตกก็คือ เพราะเหตุไรประชาชนจึงเชื่อในข่าวบิตเหล่านั้น เพราะว่าในส่วนลึกของความเชื่อของเขานั้นมันเป็นเช่นนั้นจริงๆ ตามข่าวบิตข่าวบิตเป็นเพียงเชื่อเพลิงที่เติมให้ความเชื่อมมากจนหรือไม่ จะสรุปเอาง่ายๆ ว่า เพราะ “รัฐบาลที่แล้วๆ มากดขี่ประชาชน” ก็เท่ากับว่า ฝ่ายหัวก้าวหน้าเหล่านั้น ไม่โง่กับดัดขบเอาหลายๆ

ทางแยกระหว่างเพื่อน

ใต้ฟ้าเมืองไทยยามเที่ยง แสงแดดเผาผลาญดังหนึ่งผั่งตัวอยู่ในเตาอบก่อนที่จะย่างเท่ากาวขาคนสูรลดเม็ดประจำทางอันแสนจะแออัดของนครหลวงเพื่องมหานกลับสู่วาสถานของตนเอง แต่แล้วเอนกก็จำต้องหันกลับมาชมรมด้วยสัหนาเหี่ยวแห้งกับบุรุษร่างอ้วนคนหนึ่ง ซึ่งตนเองพอที่จะจดจำได้ว่าเขาคือคนเป็นใคร

วรเดช สหายร่วมโรงเรียนเดียวกันเมื่อสมัยเรียนอยู่ชั้นประถม หมอนสมัยเรียนหนึ่งส้อมมาด้วยกัน แกไม่คอยเอาไหนเลย หัวท้อ และ โง่ หาความฉลาดไม่ค่อยมี ค่อยแต่ชอบชวนเพื่อนไปขโมยส้มที่สวนของครูทองมา และชวนเล่นด้อมมี นินแหละก็อสังกเถถนด้นก หากจะพูดก็อย่างตามความคิดของเอนกแล้ว ก็ได้เลยว่ายังโง่ๆ ก็คงเรียนหนังสือยังไม่จบ ม.๖ เป็นแน่

แต่เอนกก็รักสกลแปลกใจเมื่อดูท่าทางของเพื่อนแล้วให้รู้สึกวาเพื่อนของเขาอาจจะร่ำรวยไม่น้อย สวมใส่เครื่องแต่งกายงดงามบาดตาขึงนักที่ขอมือประดับด้วยนาฬิกาสายทองคำฝรั่ง ซึ่งต่างกับเขาที่เรียนจบพาณิชย์มาอย่างด แล้วออกมารับราชการในกระทรวงคมนาคมมาจนถึงแปดปีมาแล้ว

เงินเดือนชนชั้นกร กับลูกก็เจ็ดมันข้างไม่คุ้มกันเอาเสียเลย ...

“โงะเพื่อน ไม่เจอกันเสียหลายปี”

วรเดชเดินเข้ามาจับมือแบบประเพณียุโรป ท่าทางบอกได้ว่าคงจะทำงานเป็นใหญ่เป็นโตคนหนึ่ง เขาเองก็ใหญ่ เพื่อนก็ใหญ่ แต่ใหญ่กันคนละแบบ เพราะเพื่อนร่ำรวย แต่

เท่าเขานั้นใหญ่แต่ตำแหน่ง ส่วนฐานะของครอบครัวกำลังดังแตก

“ฉันก็ยังไม่แจ่ม ไม่เจอกันเสียนานเป็นใจร่ำรวยแล้วสิ”

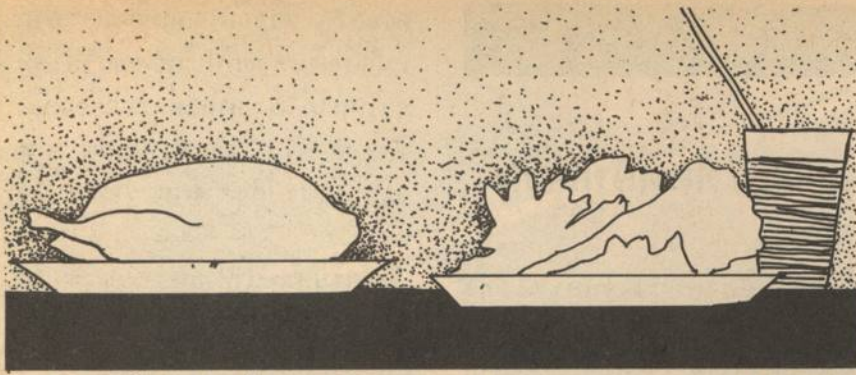
เอนกอดคอดไม่ไหว ทำไมความรู้อ่าๆ อย่างวรเดช วาสนาอันใดจึงส่งเขาให้ได้ดิบได้ดีร่ำรวยเช่นนั้นได้ กิดแล้วอดนึกในใจไม่ได้ว่าความร่ำรวยรามาทำไมกัน นึกแล้วรู้สึกน้อยใจยิ่งนัก

“ไปกินข้าวด้วยกันดีกว่า เราชวนเพื่อนไว้หลายคน”

วรเดชพยักหน้าพร้อมทั้งดิงแขนเพื่อนเดินข้ามถนนไปด้วย ทั้งสองเดินเข้าสู่ภัตตาคารชั้นนำแห่งหนึ่ง เอนกหายใจเข้าปอดแรงๆ และลึกพร้อมกับแสดงท่าทางให้ผ่องผายขงชน เพราะนานๆ ครั้งจึงจะได้มีโอกาสผ่านมายังสถานที่เช่นนี้

แม้จะกินลาดหน้าสักจานหนึ่งก็ยังเผ่าคึดแล้วคึดอีก แล้วทำไมพอจะมานั่งกินอาหารในภัตตาคารสักมื้อหนึ่งจึงจะไม่คึด เฉพาะเงินเดือนของเขาตลอดเดือนก็ยกให้กับสุปราณีจนหมดสิ้นเพื่อเก็บไว้ซื้อข้าวสาร ค่าน้ำ ค่าไฟ อาหารประจำวันหรือไม่ก็สมุดคินสอให้กับลูกๆ และคอยจ่ายค่ารถไฟโรงเรียน ยังไม่ทันสิ้นเดือนเลยก็หมดเสียก่อน บางทยามว่างสุปราณีก็ยังช่วยซื้อของเล็กๆ น้อยๆ มาวางขายที่หน้าบ้านพอที่จะนำเอากำไรเหล่านั้นมาจุนเจือครอบครัวให้หายอดอยากไปได้จนกว่าจะถึงวันรับเงินเดือนงวดใหม่ของตัว

เพื่อนของวรเดชเดินตามเข้ามาติดๆ กัน พอมาถึงก็จับไม้จับมือกันยกใหญ่ พร้อมทั้งสับกลาษาไทยและภาษาฝรั่งมั่วตัวกันไปหมด ดูแล้วล้วนแต่เป็นพวกผิวเหลืองกันทั้งนั้น เอนกคึด ... และคึด ... โห่เอ๊ย ...

ทั้งนี้ทั้งนั้นต่างล้มชาติเสียจนหมดสิ้น จะพูดจะถามกันให้มันถูก ประเพณีไทยเขาบ้างก็ไม่ได้ ชอบข่มเอาแต่วัฒนธรรมของเขามาใช้กันให้สับสนวุ่นวายไปหมด แล้วแบบนั้นจะว่าตัวเองเป็นไทยโดยสมบูรณ์อย่างไร หากจะตีเนียนนักก็ไม่ได้ เดียวจะหาว่าเราหัวโบราณไม่ทันสมัยเหมือนเพื่อน

สนทนากับพี่ชายตามประสาเพื่อนฝูงกันไม่นาน วรเดชก็หันมาบอกสาวเสิร์ฟนำเหล้าฝรั่งอย่างดี พร้อมของกับแกล้มออกมาแล้วลงมือกินกันอย่างคลั่งคลั่ง แบบกลืนท่าเรือเลยทีเดียว แต่เอนกยังเข้าเพื่อนไม่ค่อยสนิทนัก ก็พยายามรักษามารยาทของตนอยู่ เพราะคิดว่าเมื่อมาอยู่ในภัตตาคารที่ใหญ่โตหรูหราเช่นนี้ การกินก็จะต้องกินกันอย่างมีระเบียบ แต่อัจฉา นี่เขาต่างพากันทั้งกินทั้งร้องส่งเสียงโหวกเหวกเฮฮาได้กันชนิดฟังไม่ได้ศัพท์ เสียงดังมาจากทางอันผสมผสานกันจนแทบแก้วหู แม้แต่เจ้าชายชนชั้นผู้ใหญ่ทั่วๆ ก็ยังไม่รักษาระเบียบ แม้กระทั่งคำพูด ถ้าสนทนากันแต่ละคำก็ขี้รู้สึกละหยาบๆ

โอ... นหรือสังคมของผู้ดี อาหารที่ถูกนำมาวางไว้อย่างสวยงามแต่มีราคาแพงๆ ฟังดูราคาของมันแล้วใจหาย อาทิ เช่น ไก่ย่าง ผัดเผ็ด ต้มยำ และอีกหลายต่อหลายชนิด เอนกมองดูคนรอบข้างที่หยิบไม้ตะเกียบขึ้นกับชนชั้นที่กันอย่างเอร็ดอร่อย ก็ชักใจกลายใจเลี้ยวตาม

บ้าง พอเอาไปนานๆ เขาก็รู้ว่ายังไม่ได้มีข้าวมากินเลยแม้แต่คำเดียว ใจนึกอยากจะบอกเพื่อนบ้างว่า ส่งข้าวมากินเถอะก็ไม่ได้... บังเอิญมีหนุ่มจีนคนหนึ่งส่งข้าวมา เอนกก็นึกชอบใจมันอยู่ภายในใจ รับข้าวจากสาวงามเข้าปาก พร้อมกับกับโกชนเท่าผอมผอมเคี้ยวอย่างอร่อยถึงใจ

เอ... นคนรวย เขาพากันกินแบบนี้เอง กินไก่เป็นตัวๆ เพียงพริบตาเดียวหมด คิดถึงสุพรรณิภา นาคาตัก นานแสนนานจึงจะได้ไก่เพียงชนมชีพ ช่างเอนกจะเชื่อและฝากใส่ลงไปในชะเอมจะมองหาไก่แทบไม่เห็น

นึกอยากจะทำลูกเมียอย่างกรายเข้ามาในสถานที่แห่งนี้สักครั้ง... แต่คงเป็นไปได้ยาก นอกจากความผันผวนเลือนลาง มีอยู่บ่อยครั้งที่เอนกมักจะเสียงซอหวิวได้ดังกับเขาวังคราวละห่าละสับ แต่ไม่เคยมีโชคกับเขาเลย นอกจากจะโดนเมียเอ็ดเสียงเปล่า เอาไปเอามาจนเขาก็กเลิกละ หากไม่พอมาก็ให้สุพรรณิภาวิ่งเหินลงใต้ยมมาเพิ่มเติมพอใช้สอยไปบ้าง

คิดไปอีกทีเดือนนี้ก็นึกเอาการ เพราะสุพรรณิภาเพิ่งจะคลอดคนที่เจ็ด ถ้าใช้จ่ายต่าง ๆ ยังเปลืองมากขึ้นไปอีก เมื่อเช้านี้ก็โดนเสียงบ่นเขาว่า "ไม่มีเงินจะไปตลาดเพราะเงินเหลืออยู่แค่สิบกว่าบาทจะต้องไปชื้อนมผงดองใหม่ให้กับไอ้หนูคนเล็ก

ดังนั้นการใช้จ่ายใช้สอยจึงต้องงดไปก่อน

ทันใดนั้นเอนกก็ต้องสะดุ้งตื่นจากความมืดเมื่อรถร้องส่งไก้อย่างมาเพิ่มอีก เขาละทิ้งความห่วงใยทางบ้านไว้ชั่วคราว รีบๆ กินข้าวในจานและอาหารถ้วยเก่าซึ่งค้างอยู่ให้หมด เพื่อจะได้กับไก่อย่างใหม่มากินเสียให้สบายใจ...

ใกล้จានสุดท้ายยังแดงอย่างแดงอยู่เต็มจาน ปรากฏว่ากลับไปได้คนละชิ้นแล้วก็ไม่ใคร่คิดจะกินต่อ คงอิ่มกันหมดแล้ว เอนกเองก็รู้สึกว่าจะแน่นท้องเสียแล้ว เขามองดูไก่เหล่านินด้วยจิตใจรวนเร น้ำตาไหลซึมเข้าส่วหัวใจ แน่นอน... เขาต้องการไก่ที่เหลืออยู่ ๓-๔ ชิ้นงามๆ เหล่านี้กลับไปฝากเมียและลูก...

อนิจจาอาหารคาบวันหมดไปตังศรีอยู่หาสิบบาทซึ่งมันมีจำนวนเท่ากับเงินเดือนเกือบครึ่งเดือนของเขาพอดี

ทุกคนลุกขึ้นจับมือส่งลากันแบบประเพณีฝรั่ง แล้วค่อยๆ ทอยออกจากภัตตาคารไปที่ละคน เอนกแสดงความขอยใจเพื่อนร่วมชั้นของเขาอย่างขกใหญ่ แต่พอจะก้าวออกจากภัตตาคาร กลับพลับ... เขาก็นึกอะไรอย่างหนึ่งขึ้นมาได้ จึงต้องรีบเดินกลับเข้าไปอีกแล้วลัดเลาะไปยังม้านั่งด้านหลัง เมื่อเจอพนักงานเสิร์ฟสาวคนเดิมนี้ เขาทำท้าวถามหาห้องนาเป็นการแก้เขิน แล้วพูดเสริมขึ้นว่า

"อ้อคุณ... ไก่ที่เหลือกินเมื่อตะกน ช่วยห่อใส่ถุงกระดาษให้ผมด้วยนะครับ"

สาวงามผู้นั้นแสดงสีหน้าไม่พอใจแถมดูถูก เอนกสังเกตเห็นเช่นนั้นก็พูดแก้เก้อขึ้นมาทันที

"จะเอาไปให้หมาที่บ้านมันกินนะคุณ"

จารกรรมประยุกต์ ว่าด้วยการ “ติดตอปกปิด”

คราวก่อน กำลังกันไว้ว่าด้วย การส่งข่าวปกปิด โดยใช้ “วิธีทางไปรษณีย์” ซึ่งเป็นวิธีธรรมดาที่สุด และใช้กันมากที่สุด จนแทบไม่น่าเชื่อ ลาดิสลาส ฟาราโกได้เขียนไว้ในหนังสือเล่มที่ “เอ็ม” กล่าวอ้างเมื่อครังก่อนถึงวิธีการธรรมดาๆ ของบรรดาอาชพต่อไปอีกว่า

“... การเตรียมรายงานของสายลับเพื่อส่งทางไปรษณีย์นั้นจะต้องมีระเบียบปฏิบัติตามปกติ โดยทุกครั้งที่ได้รับข่าว สายลับจะต้องรับจดข่าวไว้ ถอนรหัส และแยกข่าวออกเป็นส่วนๆ ประมาณส่วนละ ๕๐๐ คำรหัส แล้วจึงลงมือถ่ายเป็นภาพขนาดเล็กที่สุดไว้ทุกๆ ส่วน จนกระทั่งได้เนกาตฟิมขนาดเล็กกับหัวเข็มหมุด หลังจากนั้นก็นำเอาภาพเนกาตฟิมขนาดเล็กจุ่มน้ำไปปิดทับไว้บนไปรษณียบัตร ๓ ทังจัดเตรียมไว้ล่วงหน้าแล้ว เพื่อส่งไปยังดีไปรษณีย์ (ปกปิด) ดีไปรษณีย์ที่ใดรับจะส่งต่อไปยังดีไปรษณียอกแห่งหนึ่ง หรือส่งไปยังเจ้าหน้าที่คณะทูตในประเทศซึ่งมีสายลับทำงานอยู่...”

ถ้าจะพิจารณาตามข้อความของฟาราโก เราจะพบว่า การส่งข่าวทุกครั้ง โดยให้ข่าวเดินทางไปยังดีไปรษณียปกปิด (เช่นดีไป.ณ.ที่เข้าไว้ส่วนตัว) ภายในบริเวณตำบลปกปิดตามแต่จะกำหนดจนเป็นที่รู้กันสิ่งสำคัญอย่างซึ่งขบวนการทำงาน “ติดตอปกปิด” ดังกล่าว ก็คือองค์การจารกรรมทุกองค์การจะต้องมี คน

จตุรัส ๓๖

ซึ่งหน้าที่ของหน่วยงานนี้จะใช้ทั้งชายและหญิงที่ชำนาญต่อการเข้าถึงสายลับผู้ทำงาน “ปกปิด” อยู่ตามจุดต่างๆ คนเดินข่าวดังกล่าวจะเป็นผู้ประสานงาน เช่นนำเงินอดหนุนและส่งอุปกรณ์ตามทมิอาชพต้องการไปมอบให้ งานเดินข่าวแม้จะไม่น่าตื่นเต้นมากนักในสายตาของคนดูหนังมาก หรือนักอ่านเรื่องนักสืบทั่วๆ ไป เพราะมีหน้าที่ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับการจารกรรมด้วยตนเอง แต่งานการเดินข่าวของบุคคลในหน่วยนี้ ก็นับว่าเสี่ยงอันตรายต่อการถูกจับไม่น้อยไปกว่ามื่ออาชพที่เขาไปทำการค้นหาข่าวเอง

ฟาราโกกล่าวว่า วิธีการที่คนเดินข่าวใช้ในการทำงาน “ติดตอปกปิด” นั้นก็พอทำอย่างไรจึงจะปกปิดข่าวที่ตนได้รับมา หรือกำลังจะนำไปส่งไว้ให้มิดชิด ซึ่งการปกปิดนั้นกระทำกันหลายวิธีด้วยกัน ดังที่ฟาราโกได้จำแนกวิธีการต่างๆ ไว้ อาทิเช่น “... ซ่อนไว้ในพื้นรองเท้า หรือสนรองเท้า ในกระดุมเสื้อหรือกางเกง ในผ้าพันหมวก ในปุ่มปลมตามกระเป๋าดูทาง ในกระป๋องใส่อาหาร ในหลอดยาสีฟันในก้อนสบู่ ในนวนบทหรือซิการ์... บางทีก็จะลักไว้ตามตัวของคนเดินข่าว หรือบางทีเขียนไว้ด้วยหมึกลับตามผิวหนังของคนเดินข่าวนั้นๆ ...”

เอาละ... ทงเรื่องการส่งข่าวปกปิดและการติดตอปกปิดไว้ก่อน ลองหันมาดูสถานการณ์บางอย่างที่อาจเกิดขึ้น เป็นต้นว่า คุณกำลังถูก

ตามล่า หรือมีเหตุผลต้องนอนอ่านหนังสือพิมพ์อยู่กับบ้าน ออกไปไหนมาไหนไม่ได้ หากแต่คุณเองต้องติดต่อส่งข่าว และต้องปกปิด คุณจะมีวิธีธรรมดาๆ จัดการเรื่องนี้อย่างไร

เริ่มต้น ถ้าหากสถานการณ์แวดล้อมของคุณมีอยู่ว่า

๑. คุณไม่สามารถออกไปพบกับคนเดินข่าวได้ เพราะไม่เชื่อมั่นในการถูกติดตาม หรือ

๒. คุณไม่แน่ใจว่าวิธีทางไปรษณีย์ หรือวิธีทางโทรศัพท์จะถูกฝ่ายตรงข้ามสวมรอย หลังจากคุณส่งข่าวออกไปแล้ว

อีกทั้ง “สถานการณ์แวดล้อม” ดังกล่าวได้ก่อให้เกิด “สถานการณ์บังคับ” ติดตามมา เป็นต้นว่า

๑. คุณจะต้องติดต่อกับคนของคุณ หรือสำนักงานกลางของคุณภายในเวลาที่กำหนด

๒. ข่าวที่จะส่งไปสำคัญมากและล่าช้าไม่ได้

คุณจะทำอย่างไร

คุณสามารถทำได้ง่ายๆ ซึ่ง “เอ็ม” ขอแนะนำว่า ถ้าหากมีการตกลงกันมาก่อนจนเป็นที่เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องรหัสและหนังสือที่ใช้เป็นกุญแจไขรหัส เราอาจใช้วิธีซ่อนหนังสือพิมพ์รายวันสักฉบับที่ออกประจำทุกวันมาเป็นเครื่องมือ “ส่งข่าว” แทนได้

วิธีการ “ติดตอปกปิด” เพื่อ “ส่งข่าวปกปิด” ในภาวะดังกล่าว เราอาจใช้วิธีง่ายๆ ตามลำดับได้ดังนี้คือ

๑) คุณต้องตกลงกันก่อนว่าจะใช้หนังสืออะไรเป็นหมายเลขรหัส ทงหนังสือที่นำมาใช้เล่มนั้นควรเป็นเรื่องที่พิมพ์เพียงครั้งเดียวและไม่ซ้ำตัวแก้

๒) คุณต้องหาใครสักคนไปติดต่อหนังสือพิมพ์สักฉบับที่มีหน้าบริ

การ หรือหน้าลงโฆษณาสินค้า (เช่น ไทยรัฐ) โดยติดต่อทางฝ่ายจัดการของหนังสือพิมพ์ฉบับนั้นว่าจะเอาโฆษณาลงในกรอบไหน ของวันไหน (เช่นกรอบแรกของคอลัมน์แรก หน้าซ้าย)

๓) คุณต้องตกลงเรื่องข้อความและรหัสที่ใช้ เช่น ข้อความที่ลงอาจปลอมแปลงให้เป็นการหาทำนองว่า “หนุ่มอากัปกั ชอบเสียงเพลงรักดีชมก ไม่ดูถูกคนจน มีเลขนำโชคประจำตัวได้แก่...” ต่อจากนั้น คุณก็ได้ “หมายเลขรหัส” ตามที่ตกลงกันลงไป ซึ่งลักษณะของ “หมายเลขรหัส” ที่ใช้กันอยู่ จะปรากฏเสมอว่า...

ก - กลุ่มเลขตัวแรกหมายถึงเลขหน้า (ในหนังสือที่ตกลงกัน)

ข - กลุ่มเลขตัวที่สองหมายถึงบรรทัด (ในหนังสือที่ตกลงกัน)

ค - กลุ่มเลขตัวที่สามหมายถึงตัวหนังสือ (ในหนังสือที่ตกลงกัน)

สมมุติว่าหนังสือที่ตกลงกันนั้นคือ วรรณหาญกล้า (ฝ่ายเอกสารและสิ่งพิมพ์ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย จัดพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ เพื่อรำลึกถึงวีรชน ๑๔ ตุลาคม) ถ้าหากตกลงว่าจะใช้หนังสือเล่มนี้เป็นกุญแจ คุณก็อาจใช้ “หมายเลขรหัส” ตามที่อธิบายไว้ในข้อ ๓ ได้โดยการนำเอาข่าวที่คุณจะส่งถึงคน

ของคุณ หรือสำนักงานของคุณ ไปลงเป็นคำโฆษณาในหน้าบริการของหนังสือพิมพ์รายวัน

ยกตัวอย่างให้เห็นจริง เป็นต้นว่า “เอ็ม” ขอส่งข่าวลับถึงหญิงสาวสวยผู้แสนเปลี่ยว ซึ่งอยากหาคู่ไว้เชยชม โดยผ่านหน้าบริการของ “ลึงหนวด” แห่ง น.ส.พ. ไทยรัฐ ขอความโฆษณาตาม “หมายเลขรหัส” จากหนังสือ วรรณหาญกล้า ที่ตกลงกันไว้ก็จะส่งข่าวออกมาทำนองว่า... หนุ่มอากัปกั ชอบเสียงเพลงรักดีชมก ไม่ดูถูกคนจน มีเลขนำโชคประจำตัวคือ

๑๒๐

๘ - ๕ - ๑๐ - ๑๑

๑๐ - ๖๒

ท่านผู้อ่านหนังสือ วรรณหาญกล้า เล่มที่กล่าวอยู่ใกล้ๆ ตัว จะลองเปิดหนังสือหาข่าวลับตาม “หมายเลขรหัส” ของ “เอ็ม” ที่ไม่ไปถึงหญิงสาวสวยผู้แสนเปลี่ยวคนนั้นดูก็ได้ ว่าหวานชื่นเพียงใด...

อย่างไรก็ตาม ใครที่หนังสือ วรรณหาญกล้า หากแต่ไม่เข้าใจวิธีส่งข่าวตาม “หมายเลขรหัส” ที่ “เอ็ม” เขียนมา ท่านจะพลิกไปอ่านเฉลย “ข่าวลับ” ใน จดรัส หน้า ๕๕ (ฉบับเดียวกัน) ดูก่อนก็ได้ แล้วจึงค่อยชวนไปอ่านข้อความในหนังสือ วรรณหาญกล้า ว่าอยู่ตรงไหน และสุดท้าย “เอ็ม” ขอให้ท่านกลับมาอ่านวิธีการง่ายๆ ตามลำดับขั้นที่อธิบายไว้ข้างบนโดยสมมุติกันว่า วันหนึ่งข้างหน้าเราอาจจะต้องขมคอคอดมัน “ลึงหนวด” ใน น.ส.พ. ไทยรัฐ มาเป็นเครื่องมือส่งข่าวคราว ขามเมอบาน เมืองมีรัฐประหาร... เอ๊ย... ไม่ใช่...

“เอ็ม”

ฟังประธานหอการค้าญี่ปุ่นพูดถึงการลงทุนในไทย

บรรยากาศทางการเมืองของไทยในรอบปีที่ผ่านมาจะไม่เป็นที่น่าพิสมัยสำหรับนักลงทุนจากต่างชาติเท่าใดนัก นี่เป็นคำพูดของผู้ที่อยู่ในแวดวงธุรกิจระหว่างประเทศคนหนึ่ง ซึ่งตั้งข้อสังเกตไว้ว่า นักลงทุนต่างชาติต่างรอคอยผลการเลือกตั้งด้วยใจจดจ่อว่าผู้คุมเกมการเมืองกลุ่มต่อไปในไทยนั้นจะช่วยให้บรรยากาศของการลงทุนแจ่มใสและมั่นคงขึ้นหรือไม่ แน่ชอน เหตุการณ์ในอินโดจีนบวกกับความตึงตัวของกรรมกรและกลุ่มก้าวหน้าอื่น ๆ ท้ายคั่นแนวทางต่อต้านจักรวรรดินิยมอันถือกันว่าเป็นพัฒนาการขั้นสูงสุดของทุนนิยมย่อมทำให้บรรดานักลงทุนทั้งหลายต้องคิดกันอย่างหนักว่าจะไม่สามารถมอบไทยกันได้คล่อง ๆ อย่างแต่ก่อนอีกต่อไปแล้ว อย่างกรณีเพิ่มกำไรหรืออัตราดอกเบี้ย ซึ่งต้องเผชิญกับการต่อต้านจากประชาชนในชาติ แม้ว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้การลงทุนลดลงนั้น จะเป็นเรื่องของภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลกมากกว่าก็ตามที

นายโคชิชิโกะ โคะ ประธานสภาหอการค้าญี่ปุ่นในไทย (เจโทร) ได้ให้สัมภาษณ์จตุรัสว่า ความสนใจของญี่ปุ่นที่จะมาลงทุนในไทยนั้นมีไต่ลดลงไปแต่อย่างใด และจากการสำรวจซึ่งคณะกรรมการการค้าของญี่ปุ่นจัดให้ชนทุกภาคส่วนนั้น ผลปรากฏออกมาว่า บรรดานักลงทุนทางอุตสาหกรรมทั้งหลายล้วนเห็นพ้องต้องกันว่าจำเป็นต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตให้สูงขึ้น และขณะนั้นนักธุรกิจญี่ปุ่นกำลังสนใจอุตสาหกรรมทางด้านการหัตถกรรมมาก

โคะ : ในการสำรวจเรื่องการลงทุนครั้งล่าสุดเราใช้วิธีการใหม่ คือส่งแบบสอบถามที่มีเหตุผลต่างๆ จำนวน ๒๐ ข้อ ให้นักธุรกิจแต่ละคนเลือกตามสามข้อเพื่อให้เหตุผลว่าเขาคิดว่าบรรยากาศการลงทุนในไทยนั้นดีหรือเลวอย่างไร ผลของการสำรวจเหตุผลที่ได้รับการพิจารณามากที่สุดคือ สถานการณ์ทางการเมืองอันระส่ำระสายในประเทศไทย ข้อสอง ความวุ่นวายของภาวะแรงงาน และข้อสามก็คือเหตุการณ์ในอินโดจีน ความไม่เสถียรภาพทางการเมืองเป็นเหตุผลที่คนเลือกมากที่สุด

จตุรัส : คุณคิดหรือเปล่าว่าระหว่างครึ่งหลังของปี ๒๕๑๓ กับครึ่งแรกของปี ๒๕๑๔ ภาวะเศรษฐกิจที่ไม่มั่นคงทั่วโลกมีผลกระทบต่อการลงทุนของญี่ปุ่นในประเทศไทย

โคะ : ใช่

จตุรัส : บทสัมภาษณ์ยาวออกมาบ่อยๆ เกี่ยวกับการล้มละลายของญี่ปุ่น

โคะ : ถูกแล้ว ภาวะเศรษฐกิจทรุดในญี่ปุ่นกระทบกระเทือนต่อการลงทุนในไทยอย่างไม่ต้องสงสัยในงบประมาณเมษา ๑๖ ถึงมีนา ๑๓ การลงทุนในต่างประเทศของญี่ปุ่นคิดเป็นมูลค่า ๓๔๕๓ ล้านดอลลาร์ ส่วนปีงบประมาณ ๑๓-๑๔ ตัวเลขตกลงมาเป็น ๒๓๕๖ ล้านดอลลาร์ สำหรับปีนั้นรวมตัวเลขเพียง ๕ เดือน เป็นจำนวน ๒๔๐๐ ล้านดอลลาร์ ซึ่งเทียบกับปีที่แล้วก็น่าจะดีขึ้น ตามตัวเลขของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เราเริ่มเงินลงทุนในไทย ๑๕ ล้านบาท

โคะ ประธานหอการค้าญี่ปุ่น

เมื่อปลายซึ่งหมายถึงการลงทุนที่ผ่านการเห็นชอบของคณะกรรมการแล้ว แต่ถ้ามาตั้งโรงงานใหม่แล้วละก็คงต้องใช้เงินมากกว่า ๑๕ ล้าน จตุรัส : นักธุรกิจญี่ปุ่นได้เตรียมตัวรับสถานการณ์การเมืองและทางด้านแรงงานอย่างใดบ้างหรือไม่ เป็นต้นว่าการเรียกร้องเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำและการนัดหยุดงานซึ่งมีมาตลอดสองปีหลัง

โคะ : ตอนที่เราส่งแบบสอบถามไปยังบรรดานักธุรกิจเราพูดถึงปัญหาทางด้านแรงงานนี้ไว้ด้วย เพราะเราต้องการรู้ว่าการขึ้นค่าแรงในเมืองไทยนั้นจะมีผลอย่างไรหรือไม่ต่อความรู้สึกของนักลงทุนเหล่านั้น แต่ปรากฏว่าน้อยคนมากที่รู้สึกเดือดร้อนอะไร แน่ชอนละที่เราพวกเราก็ชอบให้ค่าแรงต่ำเอาไว้ทั้งนั้น แต่เราก็ไม่ได้เดือดร้อนกับมันมากนัก นักธุรกิจส่วนมากไม่ชอบสถานการณ์ทางการเมืองที่ขาดเสถียรภาพ พวกเขายกให้เมืองไทยมีรัฐบาลที่แข็งแกร่งมั่นคงกว่า

จตุรัส : นหรือเปล่าที่เป็นสาเหตุของการหันไปหาชานอ้อยเพื่อขอทำการค้า

โคะ : ญี่ปุ่นทำการค้ากับประเทศทั้งที่มีรัฐบาลมั่นคงและไม่มั่นคง ส่วน

การกำกับชานอยนั้น เป็นเพราะว่า เราได้เปิดสัมพันธทางการทูตกันแล้ว ตอนนั้นเราก็มีสถานทูตชานอย และ เราก็อาจจะขอสนธิบางอย่างจาก เวียดนาม

ตอนนั้นเรากำลังชอกชังจากเวียดนามได้

จตุรัส: คิดไหมว่าการค้าระหว่างญี่ปุ่นกับเวียดนามจะเพิ่มขึ้น

โคะ: คิด

จตุรัส: แล้วคิดว่ารัฐบาลไทยจะไม่พอใจหรือเปล่าสำหรับท่าที่ของญี่ปุ่นต่อชานอย

โคะ: ผมไม่แน่ใจ เพราะไม่เคยพูดเรื่องนี้กับเจ้าหน้าที่รัฐบาลไทยคนใด

จตุรัส: การถอนฐานทัพสหรัฐ ฯ มีผลอย่างไรต่อธุรกิจญี่ปุ่นในไทยหรือไม่

โคะ: ตามความรู้สึกของผมเวลานักธุรกิจญี่ปุ่นคิดถึงสถานการณ์ในเมืองไทยแล้วล่ะก็ เขามักจะคิดถึง การถอนกำลังของสหรัฐ ฯ ด้วย

จตุรัส: คิดว่าความรู้สึกต่อต้านญี่ปุ่นของคนไทยนั้นลดน้อยลงบ้างหรือไม่

โคะ: เมื่อปี ๒๕๑๖ และ ๒๕๑๗ ผมอยู่โตเกียว มีความรู้สึกในตอนนั้นว่าทุกคนทางเมืองไทยล้วนต่อต้านญี่ปุ่นทั้งสิ้น แต่พอผมมาเมืองไทยเมื่อเดือนเมษายนที่แล้ว ผมก็ไม่ได้รู้สึกอะไรทำนองนั้นอีก ผมอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่ออกในกรุงเทพฯ ทุกเช้าและก็เห็นว่ามีการวิพากษ์วิจารณ์การลงทุนของญี่ปุ่นเพียงเล็กน้อย อย่างไรก็ตามผมเห็นว่าการลงทุนจากต่างประเทศนั้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับเศรษฐกิจของไทย และผมเข้าใจเอาไว้ว่า ไม่ค่อยมีใครวิพากษ์วิจารณ์ญี่ปุ่นหรือการลงทุนจากญี่ปุ่นนั้นเป็นเพราะเดิวนั้นคนไทยมักจะเข้าใจมาจากจนถึงความสำคัญของการลงทุนจากต่างประเทศ

โดยส่วนตัวผมเองแล้วผมหวัง

ว่าการเจรจาเรื่องถอนทหารระหว่างไทยกับสหรัฐ ฯ มันควรจะจบลงด้วยบรรยากาศที่เป็นมิตรมากกว่าที่เกิดขึ้น แต่ผมไม่รู้ว่านักธุรกิจญี่ปุ่นก่อนเขาคิดกันอย่างไร

จตุรัส: ญี่ปุ่นคิดว่าตัวเองไว้ในบทบาทไหนสำหรับการเมืองภูมิภาคเอเชียอาคเนย์

โคะ: เรื่องบทบาททางการเมืองผมไม่รู้ แต่สำหรับบทบาททางเศรษฐกิจแล้ว ญี่ปุ่นก็อยากจะมีส่วนช่วยให้เศรษฐกิจไทยพัฒนา และความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจก็จะทำให้สังคมไทยมีเสถียรภาพ

ผมได้รู้ว่า คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนถูกวิพากษ์วิจารณ์อย่างหนัก ซึ่งผมรู้สึกเห็นใจเป็นอย่างยิ่ง การที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนส่งเสริมอุตสาหกรรมทอผ้าอย่างมากในเมืองไทยแล้วเกิดวิกฤตการณ์น้ำมันซึ่งไม่มีใครคาดได้ล่วงหน้านั้นไม่ใช่ความผิดของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เพราะมันเป็นกระแสเศรษฐกิจโลก

จตุรัส: ถ้าเงินใครก็อยู่รับผิดชอบในกรณีนี้

โคะ: วิกฤตการณ์น้ำมัน นักธุรกิจญี่ปุ่นเองก็ไม่เคยคาดคิดเรื่องมาก่อนเช่นกัน

จตุรัส: เจโทรจะช่วยฟื้นฟูอุตสาหกรรมสิ่งทอในไทยขึ้นมาได้อย่างไรบ้าง

โคะ: เจโทรทำอะไรไม่ได้เลย

จตุรัส: ทางคุณหนุนให้ส่งสินค้าเข้าทางญี่ปุ่นส่งผ้าไปจากเมืองไทยเพื่อช่วยให้ไทยเจริญ และธนาคารกรุงเทพ ฯ อยู่รอดหรือไม่

โคะ: หากญี่ปุ่นส่งผ้าเข้าไทยโดยไม่มีการต้องการซื้อแล้วละ ก็คงต้องล้มละลายกันไปเป็นแถวแน่ ๆ เพราะภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ในญี่ปุ่นทำให้ความต้องการแทบไม่เพิ่มขึ้นเลย

จตุรัส: มีเสียงกล่าวกันว่าธุรกิจญี่ปุ่น

ใหญ่ ๆ ในเมืองไทยก็เข้ามายุ่งกับการเมืองด้วยการให้เงินสนับสนุนพรรคการเมืองบางพรรค เช่นเดียวกับกรณีลอคอดตกเกิดขึ้นในญี่ปุ่นขณะนั้น ใช่หรือไม่

โคะ: ไม่กระมัง ผมไม่เคยได้ยินเรื่องอะไรทำนองนั้นเลย ถ้าผมมีบริษัทไหนทำอย่างนั้นละก็ ผมน่าจะได้ข่าวบ้าง

จตุรัส: ถ้าเผื่อว่าวันเกิดมาเข้าคุณเข้าสัปดาห์หนึ่งล่ะก็ คุณจะทำอย่างไร

โคะ: ผมไม่รู้ ผมไม่อยู่ในฐานะที่จะไปบอกนักธุรกิจคนไหนให้ทำหรือไม่ทำอะไรได้ นั่นมันเป็นเรื่องของทางสถานทูต

จตุรัส: คุณคิดว่าเป็นการฉลาดหรือไม่ที่จะสนับสนุนและช่วยเหลือพรรคการเมืองในไทย

โคะ: ไม่ฉลาดเลย และผมเชื่อว่านักธุรกิจชาวญี่ปุ่นทุกคนเป็นคนฉลาด เขาคงจะไม่ทำอะไรแบบนั้นหรอก

จตุรัส: ต่อไปในประเทศไทยคงไม่ได้เงินช่วยเหลือทางทหารฟรี ๆ จากต่างชาติอีกต่อไปแล้ว คุณว่าในอนาคตไทยจะชวยทอไรปรณัฒนทางทหารจากญี่ปุ่นบ้างหรือไม่

โคะ: ไม่รู้ ญี่ปุ่นไม่ได้ผลิตอุปกรณ์สงครามมากนัก เราเองยังซื้ออาวุธยุทธโธปกรณ์จากสหรัฐเลย

จตุรัส: แต่โรงงานผลิตขีปนาวุธสร้างรถถังและอาวุธ

โคะ: อาจเป็นไปได้แต่ผมไม่ได้อยู่ใกล้ขีปนาวุธการผลิตอาวุธในญี่ปุ่นเลยตอบไม่ถูก เราผลิตเครื่องบินอย่างเพื่อกองกำลังป้องกันตนเองของเรา แต่ผมไม่คิดว่าเราจะสามารถส่งมันเป็นสินค้าออกได้

จตุรัส: ที่พูดนี้หมายความว่า เป็นเพราะรัฐธรรมนูญระบุไว้ หรือเพราะผลิตได้จำนวนไม่พอ

โคะ: เปล่า ไม่ใช่เพราะรัฐธรรมนูญ แต่เพราะว่าภายหลังสงคราม

โลกครั้งที่สองเป็นต้นมา ประชาชน
ญี่ปุ่นรู้สึกว่าจะไม่อยากเข้าไปเกี่ยวข้องกับ
เรื่องของสงครามอีก

จตุรัส : แต่ที่แน่ ๆ ก็คือ มีบริษัท
ญี่ปุ่นบางบริษัทขายเฮลิคอปเตอร์และ
เรือประมงชายฝั่งให้แก่รัฐบาลไทย
โคยะ : อย่างนั้นหรือ

จตุรัส : คุณน่าจะรู้ดี

โคยะ : ผมกลับคิดว่าไม่จำเป็นที่ผม
จะต้องรู้ ผมจะรู้ไปเสียหมดทุกอย่าง
ได้อย่างไร

จตุรัส : ตกกลางคืนคิดว่าการค้าอาวุธ
ระหว่างไทยกับญี่ปุ่นคงไม่ค่อยจะมี
เท่าไรนักในอนาคต

โคยะ : ผมไม่คิดว่าเราจะสามารถ
ช่วยกองทัพไทยได้ด้วยวิธีนี้

จตุรัส : แล้วคิดว่าจะช่วยได้ในวิธี
ไหนหรือ

โคยะ : ไม่รู้ ผมเป็นคนของเจโทร
ไม่อยู่ในฐานะที่จะตัดสินใจเรื่องทาง
ทหารได้

จตุรัส : คุณคิดว่าสถานการณ์ทาง
การเมืองของไทยจะบักหักมันคงพอ
ญี่ปุ่นจะมีอนาคตทางการค้าและอุตสาหกรรม
ในเมืองไทยหรือไม่

โคยะ : ใช่ ผมคิดเช่นนั้น ไทยและ
ญี่ปุ่นเป็นมิตรที่แข่งขันต่อกัน และ
ก็จะแข่งขันกันต่อไปในอนาคต ไม่
ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นก็ตาม

จตุรัส : แม้ว่าไทยจะเปลี่ยนรัฐบาล
ไปเป็นคอมมิวนิสต์กระนั้นหรือ

โคยะ : ถูกแล้ว เรามีสถานทูตอยู่ใน
บักกิง มอสโคว ฮานอย ...

จตุรัส : ดังนั้น เมื่อมองจากแง่การ
ค้า เสถียรภาพของรัฐบาลเป็นสิ่งที่
มาอันดับแรกใช่ไหม

โคยะ : ในแง่ของการค้าและการลง
ทุน ใช่

จตุรัส ๔๐

ท่องเที่ยว

รายงานจากฮ่องกง

แขกจากกรุงเทพฯ ในอาทิตย์
ให้หลังการจับเฮโรอีนรายใหญ่เมื่อ
ต้นเดือนนี้ ๕๐ ใน ๑๐๐ คนคงอดที่
จะสับสนใจไม่ได้ (หากไม่กล้าสับสน
ออกมาดังๆ) เมื่อได้รับ “ความ
เอาใจใส่เป็นพิเศษ” จากเจ้าหน้าที่
ศุลกากรที่ด่านตรวจคนเข้าเมือง
สนามบินไคตักอย่างเข้มงวด แถบ
เทพคาตผากะป่องหมแผ่น ของ
ผากจากเมืองไทยที่ถูกปากชาวฮอง
กงถูกลอกคองออกอย่างไม่ยอมมือ เจ้า
หน้าที่ในชุดสีน้ำเงินเข้มคงจะเท
กะป่องหมแผ่นทุกกะป่อง หากไม่
มีถุงพลาสติกที่อำนวยความสะดวก
ให้ดังหมแผ่นทางถุงขนมาคู่ได้ว่า มี
ของแปลกปนซ่อนมากลางช่องว่าง
ระหว่างหมแผ่นรีเปล่า แขกผู้รอคอย
การตรวจคนคนถัดๆมา รูดซิปกระ
เป๋าสีเสื้อผ้าเบ็ดไวคอยท่าเจ้าหน้าที่
อย่างหงุดหงิด ห้อยยาและขนมห่อ
เล็กห่อน้อยถูกพินิจดม และจับ
ด้วยความไม่ไว้วางใจให้เห็นได้ชัดจาก
สีหน้า และคำถามตรงๆที่ไม่ซ่อน
เร้นความนัย

ผู้โดยสารกลุ่มใหม่จากสิงคโปร์
ที่เข้าต่อท้ายแถวแขกกรุงเทพฯ ใน
ทันทีที่ทักว่าข้าวของมาจากสายพาน
ส่งกระเป๋าได้ จะได้รับเชิญให้เดิน
ไปผ่านช่องตรวจใหม่ที่เจ้าหน้าที่สี
น้ำเงินขนิมขมผายมือให้ผ่านออกได้
โดยไม่ต้องพักเบ็ดกระเป๋าเลย

“จะทำได้ละคุณ มันยากนัก
ทั้งในกะป่อง กระเป๋ ข้าวของ
ต่างๆ ของนักท่องเที่ยวน้ำซออๆ จาก
กรุงเทพฯ ยังไงก็เห็นใจเราบ้างเถอะ

ไม่ใช่เราเลยที่อยากให้มันยุ่งยากอย่าง
นี้” คนสีน้ำเงินหน้าเย็นๆ คนนั้น
เอ่ยอธิบายด้วยความหงุดหงิดของแขก
หน้าแท่น

มิตรชาวพื้นเมืองผู้ยืนอยู่ท่าม
กลางผู้คนนับร้อยหน้าประตูด้านมา
กว่าชั่วโมงแล้วกลุกจอกเข้ามาแย่ง
กระเป๋าไปถือให้อย่างใจ พาเดิน
ไปพลางบอกกล่าวผู้มาใหม่ถึงลมที่
เปลี่ยนทิศพัด เขาวางความหนาวเย็น
ของลมจากแผ่นดินในฝั่งซาแรงไป
ในสองวันนั้น แล้วในระหว่างถนน
ที่รถแล่นไป หน้าห้างสรรพสินค้า
ใหญ่บางร้านก็เห็นพนักงานกำลัง
สวมเสื้อชุดว่ายน้ำ และเสื้อผารับ
ลมร้อนแบบล่าสุดลงบนร่างของหุ่น
ยางในตู้กระจก เสื้อคลุมผ้าสักหลาด
ตัวหนา และเสื้อกันหนาวทกกองอยู่ที่
พนักข้างหุ่น จะเข้าไปอยู่ในคลังเก็บ
ของสักเจ็ดแปดเดือนก่อนจะมีโอกาส
ออกมาโชว์ตัวอีกครั้ง

ชีวิต “สำเร็จรูป” ของชาว
ฮ่องกง ถูกเน้นให้เห็นชัดยิ่งขึ้นด้วย
ความเฟื่องฟูของธุรกิจร้านขายขนม
บิงี้ เด็ก และกาแฟ เนอท์เล็ก ๆ
หน้าอาคารใหญ่ หรือหน้าร้าน
กว้างๆ ของร้านขายของบางร้าน ถูก
ตกแต่งให้เป็นร้านขนมบิงี้ และ
แฮมเบอร์เกอร์ที่กระจัดกระจุกที่สุด ไม่
มีโต๊ะให้นั่ง มีแต่โต๊ะให้วางถ้วยกา

แพเพื่อยืนกิน กล่องกระดาศ และ
ถุงพลาสติกทุกขนาดมีพร้อม จะห่อ
อาหารกินเร็ว ให้แก่ผู้บริรอนของ
เมืองธุรกิจแห่งนี้ได้เดินล่อกินไปตาม
ฟุตบาทถนน

เต่งเสี้ยวผิง ถูกปลดออกจาก
ทุกตำแหน่ง พาดหัวข่าวหนังสือ
พิมพ์เกือบทุกฉบับที่วางอยู่ตามแผง
แบกะดินริมทางเท้า ไม่ได้ดึงดูด
ความสนใจของผู้คนให้ซื้อหนังสือ
พิมพ์ในวันนั้นเป็นจำนวนมากจนกว่า
ทีมผู้ซื้ออย่างเลขจีนแล้วสักเท่าไร
นัก เด็กหนุ่มหน้าขาวไข่ปอกในแว่น
กรอบทองบางคนทักมหน้ากวาดสาย
ตาไปตามตัวอักษรบนหนังสือพิมพ์ใน
มือ ขณะยืนมองราวเหล็กทักนเป็นคอก
สำหรับผู้รอขึ้นรถเมย์ ก็อ่านไปตาม
ที่เคยทำอยู่ประจำ มากกว่าจะเป็นว่า
ใจจดใจจ่อกับเนื้อหาข่าวใหญ่ใน
วันนั้นอย่างจริงจัง พอละสายตาจาก
กระดาศในมือ เขาก็ต้องบริรอนกาว
ขนบันไค้รถบัสไปก่อนจะถูกปิดประ
ตุใส่หน้า หนังสือพิมพ์ถูกพับเก็บใส่
กระเป๋าสีนอก พร้อมๆกับทความ
รับรู้เรื่องที่เขาเพิ่งอ่านเสร็จก็ถูกเก็บ

ไปพักไว้ในส่วนใดไม่รู้ของสมอง
เขาคงตอบได้ว่า หัวโทะพัง เป็นผู้
ขึ้นมาแทนเต่ง ถ้าคุณยืนกระดาศคำ
ถามปรนัยเต็มคำในช่องว่างให้เขา
แต่หากมีกระดาศให้เขาตอบยาวดู
หรือถามให้เขาอธิบาย 'แนวทางทุน
นิยมของเต่ง' หรือความหมายของ
การต่อสู้ระหว่างพวกเดินขบวนวันชิง
หมิง(วันเคารพบรรพบุรุษเสี้ยวชีวิต)
กับพวกเดินขบวนขับไล่เต่ง เขาก็คง
ตอบว่า ไม่ใช่ธุรกิจของเขา พอๆ
กับทชะตากรรมของหญิงชราในเสื้อ
คอปิดกระรุ่งกระรัง ห่มห่อเศษผ้า
กระเรอกระรัง ทิ้งตัวสั่นเทาอยู่
ข้างชอกตัก ก็เป็นเรื่องที่ไม่ใช่ธุระ
ของเขาเช่นกัน

ฮ่องกง หายใจอยู่ได้ด้วยธุรกิจ
การค้า การขนส่ง และอุตสาหกรรม
ชั้นสองที่แปรสินค้าดิบให้เป็นสินค้า
พร้อมใช้ อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จ
รูปยังคงนำรายได้สูงสุดมาให้แก่ผู้
เก็บภาษีชาวผิวขาว และก็ยังคงเป็น
ตัวสำคัญในการผลักดันให้วู้ญจี้กร
เศรษฐกิจฮ่องกงหมุนไป โดยมีธุรกิจ
การค้า การบริการ และการท่องเที่ยว

เที้ยว เป็นผู้ช่วยติดตามมาอย่างใกล้ชิด
เสนห์ของฮ่องกงค่อนักธุรกิจผู้
ชอบลงทุนก็คือ แรงงานจำนวนมาก
ที่พร้อมสำหรับงานทุกระดับ และมี
ระบบระเบียบได้ง่ายกว่าแรงงาน
ราคาใกล้เคียงในประเทศด้อยพัฒนา
ที่ไม่เฟื่องฟูเท่าอื่นๆ

ดีกว่าสับชั้น กลายเป็นของ
หายากในดินแดนสูงๆต่ำๆแบบเชิง
เขาเริ่มทวีปแห่งนี้ไปเสียแล้ว ความ
เหลื่อมล้ำต่ำสูงอย่างซับซ้อนของแท่ง
คอนกรีตเสริมเหล็กกองนั้นในภาพ
วิวที่เราเคยมองๆกัน จะสำแดงเป็น
ความยิ่งใหญ่ไว้ได้อย่างมหัศจรรย์ใน
ความรู้สึกของผู้ที่พลัดหลงเข้าไป
เดินอยู่ในท่ามกลาง ให้ทั้งในความ
สามารถทางวิทยาการของมนุษย์ 'ผู้
สร้าง' ได้อย่างประหลาด

มนุษย์ตัวเล็กๆคนหนึ่งผู้ยังไม่
รู้สึก 'ร่วม' ในความสามารถอันน่า
ภูมิใจของเพื่อนร่วมเผ่าพันธุ์จากสง
ใต้บังเกิดความรู้สึกทั้งระคนสะพึง
กลัวในผลผลิตประหลาดเหล่านั้น
ในนาที่ที่แห่งนคอดตงบาขนมองตัก
๕๒ ชั้น ที่สูงที่สุดในดินแดนแห่งนี้
-ฮ่องกง

“ร้อนใช้ร้อนไฟไหม้...”

เอ! แต่ไฟมันก็ไหม้จริงๆ เสียด้วย ทั้งในเมืองและต่างจังหวัด

ความจริงวันนี้แฟชั่น จตุรัส อยากเสนอชุดเปิดประชมรัฐสภาโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับสาวสวยทั้งเจ็ด แต่พอนึกขึ้นมาได้ว่า กองแต่งชุดไทยกันตามธรรมเนียม ก็เลยต้องงดไว้ก่อน

แต่ขอบอกตามตรงว่า รู้สึกสงสารทุกคนทั้งชายและหญิงที่ต้องแต่งชุดใหญ่ใส่เสื่อออกผุกเน็คไทในเดือนเมษายน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งของ

เวลาฟังรายงานอากาศของกรมอุตุนิยมวิทยาว่าอุณหภูมิสูงสุดถึง ๔๐ องศา เซลเซียสในบางจังหวัดแล้ว หยิบอะไรขึ้นมาจะใส่คุ้มกันให้รู้สึกหนาวและร้อนไปหมด

นึกได้แต่น้ำอบไทยกับพัดใบลาน และ “ที่เงาไม้ใต้ร่มลมพัดฉิว” อย่างที่มพรรณาไว้ในพระราชนิพนธ์เรื่องเงาใบ

คิดว่า ก็นอนเข้านอนอย่างไร ฝรั่งนั้น ยิ่งร้อนยิ่งนุ่งน้อยห่มน้อย ดิฉันได้ลงนอนผั่งแดดเอาดื้อๆ ซึ่งตามหลักวิชาการสมัยใหม่ เขาว่าเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อผิวหนัง ไม่ควรทำ

คราวนี้หันไปดูชาวอาหรับ เจ้าแห่งดินแดนของความร้อนระอุในกลางวัน และเย็นยะเยือกในตอนกลางคืนบ้าง เขากลับคลุมเสื้อมิดตั้งแต่หัวตลอดต้น

นัยว่าที่ต้องแต่งอย่างนั้น เพราะเอาไว้กันตัวเวลาเกิดพายุทรายพัดมาอย่างที่เขาเรียกว่า แซนด์สตอม

เคยเจอกับตัวเองเข้าครั้งหนึ่งในกรุงเดลี ขนาดมีตึกรามบ้านช่องกีดกันทางพัดของลมทราย ยังต้องหนีเข้าที่กำบัง ไปเดินเล่นเสียในพิพิธภัณฑ์เป็นชั่วโมงๆ รอจนกระทั่งพายุประกาศว่า พายุหมดแล้ว จึงกล้าโผล่กลับออกมาได้

อยู่เมืองไทยเคยหลบแต่พายุฝน กลับต้องหนีพายุทราย ช่างน่ากลัวพอ

เป็นอันว่าใครจะเอียงขวาซิดซ้าย เอาอย่างแขกหรือฝรั่ง ก็เชิญใช้วิจารณญาณเลือกเอาเองได้ แต่อย่าเพลินไปลงทุนหาเสื้อผ้าน้ำร้อนเอาบ้าน เว้นไว้แต่ว่าจะเบนเสื้อสำเร็จรูป

เพราะกว่าจะตัดเย็บเสร็จ ฝนเดือนหกก็จะโปรยลงมาเสียก่อนแล้ว

คนและอาณาจักรของคน

คนเราต้องการที่ว่าง หรือบริเวณรอบๆ ตัวพอควร สำหรับที่จะยืนหรือนั่ง โดยไม่รู้สึกว่าคับแคบจนทำให้อึดอัด บริเวณที่ว่างนั้นเป็นอาณาจักรของเรา ใครจะละเมิดล่วงล้ำเข้ามามิได้

จูเลียต ฟาสต์ บอกว่าคนต้องการที่ว่างนั้น ห่างจากตัวออกไปโดยรอบประมาณ ๒ ฟุต อาจกว้างกว่าหรือแคบเข้ามาเล็กน้อย

เมื่อเรายืนอยู่ มีใครถล่าวเข้ามาในอาณาจักร เราจะรู้สึกรำคาญ ถ้าไม่ถอยหนี ก็ต้องมองหน้ากันหน่อย นอกจากจะเป็นคนพิเศษของเรา เช่นคนรัก หรือเพื่อนสนิท พอจะยอมกันได้บางทีก็ชนิดเสียดายเข้าไป

ในที่ชุมนุมทั้งการอภิปรายนัดสำคัญๆ ที่ท้องสนามหลวง ในร้านสรรพสินค้า หรือบนรถโดยสารประจำทาง มีผู้คนเบียดเสียดเหยียดอยู่เป็นจำนวนมาก เรารู้สึกอึดอัดรำคาญเพราะคนรุกเข้ามาในอาณาจักรของเราเหมือนกันแต่ยังพอทนได้ เพราะเราถือว่าผู้ถล่าวเข้ามานั้นไม่ใช่ "คน" เป็นแต่เพียง non-person เท่านั้น

การสอบสวนปากคำของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เทคนิคการล่วงล้ำอาณาจักรมีส่วนช่วยให้ผู้บรรยายสภาพได้เร็วขึ้น

การสอบสวนเริ่มขึ้นโดยตำรวจกับผู้ร้ายนั่งอยู่ห่างกันพอสมควร ในระยะเช่นนั้นผู้ร้ายก็ยังปากแข็งอยู่ดี ตำรวจจึงค่อยๆ เลื่อนตัวเองใกล้ผู้ต้องหาเข้าไปทุกทีๆ ขณะที่ปากชกถามอยู่ตลอดเวลา จนเข้าของผู้สอบและผู้ถูกสอบจรดกันในลักษณะเช่นนั้นผู้ร้ายจะรู้สึกอึดอัด เพราะถูกรุกอาณาจักรจนไม่อาจยืนกระต่ายขาเดียวอยู่ได้ และสารถาพในที่สุด

หลังปฏิวัติ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๑๖ ผู้อ่านคงจำกันได้ว่า แท่นรับแจ้งความตามโรงพักต่างๆ ที่เคยตุงสูงนั้นลดต่ำลง กลายเป็นโต๊ะรับแจ้งความธรรมดาๆ อย่างทุกวันนี้ เหตุผลที่ต้องลดต่ำลงอันหนึ่งก็คือ แท่นเดิมทำให้ผู้ไปแจ้งความรู้สึกอึดอัดไม่สบายเพราะถูกรุกอาณาจักรจาก

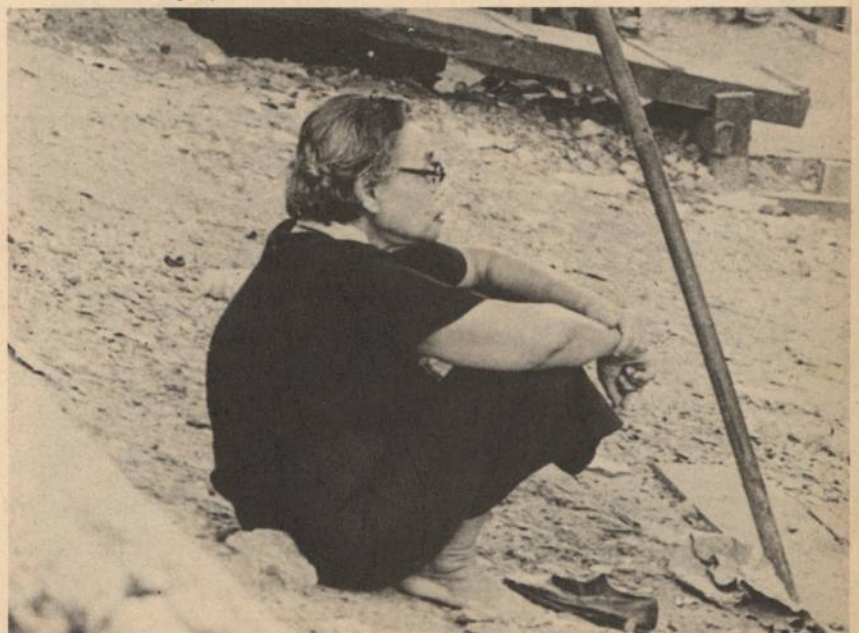
คุณเจ้าซึ่งนั่งอยู่บนแท่นที่สูงกว่าก็อายนั่นเอง

ความจริงคุณเจ้าผู้รับแจ้งแกล้งไม่ได้วางกันอันใดเลย แต่แท่นที่ค่อนข้างสูงนั้นส่งแกล้งให้มามีความกว้างขวางขึ้น เมื่อเปลี่ยนเป็นโต๊ะรับแจ้งความแบบโต๊ะเขียนหนังสือ ความรู้สึกถูกรุกอาณาจักรของผู้แจ้งความก็หายไป ทำให้เล่ารายละเอียดที่จะแจ้งได้คล่องขึ้น

ผู้จัดการบริษัทบางคน มีเหตุต้องพบปะกับลูกค้าจำนวนมากในสำนักงานของเขา การได้ลูกค้าบางคนที่มีความสำคัญเพียงเล็กน้อยออกไปโดยที่ลูกค้าผู้นั้นไม่รู้สึกตัวเป็นสง่าเป็นอย่างมาก สำหรับนักธุรกิจที่มีเวลาเป็นเงินเป็นทอง

เทคนิคการรุกรุกอาณาจักรจะช่วยให้ อย่างบัวไม่ช้ำน้ำไม่ขุ่น

กล่าวคือ เมื่อผู้จัดการเห็นว่า การสนทนาระหว่างเขากับลูกค้ากำลังจะเหลว เขาจะค่อยๆ เลื่อนเก้าอี้ของเขาให้สูงขึ้นทีละน้อยๆ และโน้มตัวไปข้างหน้าเข้าใกล้คู่สนทนามากขึ้น รุกเขาในอาณาจักรของฝ่ายตรงกันข้าม ซึ่งทว่าความอึดอัดเพราะถูกรุกกวนในขณะที่สนทนา และในไม่ช้าก็

ต้องรับแลกกลับไป

ผู้จัดการหรือกับบริหารที่ประสบความสำเร็จ มักจะเอาใจใส่กับเรื่องอาณาจักรของคนเป็นพิเศษ ลักษณะของโต๊ะทำงานก็ดี เก้าอี้ที่นั่งก็ดี ขนาดใหญ่เล็กของห้องทำงานก็ดี มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าเครื่องอำนวยความสะดวกและความสวยงามอื่นๆเหมือนกัน เพราะเป็นอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับอาณาจักรของคนทั้งสิ้น

โต๊ะต้องไม่กว้างเกินไปจนผลึกคู่สนทนากลับไปไกลสุดๆ หรือแคบเสียดจนเข้าชนกัน การวางโต๊ะต้องอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสมและสมดุลกับห้องทำงาน ในระยะที่พอมองเห็นผู้เข้ามาหาได้ตลอดตัว ตั้งแต่ศีรษะจรดเท้า ทันทีเมื่อเขาผ่านประตูเข้ามา ไม่ใช่ตั้งจนชิดประตูพอโผล่เข้ามาก็หันชนกัน หรือตั้งไกลออกไปต้องใช้เวลาดังวันกว่าจะเดินถึงโต๊ะผู้จัดการได้

เก้าอี้ควรเลื่อนชนลงได้ มีล้อเลื่อนเคลื่อนไปทางซ้ายหรือขวา หน้าหรือหลังโต๊ะสะดวก ทั้งนี้ไม่จำเป็นต้องบุวม หุ้มหนังหรือหุ้มราคาแพงแต่อย่างใด

การกระชับมิตรกับเพื่อนหญิงหรือชาย โดยการชวนไปรับประทานอาหารกันสองต่อสองในภัตตาคารต่างๆนั้น นอกจากจะคำนึงถึงความเหมาะสมอันแล้ว ควรนึกถึงเรื่องอาณาจักรของคนไว้ด้วย โดยให้พิจารณาขนาดของโต๊ะอาหารเป็นสำคัญ การนั่งประจันหน้ากันที่โต๊ะที่แคบเกินไปนั้น ทำให้รู้สึกอึดอัดพอๆกับใช้โต๊ะที่กว้างเกินไปจำเป็นสำหรับคนสองคนเหมือนกัน แม้อาหารจะอร่อยสักเท่าใด ก็ไม่อาจกระชับมิตรให้สนิทแน่นแฟ้นได้

การทดสอบทางจิตวิทยา ของนักจิตวิทยากับคนไข้ มีเหตุผลพอเชื่อถือได้ทีเดียวว่า เรื่องอาณาจักรของคนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทดสอบจิตรัส ๔๔

น้อยมาก การจัดระยะห่างระหว่างคนไข้แต่ละชนิดแต่ละโรค กับตัวนักจิตวิทยาเองมีส่วนทำให้การทดสอบประสบผลสำเร็จ หรือล้มเหลวได้

สำหรับคนไข้เศร้า (Depressive) นักจิตวิทยาจะรุกเข้าไปในอาณาจักรของเขา เพราะจะทำให้สถานการณ์ดีขึ้น รวมทั้งการตะบั่นมือหรือตบแขนคนไข้เบาๆ จะทำให้คนไข้เกิดความอบอุ่น รู้สึกว่าถูกประคับประคองช่วยเหลือ ในรายที่อยู่ในอารมณ์มันเทิง (Manic State) การรุกเข้าไปในอาณาจักรก็ไม่จำเป็น

ได้มีผู้ทดลองใช้ โต๊ะแคบๆ ทดสอบทางจิตวิทยากับคนไข้ระแวงและพวกไม่เป็นมิตร (Hostile) พบว่าไม่ได้ผลดีเท่ากับใช้โต๊ะที่กว้างออกไป เพราะคนไข้รู้สึกว่าไม่ถูกรบกวนมากนัก รู้สึกว่าปลอดภัยพอจะทนนั่งเล่าอาการให้ฟังได้ ความระแวงและความไม่เป็นมิตรลดอัตราลง

คนไข้จิตเภทชนิดถอยหนี (Withdrawal Schizophrenia) มีอาณาจักรที่กว้างและแคบผิดปกติ ดูประหนึ่งว่าเขาขีดและหุดอาณาจักรของเขาได้รวดเร็ว บางทีเราเข้าใกล้เขาเพียง ๑๐-๑๒ ฟุต คนไข้จะไหวตัวหนีทันที แต่ในบางโอกาสเราเดินเข้าไปจนเกือบชิดตัวเขาก็ทำรู้สึกอะไรไม่ ในกรณีหลังนี้มีผู้อธิบายว่า เขาสร้างอาณาจักรของเขาขึ้นในจินตนาการเพื่อหลบซ่อนตัว (ใจ) อยู่ในนั้น ที่เราเรียกว่าเพอฝันหรือเพี้ยนตาช

ฟังก์ก์ไวส์บอกว่า คนเรามาอาณาจักรของตัวเอง การรุกรานหรือถูกผู้อื่นรุกรานอาณาจักรเป็นเรื่องสำคัญมาก ถ้าไม่หนักก็ต้องสังเกตกันทีเดียว การเข้าใกล้ชิดเกินไปกับคนที่เราไม่คุ้นเคยขณะสนทนา หรืออยู่ห่างเกินไปอดกับคนที่เราเคยสนิทสนมอยู่แล้ว มีผลในทางลบเสมอ ระหว่างตัวไว้ให้แต่ละครั้ง

กิติกร สถาพร

ผู้หญิง

หญิงกลางคนแห่งชูปิค

เด็กประมาณครึ่งหนึ่งของเมืองนี้ ไม่เคยเห็นพ่อของแกล... พ่อซึ่งเป็นกลาสโกอเมริกันและเดินทางจากไปแล้ว คงเหลือแต่แม่ซึ่งเป็นหนึ่งในโสเภณีจำนวน ๑๒,๐๐๐ คนของเมืองโอลองกาไป

เมืองชุงก่อนหน้าสงครามโลกครั้งที่สองมีพลเมืองเพียง ๕,๐๐๐ บ้างนับหัวเป็น ๑๖๐,๐๐๐ คน ตั้งอยู่ติดกับตรอกที่ชื่อว่าชูปิค และเป็นที่อยู่ของกองทัพเรือที่เจ็ดแห่งสหรัฐฯ มีเด็กจำนวนมากที่ถูกปล่อยปละละเลยเดินเตร็ดเตร่อยู่อตามถนนหนทางหรือไม่บ่อยครั้งที่พบเด็กทารกถูกวางทิ้งไว้ในตรอก

เมื่อสงครามเวียดนามทวีความรุนแรง ทุกคน ทหารจำนวน ๑๘,๐๐๐ จะเดินข้ามสะพานเล็กๆ เข้าไปในตรอก สู่อ้อมแขนของ "ผู้ต้อนรับ" ทั้งหลายซึ่งรอคอยอยู่ตามสถานีเรียงรายสำหรับคนกลางคน

ปัจจุบัน จำนวนทหารเหล่านั้นลดต่ำลงเหลือเพียงหนึ่งในสาม โอลองกาไปก็เหมือนคลับเมงอนๆ ของเอเชียที่โตเกินขนาดเพราะการเข้ามาของอเมริกัน บัดนี้ความสงบเข้ามาแทนที่เศรษฐกิจก็เลิกล้ม

สำหรับหญิงโสเภณีซึ่งเป็นผู้
ผลิตผลเมืองหนึ่งในสิบของทั้งหมด
การลดลงของทหารอเมริกันหมายถึง
ความผดเคืองและอาจจะถึงขั้นต้อง
หิวโหย ซึ่งไม่ว่ามนุษย์คนใด ย่อม
กลัวมันกลัวหนา

ถึงจะต้องดิ้นรนกันขนาดหนัก
แต่เด็กสาวชาวฟิลิปปินส์ก็ยังคงหลง
ไหลเข้ามาในเมืองเพื่อหางานที่จะได้
เงินง่ายๆทำ สภาพอย่างทีโอลองกา
โปประสบบอุมิได้ทำให้ปรากฏการณ์
แบบนั้นเปลี่ยนไปแต่อย่างใด

กลางคืน ท่ามกลางแสงสีของ
โอลองกาโป ทหารอเมริกันในเสื้อ
ที่เช็ดและกางเกงบลูยีนก็ยังเป็นภาพ
ที่เห็นได้เท่าๆกับหญิงชาวฟิลิปปินส์
พูดคุยกันในห้องตัวเองเป็นภาษาตากา
ล็อกหรือ ไม่ก็ร้องเรียกทหารอเมริกัน

... “เฮ้ คุณ มาทางนี้หน่อยซิ”
หรือไม่ก็ขยันทวนาวารซงออง
ไปด้วยเสียงดนตรีพลางร้องเชิญชวน
พร้อมกับพยักเพยิดเรียกลูกค้า...
“เข้ามาซิคะ คุณมาจากเรืออะไรละ”

ในคลับ พาร์ทเนอร์ ๒๐ คน กำลัง
ลัดกรุ่มกันแข่งลูกคำซังเป็นกลาส
๔ คน และบางแห่งทมิพาร์ทเนอร์
เพียง ๕๐ คน ก็จะมีลูกค้าเพียง ๑๐ คน
เท่านั้น

เมื่อได้ลูกค้า วิธหาเงินก็โดยการ
ชักชวนให้ลูกค้าดื่มเหล้า ซึ่งพาร์ท
เนอร์จะได้เปอร์เซ็นต์ครึ่งหนึ่งของ
ราคาขาย และหาก “ออกไป” กับ
แขก ก็ต้องแบ่งเงินให้เจ้าของไนท์
คลับด้วยเช่นกัน หากคนไหนเงินค
รยได้จะตกประมาณ ๖.๒๕ ดอลลาร์

พาร์ทเนอร์จำนวนมากมาจาก
เมืองใกล้เคียง บางคนอายุแค่สิบสี่ เจา
หนาทรัฐบาลซึ่งเป็นผู้ออกใบอนุญาต
ประกอบอาชีพเหล่านี้ก็ไม่ค่อยสนใจ

ที่จะตรวจตราหรือส่งเด็กเหล่านี้กลับ
คืนไปสู่ครอบครัวของพวกเขา นาง
อเมเลีย กอร์ดอน อดีตเทศมนตรีของ
โอลองกาโป เคยกล่าวว่าหญิงเหล่านี้
แทบไม่รู้จะไปขอความช่วยเหลือจาก
ที่ไหน เธอเล่าให้ฟังถึงผู้หญิงสองคน
ซึ่งมาที่หน่วยกาชาด คนหนึ่งมีลูก
อายุ ๓ เดือน อีกคนอายุ ๖ เดือน

“แกต้องการให้เรารับเลี้ยงลูก
ของแก ถึงแม้จะขัดกับหลักการที่วาง
ไว้ แต่เราก็ก้มรับเด็กไว้ และให้เงินแก
ไป แกจะได้กลับบ้านแล้วก็เริ่มต้น
ชีวิตใหม่”

แต่ผู้หญิงส่วนมากมิได้โชคดี
เช่นนั้น นางกอร์ดอนพูดต่อไป “ลง
ได้เข้าไปแล้วละก็ ผู้หญิงพวกนี้ก็จะ
จมปลักอยู่นั้นจนกว่าจะแก่เกินกว่า
จะทำงานได้ หรือไม่กี่แต่งงานไปกับ
ทหารอเมริกัน” แต่อย่างหลังนี้ก็มี
ไม่มากนัก สักไม่กี่ร้อยคนต่อปี
จะได้ ส่วนใหญ่เลิกไปเมื่อแก่ตัว ไม่
เป็นแม่แล้ว ก็เป็นคนใช้ หรือไม่ก็ไป
ขอทาน

ตามกฎหมายระบุไว้ว่า เจ้าของ
ไนท์คลับจะต้องจ่ายค่าประกันสังคม
และประกันสุขภาพแก่พาร์ทเนอร์ใน
สังกัด แต่ปรากฏว่ามี ๗๕-๘๐เปอร์
เซ็นต์ที่ไม่ปฏิบัติตาม ยิ่งไปกว่านั้น
บางคนยังโกงเงินค่าคอมมิชชั่นไป
จากผู้หญิงพวกนี้อีกด้วย

หนังสือพิมพ์ในกรุงนิวยอร์ก
พูดถึงการร้องทุกข์เรื่องค่าจ้างและผล
ประโยชน์ของผู้หญิงพวกนี้ แต่กรม
แรงงานก็มิได้สนใจ เจ้าหน้าที่คน
หนึ่งกล่าวว่า “กรมแรงงานมิได้ไป
สนใจเรื่องอื่น ผู้หญิงเหล่านี้กลัวจะ
ตกงาน หากไปแจ้งเรื่องแก่กรมแรง
งานเข้า”

บรรดาเจ้าของไนท์คลับจะไม่
ยอมให้ลูกจ้างของตนย้ายที่ทำงาน
และเจ้าหน้าที่กรมสาธารณสุขซึ่งมี
สิทธิที่จะออกใบอนุญาตให้ย้าย ก็
บอกว่าจะไม่พิจารณาจนกว่านายจ้าง
ของผู้หญิงเหล่านี้จะยินยอม

อดีตเจ้าของไนท์คลับคนหนึ่ง
เล่าว่า นโยบายไม่ยอมให้พาร์ทเนอร์

ย้ายตำแหน่งเส้นทางเดียวที่จะทำให้
เขาได้คนดีๆ ไว้ในตัวของตัวเอง ส่วน
อีกคนบอกว่า นี่เป็นการรักษาความ
เชื่อฟังภายในไว้ได้

โทนี่ มาลิกันพยายามจัดตั้งกลุ่ม
ผู้หญิงพวกรุ่นเป็นสหกรณ์ โดยใช้
ประโยชน์จากโครงการเงินเชื่อของ
รัฐบาล เพื่อจะได้มีสวัสดิการทาง
ด้านสุขภาพและค่าทำศพ หลังจาก
เป็นสมาชิกครบหนึ่งปี และถ้าเป็น
เกินกว่าสองปี จะสามารถขยืมเงินได้
ไม่เกิน ๖๒๕ เหรียญสหรัฐๆ เพื่อไป
ลงทุนประกอบอาชีพ หรือเพื่อไป
เข้าโรงเรียน หรืออื่นๆ

ตอนนั้น โครงการของมาลิกัน
ถูกคัดค้านบ้างไม่มากนัก แต่เขาคาด
ว่าพวกเจ้าของไนท์คลับคงขัดขวาง
เต็มที่ “ผู้หญิงพวกนี้ถ่อเงินไม่เป็น”
เขาว่า “เราต้องสอนให้เขารู้จักถ่อ
เงิน และวางแผนสำหรับอนาคต แน่
นอน การขัดขวางหรือคัดค้าน ไม่

อยู่นอกเหนือความคาดหมายของเรา
แต่อย่างใด”

ทางการห้ามออกนอกบ้านเกิน
เที่ยงคืนในโอลองกาโป เวลาห้าทุ่ม
ครึ่ง ผู้หญิงทั้งหลายถูกห้ามไม่ให้
เริ่มพยายามจับคนอเมริกันที่เตร่ไป
เตร่มาสักคนให้ได้ เพราะพวกเขารู้
ตัวว่า ถ้าคนไหนหลอกค้าอเมริกันไม่ได้
สักคนแล้วละก็ วันรุ่งขึ้น เธอจะไม่
มีอะไรกิน แค่นั้นเอง

หากจะถามถึงอนาคตของโอลอง
กาโป นางกอร์ดอน รวมทั้งคนอื่นๆ
ที่มหน้าทำรับผิดชอบอยู่คงจะตอบว่า
หมดหวัง จะมีสิ่งใดปาฏิหาริย์มาช่วย
คนเหล่านี้ได้ บางทีคงจะต้องสร้าง
สงครามขึ้นอีกครั้งกระมัง นี่อาจ
เป็นคำตอบ

แมท มิลเลอร์

SITA
WORLD TRAVEL (THAILAND) LTD.

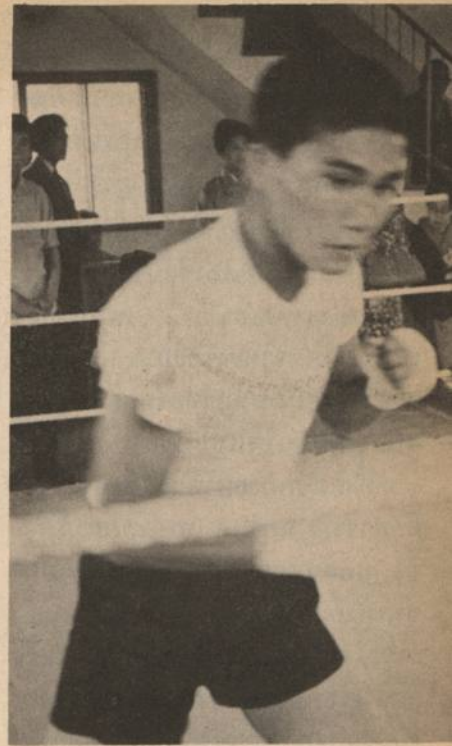

บริษัท
ซีต้า เวิลด์ แทรเวล
(ประเทศไทย)
จำกัด

37/3-17 ถนนพหลโยธิน โทร. 32086.37535.36873

บริการจำหน่ายตั๋วเครื่องบินราคาถูกพิเศษ
และรับจัดการหนังสือเดินทาง

โผน กิ่งเพชร : ผู้ยิ่งใหญ่ของวันวาน

“โผน . . . เป็นคนที่มีความคิดสูง ตอนต่อมวยมีเงินเป็นแสน ๆ กะชอบทำอะไร ๆ นอง ๆ อยู่กับทุกคนเลยครับ แต่ตอนนั้นแก็บครับ ไปลงทุนทำเหมืองแร่ที่นราธิวาสเจ๊งเป็นล้าน ๆ บาท เคียวนไม่คอยมีใครเอ่ยถึงแก็บแล้วละครับ ผิดกับแต่ก่อนมาก รับแขกไม่หวาดไม่ไหว ตอนนั้นแก็บสาหัสมาก”

คุณบุญส่ง เกษระคุปต์ เจ้าของร้าน แลบ ๑๖ ปากซอยอินทรา มาระ ๔๑ ซึ่งเป็นเพื่อนของโผนบอกกับเราในขณะที่เราเข้าไปถามหาบ้านโผน ซึ่งอยู่ในซอยนั้นเช่นกัน

เมื่อเราเข้าไปถึงบ้าน โผน กิ่งเพชร อดีตแชมป์โลกผู้ยิ่งใหญ่ เราได้รับการต้อนรับเป็นอย่างดี ถึงแม้ว่ามาระยะที่จะต้องพาลูกสาวคนเล็กอายุ ๕ เดือนไปหาหมอ เพราะไม่สบาย แต่โผนก็ทำหน้าที่เจ้าของบ้านได้อย่างไม่ขาดตกบกพร่องเลย เราแอบชมความมั่นใจที่เป็นสุภาพบุรุษนอกสังเวียนของโผน และในขณะที่เดียวกันเราก็แอบสงสัยเรื่อร่างที่ผอมบาง จนไม่หลงเหลือความเป็นแชมป์โลกในอดีตอยู่เลย หรือ โผน กิ่งเพชร แชมป์โลกคนแรกของเมืองไทย นัหรือโผน กิ่งเพชร แชมป์โลกที่ เนต แฟรชเชอร์ บรรณาธิการ น.ส.พ. เดอะริงค์ ยกย่องว่าเป็น

แชมป์ของแชมป์โลก ทำไมโทรมาถึงขนาดนี้ เราเดาเอาว่าโผนคงมีเรื่องกลุ้มอกกลุ้มใจ หรือผิดหวังอะไรบางอย่าง นอกจากแววตาที่คมเฉียบฉายแวววาวที่ฉายให้เห็นว่าเขาเป็นคนจริง และเป็นยอดนักสู้ที่ไม่เคยถอยหลังให้กับสิ่งใด ๆ ในชีวิต

“อย่าสงสัยอะไรเลยน้อง พี่กินเหล้ามากไปหน่อย แต่เดี๋ยวนี้พลดลงไปเยอะแล้ว เมื่อก่อนนั้นจะเพียงแข็งแรงมีความต้านทานดี กินเหล้าเท่าไรก็ไม่เมา แต่ระยะหลัง ๆ บางครั้งเมาจนกลับบ้านไม่ถูก ขับรถก็ชนเค้าน้อย ๆ นั่งแท็กซี่ก็ต้องเสียเงินเพิ่มให้เค้าทุกครั้ง อย่างเช่น ๒๐ บาท ก็ต้องให้เค้า ๓๐-๔๐ บาท เพราะหาบ้านไม่เจอ แท็กซี่ต้องวนหาบ้านให้เกือบทุกครั้ง” โผนบอกกับเราถึงความเปลี่ยนแปลงของร่างกายว่ามาจากเหล้านั่นเอง

เมื่อเราถามถึงความฝันมาที่ชกมวยจนได้เป็นแชมป์โลกคนแรกของเมืองไทย

“ตอนเล็กๆ พี่ไ้แกละ ขีโรค อ่อนแอมาก แต่พอตัดแกละออกปรากฏว่าตัวสูงขียวอย่างรวดเร็ว ร่างกายกลับแข็งแรงขึ้นอย่างมาก เลยเล่นกีฬาทุกอย่าง เป็นแชมป์ทั้งกระโดดค้ำ กระโดดไกล โดยเริ่มเล่นกีฬาที่โรงเรียนหัวหินวิทยาลัยมาก่อน มาระยะหลังก็เริ่มต่อมวยนัก เรียง โดยเริ่มต่อมวยครั้งแรกเมื่อ

อายุ ๑๘ ปี อย่าว่าพี่เรียนชาเลยนะ คนอื่นเค้าเรียนบดะชน พี่เรียน ๒๖ ชั้น ความรู้มันแน่นดี” พูดจบโผนก็หัวเราะลงลูกคอดด้วยความขบขัน

เราถามต่อไปถึงว่า มีอะไรที่คลใจให้มีความมุ่งมั่นพยายามชกมวยจนได้เป็นแชมป์โลก

“พอต่อมวยนักเรี้นได้ซัก ๓ ครั้ง ได้เดินทางมากรุงเทพฯ กับเพื่อน เข้าไปคุมมวยชิงแชมป์โลกระหว่าง จำเริญ ทรงกิตรัตน์ กับ โรเบิร์ต โคชิง ที่สนามกีฬา วันนั้นพี่ยังจำได้ติดตา พอได้ยินเพลงชาติและเห็นพญาเรีณชกแล้ว เลือดคนก็บูมมันเล่นเข้าจับสายเลือดที่ทกขมขื่น พี่หันไปบอกเพื่อนว่า วันหนึ่งข้างหน้าพี่จะต้องชนชกชิงแชมป์โลกให้ได้ เพื่อนพี่เลยหัวเราะเลย พอกลับหัวหินพี่ก็เริ่มซ้อมมวยอย่างเอาจริงจัง ซ้อมจนหอบไปหมดต้องไปหาหมอ กลับบ้านแม่พี่เห็นหน้าตาที่ฟกช้ำดำเขียวเลยรู้ว่าพี่ไปซ้อมมวย แม่ไม่โหมมากกว่าไม่ได้ซ้อมพอต้องวิ่งหนี แต่ด้วยใจรักพี่ก็แอบซ้อมมวยอยู่เรื่อย จนแม่แก็บพอที่จะ

ตัวเลขปล่อยเลยตามเลย พจนชกมวย
สมัครเล่นหลายครั้ง จนกระทั่งพชาย
คนโตของพี่ได้มีโอกาสรู้จักกับ คุณ
ทองทศ อินทรทัต เจ้าของบริษัทเทว
กรรมโอสธ เพราะเป็นผู้รับเหมา
สร้างบ้านพักร้อนที่หัวหินให้คุณทอง
ทศ พชายเห็นพชอบชกมวยจึงพาไป
ฝากคุณทองทศเอาไว้ เพราะคุณ
ทองทศเป็นเจ้าของค่ายมวย กังเพชร
ด้วย ต่งแต่นมาคุณทองทศก็ได้ช่วย
อุปการะพจนได้แชมป์ของเมืองไทย
และต่งแต่ชกมวยมาแพแพเพียง ๒ คน
คือสุวรรณ นภาพล และ กุญ้อย วิธ-
ชัย แต่ตอนหลังพสามารถแก้มือเอา
ชนะกุญ้อย วิธชัย โค้ช ๒ ครั้ง เมื่อ
เมืองไทยไม่มีคนชกด้วย คุณทองทศ
ก็ส่งมวยนอกมาให้ชกด้วยหลายคน
จนกระทั่งพได้ขึ้นชิงแชมป์ภาคตะวัน
ออกกับแดนนี่ คัด นักมวยฟิลิปปินส์
ยก ๘ พถูกแดนนี่ คัด ต่อยจนกราม
ซ้ายหักคาหมัด พอหมดยกพเดินเข้า
หามุมหุบปากไม่ลง พเลยก็ไม่ว
ต้องเอาวมตบกรามจนเข้าที่พทน
ชกไปจนครบยกและชนะคะแนนได้
แชมป์ภาคมาครอง แหมแต่ทรมาณ
มากเลย ต่อยเสร็จต้องใส่เหล็กตาม
ขากรรไกรเอาไว้หลายเดือน”

เมื่อเด็ก ๆ เราเคยเป็นแฟนโผน
มาตลอดไม่ว่าโผนจะชกเมื่อไร เป็น
ต้องหนีโรงเรียนไปดูทุกครั้ง โผน
มีสไตล์การชกที่ขอดเยี่ยมมาก มีฟุต
เวอร์คที่คล่องแคล่ว มีหมัดเขี่ยปัดคม
และรวดเร็วปานงูคด โผนเป็นคน
รูปร่างผอมบาง บางคนคิดว่าโผน
เป็นคนเปราะและไม่อดทน แต่การ
ชกกับแดนนี่ คัด เป็นเครื่องพิสูจน์
ให้เห็นชัดแล้วว่าโผนเป็นนักมวยที่มี
ความทรหดเป็นเลิศ ขนาดกรามหัก
ยังยืนหยัดสู้จนได้รับชัยชนะมาได้

เมื่อได้แชมป์ภาคตะวันออกไกล
มาครองได้สำเร็จ จุดมุ่งหมายของ
การก้าวต่อไปก็คือ แชมป์โลก โผน
ได้ชกได้อันดับโลกอีกหลายครั้ง จน
จตุรัส ๔๔

กระทั่งได้เป็นรองแชมป์โลกอันดับ
หนึ่ง มีสิทธิ์ทำชิงแชมป์จาก เปเรช
นักมวยชาวอเมริกาใต้ ซึ่งเป็นเจ้าฝูง
ของรุ่นฟลายเวทมานานปี โดยไม่มี
ผู้ใดโค่นลงไปได้

แต่กิตติศัพท์ความเก่งกาจของ
โผน กังเพชร ยอดมวยของไทย ทำให้
เปเรชเล็งการป้องกันตลอดมา
จนกระทั่งโผนเกิดอุบัติเหตุทางรถ
ยนต์ ทำให้โผนกรามขวาและคางหัก
ต้องใส่เหล็กตามเข้าไปอีก เปเรช
ข่าวจึงยอมมาป้องกันด้วย และก็เข้า
แผนของโผนเพราะหลังจากได้รับ
การรักษาพยาบาลจนหายดีแล้ว โผน
ก็ได้เริ่มซ้อมฝึกซ้อม และศึกษาการ
ต่อสู้ของเปเรชจากภาพยนตร์ รู้วิธี
การชกของเปเรชอย่างหมดเปลือก

การชกในวันนั้น เมืองไทยได้
แชมป์โลกทางหมัดมวยเป็นครั้งแรก
ชื่อของ โผน กังเพชร หรือ มานะ
สืดอกบวบ เด็กหนุ่มจากหัวหิน กระ
ห่ม กักกอง และถูกกล่าวขวัญกัน
อย่างเอิกเกริกทุกมุมเมือง ไม่มีใคร
ในเมืองไทยจะไม่รู้จัก โผน กังเพชร
แม้แต่เด็กเล็กก็พากันร้องเพลง

“เปเรชจะแข่งอย่างไร แต่โผน

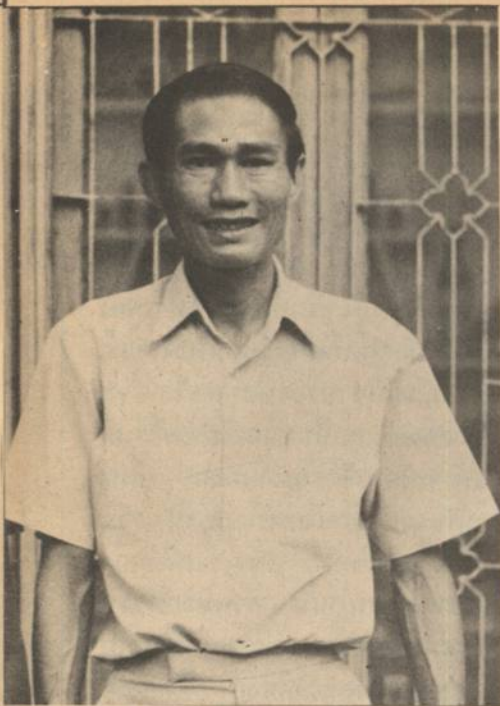

เลือดไทยต้องเขียร์ไว้ดีกว่า”

หรือ “โผน กังเพชร เปเรช
กังไผ่ โผนมือไว จีบ... เปเรช”

โผนมีพื้นที่จะต้องไปป้องกัน
กับเปเรชอีกครั้งที่อเมริกา คราวนี้
โผนลงเสียจนเปเรชหมดทางสู้
เดินทางไปป้องกันกับเชกกีทัญป็นก็
ชนะอีก ระยะนั้นโผนเป็นที่พิสมัย
ของชาวญี่ปุ่นมาก เพราะคิดว่าคงไม่
มีนายเอาไหว่ แต่แล้วโผนก็สร้าง
ความผิดหวังให้กับญี่ปุ่นตลอดมา
เขยอรายต่อมาก็คือ เกียว โนกุจิ ถูก
โผนลงจนต้องเข้าโรงพยาบาล และ
เลิกชกมวยต่งแต่นมา

มาถึง ไฟตัง ฮาราด้า อ้ายฝั่ง
ใต้จากญี่ปุ่นอีก คราวนี้โผน กังเพชร
โดนน็อกในยก ๑๑ เข็มขัดหลุด แต่
ตามแก้แค้นเอาชนะได้ในกาแก้มือ
ที่กรุงเทพฯ ได้เข็มขัดคืน โผนจึง
กลายเป็นนักมวยประวัติศาสตร์คน
แรกที่เสียแชมป์แล้วชิงคืนมาได้ ยัง
ครั้งยังไม่พอ โผนทำประวัติศาสตร์
ให้โลกของวงการมวยต้องทึ่งอีก ก็
เสียแชมป์ให้เอบิฮาร่าอีกครั้ง โดย
แพ้ในยกแรก แต่ชิงคืนมาได้
อีกโดยไม่มีนักมวยคนไหนในโลกใน

๕.๐๖๕
ยคนทำได้

แต่ทุกสิ่งไม่จริงและเที่ยงแท้
ทุกอย่างจะต้องเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ
เช่นเดียวกับ โสน กิ่งเพชร ก็ต้องถูก
เปลี่ยนจากแชมป์โลก เป็นอดีตอ
กรังและตลอดกาล คือ เสียตำแหน่ง
ให้ ซัลวาดิ เบอริน ที่โรม และซก
แพ เบบ โรโลนาอีกครั้งหนึ่ง จึงได้
ตัดสินใจแขวนนามต่งตำแหน่งมา

ข้อเสียของ โยนเริ่มเลือนหาย
ไปจากความทรงจำของแฟน ๆ มวย
นาน ๆ จะมีข่าวปรากฏในหน้าหนังสือ
พิมพ์สักครั้งหนึ่ง ครึ่งสุดท้ายมีข่าว
ว่า โยนสมัครเล่นแท็งก์หวัดประจวบ
คีรีวัน ซึ่งเรื่อง โยน ได้ให้ขอเท็จ

“พี่ไม่ได้อัมครหรือ น.ส.พ.
เกล้าลงไปเอง พี่เคยสมัครสมาชิก
เทศบาลเมื่อ ๒๕๑๓ แต่ไม่ได้รับ
เลือก ทพเขามาเล่นการเมืองเพราะ
พเป็นคนไทยทม ความรักชาติคน
หนึ่ง ต้องการที่จะเขามาปรับปรุง
ท้องถิ่นให้มันเจริญขึ้น เพราะบาง
คนเขามาแล้วยังแก้ปัญหาดังๆ ไม่
ถูกจุด และโดยเฉพาะปัญหาเรื่อง
ปากท้อง อย่างเช่นข้าวรัฐบาลจะขน
เงินเดือนให้ข้าราชการ เงินยังไม่ทัน
จะลงมือเลย พ่อค้าขนราคาสินค้า
ซะแล้ว อย่างนั้นไม่ถูกครับ” โผน
ขนนามาให้เราดมแล้วกล่าวต่อไปว่า

“พี่เล็กขมวามับานกับพี่ตน
 หล่น แล้วโรงเรียนมานะวิทยา
 หวังท่านนและ มเงินยอกอน
 ทนงเอาไปลงทนทำเหมองแเร็นขาว
 ่นรราชวสักขาดทนไปหลายตังค์
 ตอนนพกำลังทำเหมองแเรแคนเซด
 ทสระเบร ช่งแรนคนเอาไปทำเซอ
 ยาสพนและช่วยพล่งงานดานความ
 รอนสูงช่วยลดต้นทนการผลัดได้นอก
 จากนยงท่าเลนสกลองจุลทรรสน
 ไดออคควย ถ้าไครตองการติดต่อกับ
 พกได”

โสนเล่าให้ฟังต่อไปว่า เมื่อก่อน
เขาจะเที่ยวจนสว่าง ไม่เมาไม่กลับ
บ้าน แต่เรื่องผู้หญิงเขาไม่ยุ่งกับใคร
นอกจากคุณมณฑาทิวัชระของเขา
เพียงคนเดียว โดยมีลูกสาวอายุ ๑๒
ปี กับอายุ ๕ เดือนเป็นโซ่สัมพันธ์
สลัดกันไม่ได้ และเมื่อเราถามความ
เห็นของวงการมวยในปัจจุบันว่าเจริญ
ขึ้นหรือเลวลงอย่างไร โสน ก็เพชร
ตอบอย่างชอบอกชอบใจว่า

“พี่ไม่รู้เรื่องหรือก็เพราะนานๆ
จะไปสนามมวยชักทั้งนี้ แต่พี่ไม่ได้
ดูหรอกนะเพราะกว่ามวยจะชกพี่ก็เมา
ซะก่อนแล้ว”

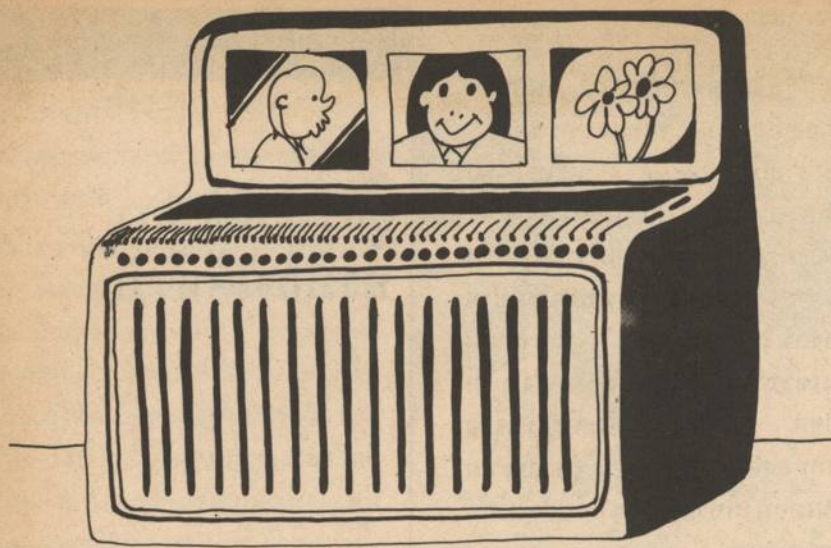
คณเดอย

iwaj

๑
ตุสธาระพัตเพลง
บรรเลงได้ทั้งวัน

หน้าดำครำเครยดจากงานประจำ
 จ้าของเรา เมื่อนันเสาร์ทแล
 ลุกขึ้นจากโต๊ะทำงานลวงกระเป๋าคู
 เงิน กู้กดกระเป๋าสือ กระเป๋ากาง
 เก่งทง๔ ใบแลว เอมานับรวมกันได
 ๗ บาท ๕๐ สตางค์พอดี จะไปไหนดี
 มีเงินน้อยแก่นเอง สดทนทพักผ่อน
 สมอต่าง ๆ กัดองไซเงินเกินกว่า ๑๐
 บาททงสน จะไปนั่งทสวนลมพนรึก
 กลัว เนื่องจากมดแลวยงหวนเกรงภ
 จากโจรฝราย ซงอาจะดักทำราย
 เราได้ ยงเดยวันจะหวังไปฟังใครท
 จะประกันความปลอดภยของเรา
 เห็นจะเป็นไปไดยาก จะไปนั่งฟัง
 เพลงไนไนทคลับ หรือตามบาร์กไม
 มีทาง ถ้าพ้งแค่บรป่านกลางค่า
 เครื่องดมแกวเดยวักตงคร้งร้อยเขาไป
 แลว แลวยงมคาร์ด ค่าทป สารพัด
 จะไปนั่งแช่เย็นอยู่ก็กลัวถูกคนเสิร์ฟ
 กอนเอา

ไม้มทพทพอนหรือทพ่งเพลง
เพือกคล้ายความต่งเคียดของสมองให้
กับคนทไม้มเงินอย่างเราบ้างเซียว
หรือน จะฟังทพทมแต่เพลง ดนรกร
เธอ . . . เธอรักฉัน . . . ฉันก็คิดถึง
เธอ หรือเพลงตดพ่อดัวกันระหว่าง
หนุ่มๆสาวๆเท่านั้น ฟังเพลงพวก
นี้แล้วรู้สึกเลี่ยนมาก เอ็นจันไม่
อยากจะฟังเพลงอะไรอีกต่อไป

ตัดสินใจขมวดมดกลับบ้านดีกว่า ด้วยความเหนื่อยและความเครียดจากการทำงาน แลเมื่อกอากาศร้อนจนอ้าวทำให้เพลื่องหลับบนรถเมล์ ดันขึ้นมาอีกที อ้าว! เลียบบ้านเรามาตงหลายป้ายแล้ว รถเมล์จะตงห่วยขวางอยู่แล้ว ระบายกรรไกรจอดเกือบไม่ทัน ลงจากรถมาขึ้นแถวกว้างอยู่ชั่วครู่ไม่รู้จะไปทางไหนดี เพราะไม่เคยมาแถวห่วยขวางเลย หันไปเห็นร้านกาแฟเลยเข้าไปนั่ง สั่งโอเลี้ยงมานั่งดื่มแก้เซ็งแก้เหงา

ในร้านนั้นมีคนนั่งกันเต็มไปหมด ทั้งจิกโก๊ เด็กวัยรุ่นทั้งหนุ่มและสาว เราไม่ค่อยกล้ามองใครมากนักเพราะกลัวจะโดนเขม่น ได้แต่นั่งก้มหน้าก้มตาจิบ โอเลี้ยงกับฟังเพลงซังดังมาจากข้างในร้าน กรังแรกนึกว่าเสียงมาจากวิทยุ แต่สงสัยเสียงทำไมถึงดังนัก ก็อยุ่ๆ ขำเลิองมองออกไปทางต้นเสียง

มีเพลงตู่หนึ่งขนาดย่อมตงอยู่ข้างๆ ร้านหน้าโต๊ะกาแฟ มีวัยรุ่น ๒-๓ คนยืนหยอดเหรียญบาทเพื่อกดเพลง เมื่อเพลงที่เราได้ฟังเพลงแรกชื่อ *สาวผึกให้ จบลง เพลง ผินรักคนข่อย* ซังเป็นเพลงลูกทุ่งซันเดียวกับเพลงแรกก็ดั่งซันมาแทนที่ มีพวกคนงานก่อสร้างทงอยู่หน้าตู้ จดรี ๕๐

เพลงร้องคลอไปกับเสียงเพลงอย่างสนุกสนาน ทันใดนั้นเราก็ดูขึ้นเสียงจากโต๊ะเด็กจิกโก๊วัยรุ่นทงอยู่ถัดโต๊ะเราไปพูดซันด้วยเสียงดัง ๆ ว่า “เฮ้ย... อ้ายหมัก ถ้าเพลงต่อไปไม่ใช่เพลงฟลัด มึงจัดการแซวโต๊ะอ้ายบักเสวยท โต๊ะโน้นเลยนะหมั่นไส้ซิป... เลย กดแต่เพลงลูกทุ่งซันเล่นนี้กว่าเพราะตายห่... แล้ว”

คนที่ซอมหมักในโต๊ะนั้น ระบายตอบเอาใจคนทพูด เข้าใจองเป็นลูกพว่า “ไม่ต้องห่วงครับท โต๊ะผมจัดการเอง ท โต๊ะให้ผมไปหยอดเหรียญ กดเพลงทที่ต้องการฟังตงนานแล้ว ยังไม่เห็นเพลงซันมาซังท สงสัยพวกอ้ายบักเสวยมันคงกดทละหลายสิบเพลง”

ด้วยความหวังดี ไม่อยากให้มีเรื่อง หรือความเป็นคนส.ท.ร. (เสือกทกรเรื่อง) ของเราก็ดูไม่ทราบ ทำให้เราระบายเดินตัวลีบเข้าไปหาเจ้าของร้าน แล้วพูดซันด้วยเสียงกระเส่าว่า “เถ้าแก โต๊ะพวกจิกโก๊เถ้าจะตักบ โต๊ะทงซังตเพลง ระบายโทร.ไปบอกตำรวจเถ้า เค้าคงได้ตักกันหัวร้างข้างแตกกันไปซังทงหรือกรับ”

เจ้าของร้านหันมามองหน้าเรานิดทง แล้วพูดกับเราด้วยเสียงปกติธรรมดาว่า

“สงสัยลอคเป็นคทอน เลขไม่รู้อะไร ทั้นะมันมีเรื่องทงวันแหละ อ้ายเรื่องแย่งกันฟังเพลง ก็ในตเพลงนมันมีเพลงทงอย่าง ไม่ว่าจะเป็เพลงฝรั่ง เพลงลูกทุ่ง ลูกกรัง มีทงนั้น คททั้นสมซันทงสาวๆ มาด้วยก็เปิดเพลงฝรั่ง จะได้ให้คนเค้าเห็นว่ามันเป็นคทหัวสูงฟังเพลงฝรั่ง ทงๆ ทมหนักไม่รู้อะไรเพลงว่าเค้าร้องกันซังไร หรือแปลว่าอะไร ส่วนมากคทพวคนเป็นพวกเด็ก ๆ วัยรุ่นทเพ่งจะโต ได้เงินจากพ่อแม่ ก็พาแฟนมานั่งเปิดเพลงฟังทงวัน วันทงหลายสิบบาท ทงๆ ทเพลงทงกับาทเดี่ยวเท่านั้น ส่วนพวกทชอบฟังเพลงไทยสากลก็มมากเหมือนกัน แต่เพลงไทยสากลทงอยู่ในตเพลงมันน้อยทงน้อย ส่วนมากเป็นเพลงททาลังอิตๆ ในปัจจุบันซันเพลง *คนทหน้าเดิม* ฟังดูตือรื่อง เค้าเปิดกันจนแผ่นเสียงทะลไป ๒ แผ่นแล้ว ส่วนเพลงลูกทงนั้นมพอๆ กับเพลงฝรั่งนั้นแหละ มคทเปิดเซอะเหมือนกัน ส่วนมากเป็นคทต่างจังหวัดทเข้ามารับจ้างก่อสร้างบ้าง ทงานเหมารายวันบ้าง เมื่อได้เงินก็เอามาฟังเพลงกันหมด ไม่รู้ว่ามันได้อะไรซันมา แต่ซังเถอะใครจะซังใจก็ซัง ขอให้มาฟังเพลงทตเพลงร้านอวกี้เถ้ากัน อวพอใจแล้ว”

“เรื่องตกันก็มประจันนั้นแหละ แต่ไม่ค่อยรุนแรงเท่าไร อย่างมากก็แค่ชกต่อยกันพอหอมปากหอมค ส่วนมากพวกวัยรุ่นทชอบฟังเพลงฝรั่ง ชอบไปหาเรื่องเค้าก่อน แต่พวกฟังเพลงลูกทงมักจะเลียงไม่ค่อยอยากรู้อะไร มเหมือนกันเมื่ออาทตยทแล้วพวกฟังเพลงลูกทงก็เกิดฮึดสู้ขึ้นมาคว้าไม้ทพ่นน้ำแข็งของอวดีหัวพวกวัยรุ่นซะสลบเหมือดไปเลย เลือดนองร้านอวเต็มไปหมด คทในร้านทงยังไม่ได้จ่ายเงินให้อวก็พลอยทงออกไปด้วย ตำรวจตงเรียกอวไปสอบซะหลายชั่วโมง”

เมื่อเราถามว่า เมื่อมดเพลงแล้ว
ทำให้เกิดการเขม่น และมรองกัน
แล้ว เหตุใดตำรวจจึงไม่ห้ามมด
เพลง เพื่อบรรเทาเหตุแห่งการวิวาท
เจ้าของร้านมองชายที่วิวาทแล้ว
หันมากระซิบกระซาบกับเราว่า

“เมื่อก่อนมีการห้ามไปครั้งหนึ่ง
แล้ว ร้านไหนมดเพลงจะถูกปรับ แต่
ต่อมาก็เห็นตามร้านต่างๆ มีกันอีก
ไม่เห็นตำรวจเลยว่าอะไร สงสัยพวก
ทำมดเพลงคงเป็นฝูงเตนกับพวกผี
ใหญ่เคื่อง แต่อย่าให้อ้วพูดอะไรให้
มากไปกว่านเลขคี่กว่า เพราะอ้วก็ได้
รับผลประโยชน์จากมดเพลงมาก
เหลือเกิน ร้านอ้วยคั้นะทมิตเพลง
เพียงตุเดียว บางร้านมดทะเล ๓ ต่เลย
ลอลองเข้าไปฟังคุชกร้านนั้นซิไม่รู้ว่
เป็นเพลงอะไรเลย มันดังแซ่ดไป
หมดทั้งเพลงฝรั่ง เพลงลูกทุ่ง และ
เพลงลูกกรุงคนละตุ่ ยังกับม้งงานวัด
งานวาชะอ๊ก คนข้างบ้านไม่รู้นอน
หลับหรือเปล่า”

เราถามถึงรายได้ของการมีมด
เพลง เจ้าของร้านตอบว่า

“รายได้มันไม่แน่นอนหรืออก
บางวันได้ถึง ๕-๖ ร้อยบาท ต่ตตง
อยู่นั้นไม่ใช่ของอ้วเองหรืออก เจ้าของ
ตุ่เคื่องมาฝากเอาไว้ เคื่อออกเงินค่าทำ
ตุ่ ค่าแผ่นเสียง อ้วออกค่าไฟได้เงิน
มากก็แบ่งกันคนละครึ่ง อ้วไม่ต้องลง
ทุนอะไรเลย ทำไมอ้วจะไม่ชอบ”

ก่อนที่เราจะออกจากร้าน เรา
หันมาถามเจ้าของร้านว่า เมื่อมดเพลง
ลูกทุ่ง ลูกกรุง และเพลงฝรั่งแล้ว
ทำไมไม่หาเพลงเพื่อชีวิต อย่างเพลง
คนกับควาย หรือ นกสีเหลือง มาใส่
ในตุ่เพลงบ้าง

เจ้าของร้านตีหน้ายักยักเข้าใส่
เรา แล้วตอบด้วยเสียงอันดังว่า

“อ้ายพวกผ่ายช่าย มันคงไม่
ยอมเสียเงินให้อ้วหรืออก”

เสารสวัง

หนังสือ

รตนะ ยาวะประภาษ

สบตามังกร มองค่อนคนไทย

ช่วงก่อนเหตุการณ์ ๑๔ ตุลาคม
๖๖ ตั้งแต่ “ระหว่างเส้นสองเส้น”
ของรตนะ ยาวะประภาษถูก วิทยาการ
เชิงกฏ วิจารณ์ลงในหนังสือราย
เดือนชาวบ้านเป็นต้นมา ดูเหมือน
รตนะจะไม่กินเส้นและยืนอยู่คนละ
เส้นกับคนรุ่นใหม่เรื่อยมา ปราภฏ
การณ์ที่วานแสดงออกมาในงานเขียน
ของรตนะหลายๆชิ้นในระยะหลัง
รวมทั้งในหนังสือ “สบตามังกร” ที่
เขาออกสู่หัดดินนั้ไปพิสูจนความจริง
ในแผ่นดินใหญ่ด้วยสายตาของเขาเอง
รตนะ ยาวะประภาษ เป็นนัก
เขียน และเป็นนักเขียนที่มีความ
สามารถในการทำให้ตัวหนังสือของ
เขาไม่น่าเบื่อ ตรงกันข้ามกลับน่าติด
ตาม และเรีกรองความสนใจจากผู้อ่าน
ได้คัพพอสมควร ถึงแม้พลับพลา
มาลีของเขาจะสะท้อนเนื้อหาที่ไม่
ค่อยชัดตรงต่อความเป็นจริงมากนัก
แต่หากพยายามวิเคราะห์ให้อย่างให้
ความเป็นธรรมกับรตนะสักหน่อย เรา
ก็คงจะพหาคำตอบให้ได้ว่า เขา
เขียนจากที่เขารู้ และเท่าที่เขารู้ แน่
นอน สรรพสิ่งย่อมเปลี่ยนแปลงเป็น
กฏเกณฑ์ที่เป็นวิทยาศาสตร์ การ
เปลี่ยนแปลงของคนก็เป้นเรื่องที่นา
เฝ้ามองเป็นอย่างยิ่ง แต่ก็ต้องอยู่ภาย
ใต้เงื่อนไขเวลาที่ ไม่เร็วเกินไ้ไปนัก

แต่ก็ไม่เข้าจนเกินควร ทั่งนบทนา
ต่างๆ ที่แต่ละคนแสดงออกมาย่อม
เป็นเครื่องชี้ความจริงทางภาวะวิสัย
ของคนๆ นั้น

ความหวังจากหนังสือ “สบตา
มังกร” ของรตนะถ้าจะได้ข้อสรุปก็
ควรจะอยู่ในตอนท้ายของคำผู้เขียน
ว่า “... และบางทีจะทำให้คนที่ไม่
รู้จักข้าพเจ้าด้วยดวงตาที่เหล่เข ได้
รู้จักข้าพเจ้าด้วยดวงตาที่ดชนบางละ
กระมัง”

เสียงสะท้อนต่างๆ ที่เข้าไปถึงหู
ของรตนะคงทำให้เขาต้องเขินคำพูด
ประโยคนอกมา ถ้ารตนะฟังเสียง
วิพากษ์วิจารณ์จากคนที่เฝ้ามองเขา
และเอาไปคิดสำรวจตรวจสอบโดย
ใช้หลักเข้ม้งวดตัวเองผ่นปรนคนอื่น
เขาก็จะได้ประโยชน์กับตัวเอง ใน
ทางกลับกันรตนะน่าจะตั้งใจ ทั้มีคน
ติดตามงานเขียนของเขา และศึกษา
อย่างเอาจริงเอาจังมากกว่าที่จะสรร
เสริญเขินชอกกันอย่างไม่ลมหลมตา

ในยลที่แวดวง “แบ่งกันเขียน
เวียนกันอ่าน วานกันเชีร” ขันสุ
กระแสดสูง ทั้รตนะและรงค์ เป้น
สองในสันักเขียนมอทอง เขากอดคอ
กันมาตั้งแต่อาจินต์ บัญจรศักดิ์เงิน
หนังสือฟ้าเมองไทยออกมาในยล
แรกๆ มอทองสุดท้าย นพพร บุญญ
ฤทธิ์ ดูเหมือนหลายคนจะยืนยันว่
เขียนหนังสือไม่เป็น อาศัยมอของ
จตุรัส ๕๐

คนอนหลับกันให้ขามายอยู่ในแนวหน้า
ยังเสียงพยานหนาหมากจนเท่าไร
นพพรกษิจะสนฤทธมากจนเท่าไร
ทั้งรตนะและรงค์เป็นนักษัตร
ไปจีนพร้อมกับคำประกาศอย่างหนัก
แน่นว่า ไปด้วยเงินติดกระเป๋ของ
ตัวเอง เขาทั้งสองกลับมาเขียนเรื่อง
ราวของจีนลงในหนังสือเสียงปวงชน
ก่อนที่จะนำมารวมพิมพ์เป็นเล่ม รงค์
เขียนสองนาที่ใต้แสงดาวแดง ส่วน
รตนะเขียนสวดตามังกร และที่จะตาม
ออกมา “นอนข้างสิงห์โต”

รตนะ ยาวะประกาย ไม่เพียง
แต่จะสวดตามังกรเท่านั้น เขายังได้
พูดคุยกับมังกรเอาความคิด ความรู้
สัก บันทึกรวบรวมความเป็นอยู่ของม้ง
กรมาสะท้อนให้กับคนไทยที่ไม่มี
โอกาสอย่างเขาให้ใครได้เห็นด้วย แม้
ช่วงเวลาจะสั้นเพียง ๑๐ วัน แต่ก็ต้อง
ชมเชยเขาที่สะท้อนความจริงต่างๆ
ได้พบเห็นออกมาอย่างสัจซื่อ ใน
ขณะที่หลายคนที่มีโอกาสได้ไปเอา
ความคิดที่เป็นอคติส่วนตัวมากล่าว
บิดเบือนโกหกหลอกลวงประชาชน
อย่างร้ายกาจ แน่นอน รตนะเองก็
เคยได้ยินคำกล่าวใบ้ปดมดเท็จเหล่านี
น เขาจึงต้องบันทึกลงใน “สวด
ตามังกร” ของเขา

“ห้องน้ำในโรงแรมบักกิงดักว่า
ที่คนเคยประณามเอาไว้ สบู่ตัว
ของเขาก็หอมตามกลิ่นชอบของเขา
และไม่เลวนักสำหรับรสนิยมของเรา
นารองก็ไหลดี ส่วนนุ้งก็โครกของ
เขาก็น่าแรงดี ผาเซตตัวสีขาวของ
เขาก็ขาวสะอาดดี...”

“ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับรงค์ ทว่า
เราควรบันทึกบรรยากาศและรายการ
อาหารที่เรากินไปแต่ละมื้อลงไว้ใน
ข้อเขียนของเราให้ละเอียดกว่าที่เคย
เขียนในเรื่องประเภทอื่นๆ ไม่ใช่
เพราะเรามีรสนิยมในการกิน หรือว่า
เพราะเราตื้นตันในการกิน แต่เป็น
เพราะมีข่าวอยู่เสมอว่า การกินใน
จักรี ๕๒

เมืองจันทน์ผดเคือง และอาหารที่
ปรุงมารับแขกบ้านแขกเมืองก็มีอยู่
ไม่กี่อย่าง ส่วนใหญ่ก็เป็นอาหารประ
เภทใช้เสียทองนงน จึ่งเป็นความจำเป็น
ของเราที่จะต้องบันทึกความเป็นจริง
ในเรื่องอาหารการกินเอาไว้ในหนังสือ
ของเราให้ชัดเจน”

ไม่มีใครปฏิเสธว่า การเปลี่ยน
แปลง ๑๔ ตุลา ทำให้ประชาชนหุด
กว้างขวางขึ้น เผด็จการฟาสซิสต์หุ
ปิดตาประชชนมานานนาน พวกเขา
สร้างภาพพจน์ที่เลวร้ายหลอกลวงให้
ประชาชนเห็นขาวเป็นดำ เห็นถูก
เป็นผิด เพื่อประโยชน์ในการแสวง
หาอำนาจกอบโกยเอาดีเอาเปรียบผู้
อื่น แน่นอนรตนะ ยาวะประกายเอง
ก็เคยเชื่อกำล่าวหลอกลวงเหล่านั้น
มาก่อน เมื่อเขาได้ไปเห็นด้วยตาตน
เอง เขาก็ย่อมจะได้คิดและเข้าใจ
อะไรเพิ่มขึ้น ในทางกลับกัน ใน
ขณะที่รตนะกำลังสวดตามังกรอย่าง
เพลิดเพลินอยู่นั้น เขากลับมองย้อน
คนไทยด้วยกันเองด้วยถ้อยคำประชด
ประชัน ดุกลเหยียดหยาม ทงๆที่
เขาเองก็อยู่ในฐานะผู้ดู และฟังความ
จากฝ่ายที่สูญเสียผลประโยชน์ทำให้
ร้ายร้ายด้วยวิธีการต่างๆ สารพัด
เหมือนกับตอนที่รตนะเป็นเด็กและ
ได้ยินคำกล่าวหาประเทศจีนแผ่นดิน
ใหญ่ต่างๆนานา เพียงแต่รตนะจะ
ใช้เหตุผลในเชิงตรรกวิทยาเขาก็จะ
ได้คำตอบเกี่ยวกับผู้ที่เดินแนวทาง
สังคมนิยมในประเทศได้ไม่ยาก

“ถึงเขาจะเป็นคนจีนแดง เขา
ก็ยังเป็นคนจีนเหมือนอย่างเดิม คน
จีนที่มันสัสและน่าจิดน่าใจเหมือนคน
ไทยรุ่นเก่า เอื่อเฟื่อแผ่และกระ
ตือรือล้นที่จะช่วยเหลือทุกอย่างเท่าที่
ทำได้ ไม่ใช่ว่าประชาชนเป็นใหญ่
ในแผ่นดินแล้วต่างคนต่างแบ่ง ต่าง
ฝ่ายต่างไม่เอื่อเฟื่อแผ่และไม่น่าใจ
ซังกันและกันอย่างนักการเมืองสีแดง

รตนะ ยาวะประกาย สวดตามังกร

หลายคนในเมืองของข้าพเจ้าเอง”

“แต่เหลียงถึงจะเป็นจีนคอมมิวนิสต์ ก็ไม่ใช่คอมมิวนิสต์ข้างรวอย่างที่เราเห็นกันเกลื่อนเมืองไทย หลังวันที่ ๑๔ ตุลา ๖๖”

“ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกมากมาย
หลายกระแสเมื่อได้เห็นแม่น้ำแยงซ
สาสิน และเห็นกะท้อนใจเมื่อนึก
ถึงผู้แทนราษฎรไทยสายโลหิตแม่น้ำ
แยงซกล่าวหมิ่นแผ่นดินแม่ของตน
เองเอาไว้ในสภา”

รตนะมองย้อนคนไทยด้วยกัน
เองไว้หลายคน ในขณะที่กำลังชื่น
ชมความสำเร็จในการปฏิวัติเปลี่ยน
แปลงของประเทศจีน ไม่อยากจะคิด
ว่า รตนะจะใจจะทำอย่างนั้น จงใจ
ที่จะโจมตีขบวนการนักเรียนนักศึกษา
พรรคการเมืองที่เดินแนวทาง
สังคมนิยม แต่อยากจะคิดว่าเพราะ
รตนะอยู่ในฐานะผู้ดู และได้รับฟัง
ข่าวสารเฉพาะด้านที่ได้ร้ายร้ายสเท่า

นั้น รวมทั้งหนังสือพิมพ์ฉบับที่รตนะ
ประจำทำงานอยู่ โดยทั่วไปก็เป็นที่
อยู่แล้วว่ามีคำแนะนำกับพรรค
ชาติไทยอย่างไร

แน่นอน นักเรียนนักศึกษาที่ใช้
จะทำอะไรถูกต้องเสียหมด ความผิด
พลาดต่างๆย่อมเกิดได้เป็นธรรมดา
ถ้ารตนะเห็นเขาย่อมสามารถวิพากษ์
วิจารณ์ ตักเตือนได้ ถ้าทำอย่างมี
ท่าทีและท่วงทำนองที่วิจารณ์ก็
ออกมอย่างหนึ่ง แต่ต่างตัวเป็น
ศัตรูลักษณะการแสดงออกก็ย่อมจะ
ต้องเป็นอีกอย่างหนึ่ง

“ฉันไม่ได้ทำลายของเก่าพิษาส
ไปหมดและไม่ได้เผาวรรณคดี
อย่างที่พวกนักศึกษาวรรณ
เมืองของข้าพเจ้าเคยโฆษณาชวน
ชักมาเลย...”

ตัวอย่างที่ยกมาข้างบนนั้นขอ
ผิดพลาดบางอย่างได้ แม้ความจริง
คำเผาทันใหม่เผยแพร่มาจะหมาย
ความถึง การวิพากษ์วิจารณ์ของเก่า

อย่างเลือกที่ดั่งที่เสียก็ตาม แต่
หลายคนไม่สามารถจะรับได้เพราะ
คิดไปถึงการจุดไฟเผา ซึ่งนั่นเป็น
การกระทำของฝ่ายขวามากกว่า ดัง
กรณีของอาจารย์ ร.ร. สอนกุลลาบท
เผาหนังสือ “ศึก” ของนักเรียน

หนังสือ “สวดามังกร” เล่น
นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน
แล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เขียน
เองอีกด้วย โดยเฉพาะในบท ๒ บท
สุดท้าย รตนะได้มีโอกาสพบกับนัก
เขียนของงานที่ทำงานรับใช้ประชาชน
เสนองานศิลปะเพื่อชีวิตเพื่อประชา
ชน ซึ่งปัญหาเป็นข้อถกเถียงกัน
อยู่ในบ้านเรายังไม่จบสิ้น จากเหตุ
ผลที่เขาให้มาในการสนทนา หาก
รตนะไม่ใช่ทิวี่ส่วนตัวตัดสินมากเกินไป
นักเชื่อว่า รตนะคงมองเห็นความ
จริงบางอย่าง เข้าใจการทำงานศิลปะ
วรรณกรรมมากขึ้น แม้รตนะเองใน
ส่วนลึกของหัวใจแล้วจะไม่ค่อยชอบ

นักเขียนไทยด้วยกันเองที่ทำงานรับ
ใช้ประชาชนเท่าไรนัก แต่เขาก็ตอบ
เพื่อนนักเขียนชาวจีนไปว่า “แต่
นักเขียนที่อุทิศตนเพื่อรับใช้ประชา
ชนก็มีอยู่เป็นส่วนใหญ่ และเป็นงาน
ที่ได้แผ่กว้างเข้าไปถึงความรู้สึกนึก
คิดของประชาชนมากจนทุกวันนี้”

ไม่ว่ารตนะจะพูดถึงนักเขียน
เหล่านั้นเวลาอยู่ในประเทศอย่างไร
แต่เขาก็ไม่สามารถหยุดยั้งการเติบโต
ของงานเขียนประเภทนี้ได้

ถึงอย่างไร “สวดามังกร” ก็
เป็นหนังสือที่น่าอ่าน รตนะสะท้อน
ภาพต่างๆที่เขาได้พบได้เห็นออกมา
อย่างสัตย์ซื่อพอสมควร แม้จะมีทาง
เครื่องหันมามองคนไทยด้วยกันเอง
บ้าง บางครั้งก็ทำให้เรื่องสนุก และ
นักเอ็นดูรตนะอยู่ในใจที่ใช้ถ้อยคำแบบ
ผู้หญิงได้ไม่เลว

พัก ผลงาน

พบกับ

เศษสตาจค์ ฉบับ เมษายน

อ่าน

- ข่าวหวัดหวัดบอจรรณาการ
- ชีวิตกัศน์นายทุน
- ศาสนาและการปฏิวัติ
- พร้อมด้วยคอลัมน์ประจำ

เมื่อหิมะร่วง ความรักระหว่างวัย

ทุกสิ่งทุกอย่างที่อุบัติขึ้นในโลกย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา แม้แต่วัตถุ ซึ่งปราศจากชีวิตจิตใจและวิญญาณก็ยังมิวันผู้กร่อนและแตกสลายลง แล้วนับประสาอะไรกับชีวิตมนุษย์ ซึ่งก็ต้องร่วงโรยไปตามสังขาร และในที่สุดก็แปรสภาพเป็นเถ้าถ่านในบับปลาย

ชีวิตของยอสซุ อีไลอัส (ยอสซุ ยาคิน) ผู้ใช้ชีวิตให้ดำเนินไปตามกาลเวลา โดยที่ต้องต่อสู้กับสังขารเพื่อปากเพื่อท้อง เพื่อให้ได้มาซึ่งความอยู่รอดของครอบครัว เขาเปรียบเสมือนไม้ไผ่ผืนเขาไปทุกวินาที ชีวิตของเขาต้องจมปรักอยู่แต่ในวัฏสงสาร ท่ามกลางความสับสนในครอบครัวของเขาอันประกอบด้วยลูกสาว ลูกเขยและหลานตัวเล็กๆ วัย ๕ ขวบ และพร้อมกับความวุ่นวายของบรรยากาศเพื่อนบ้านที่ไม่มีสิ้นสุด

แม้ว่ากายจะลำบาก แต่เขาก็ยังมีเดวิด (เจฟฟรีย์ ไรนส์) หลานคนเดียวของเขาและมาแถมๆ ตัวหนึ่ง ซึ่งม่อตราคล้ายเท่ากับวัยของเขา เป็นที่พึ่งทางใจทางเดียวที่จะทำให้จิตใจของเขาสงบลงได้บ้าง

ความรักระหว่างตากับหลานคนนี้นานไปก็มีแต่แนบแน่นจนเข้าไปในส่วนลึกของหัวใจ อย่างที่ไม่มีอะไรจะมาขวางกันได้ นั่นดูเหมือนจะเป็นความสุขสิ่งเดียวที่ไม่ไกลฝั่ง ซึ่งคล้ายจะวันจะสิ้นแสง ประปรายเพื่อให้ได้มาเป็นที่สุด

เมื่อหิมะร่วง หนังสือภาษาต่างประเทศยอดเยี่ยมประจำปี (๑๙๙๕) ซึ่งจัดครั้งที่ ๕๔

เพิ่งคว้ารางวัลลูกโลกทองคำไปหมาดๆ ได้สะท้อนให้เห็นถึงความรักระหว่างวัยอย่างลึกซึ้ง ในขณะที่หนังสือหลายเรื่อง (รวมทั้งหนังไทย) ได้แสดงให้เห็นถึงช่องว่างระหว่างวัย โดยหนังสือเมื่อหิมะร่วง ได้รวบรวมเอารูปแบบทั้งสองอย่างเป็นการเปรียบเทียบปัญหาทางวัฒนธรรมอย่างละเอียดอ่อนที่สุด

ยอสซุ ยาคิน ผู้แสดงเป็นตาซึ่งเปรียบประดุจดวงใจของหลาน แสดงได้ชัดเจนที่จะเขยชมเสียมิได้ แต่บุคคลที่ควรปรบมือให้ดังกราวใหญ่ เห็นจะหนีเจฟฟรีย์ ไรนส์ เด็กน้อยผู้น่ารัก ช่างซุก ซ่างถามและช่างเจรจา ซึ่งมีแต่ความไร้เดียงสาที่ออกมาในรูปของกระแสรูปร่างที่ใสบริสุทธิ์ จนคนใกล้ชิดหาบางคน มีอาจที่จะกลั้วสัมผัสได้

คำถามของเด็กน้อยในหนังเรื่องนี้ อาจจะเป็นคำถามที่หลายคนเคยประสบมาก่อนแล้ว และยากที่จะตอบได้ แม้ว่าจะออกมาอย่างตรงและชัดแจ้งที่สุด แต่ก็ไม่มีใครที่จะให้คำตอบต่อคำถามเหล่านั้นได้ นอกเสียจากจะต้องตอบอย่างเงี้ยวๆ แก่หัวใจของเราเอง

เลน เบอร์แมนเป็นแฮร์รี่ของลูกชายที่ซอโตะ แต่จิตใจของผู้เป็นพ่อ กลับตรงข้ามกับลูกและพ่อตาโดยสิ้นเชิง เขาจะทำทุกอย่างเพื่อจะต่อสู้กับความจนที่เลวร้าย และพราดแต่จะกล่าวหาว่าพ่อตาชอบโกหกเล่าแต่เรื่องไร้สาระให้หลานฟัง ซึ่งหนังได้ทำหน้าที่เป็นกระจกเงาทั้งสองสะท้อนให้เห็นคนโกหกที่แท้จริงว่า

เกร็ดหนัง

Lies My Father Told Me / แจน คาดา กำกับการแสดง / เทต อแลน สร้างเรื่องและเขียนบท/เคน แคลฟเพนประกอบดนตรี/แอนโทนี แฮร์รี่ อำนวยการสร้าง/ยอสซุ ยาคิน, เลน เบอร์แมน, มาร์ติน ไทลด์ตัน และเจฟฟรีย์ ไรนส์ นำแสดง/ฉายที่ลิโด/หนัง ๔ ดาว-ไม่ควรพลาด

เป็นใครกันแน่

ตาของเดวิดแม้ว่าจะพราดลอลหลานอยู่แต่ในเรื่องของพระเจ้า แต่คำพูดหลายคำที่พร่งพร้อออกมาจากลมปากของตาขณะกล่าวกับหลานก็ทำความเจ็บปวดให้แก่สังคมที่แสสร้งอย่างเจ็บแสบพอสมควร โดยเฉพาะฉากที่ยอสซุ ไต่ตำราวจที่จะให้เขารอกออกมาที่เขารักทั้งเสีย เนืองจากส่งกลิ่นเหม็นรบกวนชาวบ้านคนหนึ่ง ในขณะที่ชาวบ้านอีกหลายคนไม่เคยได้กลิ่นหรือสนใจที่จะดมมัน “ออกมา มันถึงแม้จะสกปรก แต่มันก็ดีกว่าเราบูชาและนับถือ เกิด ฌ ที่เช่นนมไซ้หรือ” และออกตอนหนึ่งที่ตำราวจได้ยอสซุว่า “ก็มันมันแกแล้วและมันก็ไม่ใช่คนนี่” ก็ถูกศอกกลับอย่างทันควันด้วยความจริงที่ว่า “ถ้าคุณรักมันไม่ได้ คุณก็รักเพื่อนมนุษย์ไม่ได้”

เมื่อหิมะร่วง ได้ออกมาในรูปของหนังที่พร่งพร้อมไปด้วยเนื้อหาที่สามารถจะมองให้เห็นอย่างเด่นชัดจากสาเหตุที่เดวิดคัดเยอขาดใจจากพ่อและแม่ของเขา ในตรงข้ามกลับมอมหัวใจที่แสนซอโตะไว้กับดวงใจที่เหี่ยวราแถมตาของเขา ทั้งนัฟโฟไม่ได้สนใจที่จะให้ความอบอุ่นแก่ลูกของเขาอย่างแท้จริง แทนที่เดวิดจะฟังพ้อใจกับไอศกรีม หรือขนมเค้ก เมื่อพ่อได้พาเขาไปด้วยแต่เดวิดกลับชอบความยากลำบากที่จะติดตามตาไป ซอเศษผ้า เสอผ้า

เก่าๆ และขวด โดยที่ต้องนั่งรถม้าที่ไม่ผิดไปจากเศษไม้ที่ผุร่อนและม้าแก่ๆ ที่บางครั้งยังต้องลงมือช่วยตาเข็นมัน

ด้านผมการถ่ายทำและการวางมุกกลองของหนังเรื่องนี้ทำได้อย่างยอดเยี่ยม ให้ความสวยงามแก่สายตา แต่ถึงลงไปแล้วก็ชอบความหดหู่ที่สะท้อนใจแก่ผู้ชมอย่างซึ้งดั่งนั้น เมื่อมาประกอบกันเข้ากับเพลง 'Rags Clothes Bottles' เมื่อเปิดฉากแรก และรู้ต่อมาในฉากสุดท้าย ก็พอที่จะทำให้ใครต่อใครหลายคน พกเอา

ความซาบซึ้งติดหัวใจออกไปด้วยอยู่ครมครัน

แจ คาดา ผู้กำกับการแสดง ได้สร้างฉากท่ามกลางความปั่นป่วนและวุ่นวายของชีวิตคนสลัม ได้อย่างสมจริงและเด็ดขาดในอารมณ์มาก และฉากบางฉากอาจจะทำให้ผู้ชมบางคนต้องกรีดน้ำตาออกมา โดยเฉพาะเมื่อเคียดตนนอนขึ้นมาในตอนเช้าและรีบวิ่งลงไปเพื่อจะให้อาหารแก่ม้าตัวที่เขารัก ซึ่งทำเป็นกิจวัตร แต่เมื่อเปิดประตูออกมาออกมากลับพบแต่รถยนต์คันงามของพ่อ ที่ได้มา

จากมรดกที่มั่งคั่งของหยาดเหงื่อของพ่อตาปึกคลุมอยู่ และเมื่อวิ่งกลับไปเปิดประตูห้องของตากับแต่เพียงนอนที่ปราศจากร่างของตา

รวรอยแห่งความเศร้าโศกที่แผ่เร้นอยู่บนใบหน้าของเด็กน้อยที่ไร้เดียงสา ไม่รู้แม้แต่ว่าความตายเป็นอย่างไร ช่างสะกดอารมณ์ของผู้ชมให้ติดตรึงอยู่กับเก้าอี้ด้วยความเชื่องซึม

ฉากสุดท้ายของหนังทำได้อย่างงดงามและแพรวไปด้วยศิลป์ เมื่อสายตาของเคียดเหม่อลอยเล็ดลอดออกไปจากบานหน้าต่างเก่าๆ ของคอกม้าที่กระบิดกระเบือนลนออกแฉดเมื่อสายลมมาปะทะ และก็เห็นภาพตาของเขานั่งอยู่บนรถม้าคู่ชีพจากไปพร้อมกัน ขณะเดียวกันภาพที่ปรากฏบนจอก็เปลี่ยนเป็นสีขมเข้ และค่อยๆ รูดม่านลงพร้อมกับท่วงเนอร้องเพลง 'Rags Clothes Bottles' ก็ดังกระหึ่มด้วยเสียงที่ละเอียดอ่อนนอกครึ่งหนัง

และเป็นคำรบสองที่หิมะได้ร่วงหล่นลงมา หลังจากท่วงโปรยในฉากแรก ซึ่งเบิกทางบรรยายชีวิตแต่ละชีวิตที่ถุกจับยึดติดกันไว้ในขวดเก่าคร่ำคร่าที่สกปรก และเมื่อหิมะได้ร่วงอีกครั้งหนึ่งในฉากสุดท้าย ก็พลอยทำให้ชีวิตของคนแก่และม้าแก่ๆ ร่วงผลอยตามหิมะไปด้วย

น่านนต อยู่สกุล

เฉลย "ข้าวล้น" จากคอลัมน์
จารกรรมของ "เอ็ม"
"ข้อสำคัญก็คือการรบให้กับประชาชนนั้น จะต้องรบด้วยความสำนึกเป็นประชาชนไม่ใช่ความสำนึกเป็นนักศึกษา รบด้วยบทบาทของประชาชน และแนบแน่นตัวอยู่อยู่กับประชาชน"

นิรุฒ มณีพันธุ์

ฉลาด...ถึงผมขอ โชติ..... นิรุฒ มณีพันธุ์
ก็โชติช่วงน่ะครับ

พิทฤณธ์ ทรัพย์

ผมน่าจะบอกแล้วว่าเขาทำได้ แล้วเขาก็ทำจริงๆ ผม
นะปวดใจเต็มที่ มันเจ็บตรงหัวใจครับ เขียนจดหมายมา
ถึงพี่ เสียอนาคตไปหลายขวดทีเดียว เมื่อวานชนเช่นในลา
ออกฝากเด็กไปยื่นให้บุญชัยเขา แวะไปหาเสริมเขาด้วย
ผมบอกเขาว่าฉลาดมันเด็กเมื่อวานชน

นี่ถ้าเป็นเรื่องมาผมจะไม่ปวดใจเลย ฉลาดมันเข้ามา
วินมาหลายครั้ง พักจำได้ว่าครั้งหนึ่งเมื่อณรงค์ยังอยู่ มัน
เคยเอามาให้ณรงค์ดู ๒ ตัว แต่มันยังบอกว่ามอบให้เบนมา
ของประชาชน จะไม่มีการดึงเด็ดขาด ไม่ว่าจะเปี่ยกันใบ
ละเท่าไร ผมเองไม่เก่งเรื่องม้ามากนัก แต่เรารู้ว่าพอเด็ก
ไล่ณรงค์ไป ฉลาดมันก็เอามาคืนพร้อมกับเปลี่ยนชื่อมา
ใหม่ พี่ครับ ผมแน่แล้วออกไม่กี่เดือนก็จะเกษียณ ระบุ
ใช้กองทัพภมมาตั้งแต่หนุ่มจนแก่ ถึงจะไม่รักมาเป็นชีวิต
จิตใจอย่างเขา ผมก็เป็นเด็กเลี้ยงมาของพี่มาตลอด พี่รู้
ว่าผมน่าจะชอบม้าออก เค.เอส. ของพี่มากกว่าคอกขจรเดช
ของเขา

เรื่องข้างในมันยังงั้นผมไม่รู้ แต่ที่รักคือตอนนั้น คอก
ขจรเดชเข้าวินมาแล้ว จะพูดมากก็ไม่ได้ เพราะเขาของ
คอกเขาจะว่าเป็นมาที่ใครก็ได้โปรดเกล้าฯ ผมบอกทบทวนไป
ว่าอีก ๕ เดือนจะครบเกษียณแล้ว ไม่น่ามาทำกันตอน
เลยไม่น่าทำ พูดตรงๆมันปวดใจ พี่เองก็ปวดใจพอๆ
กัน บุญชัยเขาให้สัมภาษณ์พวกหนังสือพิมพ์บอกว่าเห็น
ใจผมกับเสริม แต่ไม่รู้จะทำยังไง ก็ม้าคอกขจรเดชมัน

ถูกโต้ปจนเข้าวินแล้วจะให้ทำยังไง พูดตามประสาน
เลี้ยงม้า ในวงการเลี้ยงม้าณะ พี่จะบอกให้ว่ามันช่อ
กันไม่ได้ ถ้าคนดูแล มันก็ต้องได้ไปกันเหมือนกัน คิด
ว่าพอผ่านถูดคัดเลือกมาเข้าสนามทุกอย่างจะเรียบร้อย ถึง
เจ้ามกก็ออกกทเด็ดจะเอาชนะสวนพลได้ เพราะอาศัยบาร์ม
จากพี่ แต่พี่มัวเพลินกับคอกถายเลี้ยงถึงเสียเงินไม่น่าถึง
เขียนจากซอยราชครู

อย่างไรถึงจะฟัง ผมก็ไม่ว่า แต่พวกเขียนม้ามันทับ
ถมผมนะสิ มันว่าถึงผมจะเป็นม้าพันธุ์ "หิรัญ" เหมือน
กับพันธุ์เจ้าของคอกขจรเดช แต่คำว่าหิรัญที่ฟังให้มัน
อ่านยาก สู้พันธุ์ซอยราชครูที่เขาตั้งให้ไม่ได้ เจ้าพลชัย
บอยคาบไปปีคนนั้นมันยังให้สัมภาษณ์ว่า ม้าคอกฉลาด
มันฉลาดสมช่อ แต่ผมล่ะที่เป็นมาทั้งนี้ ม้าอย่างผมถึงจะช่อ
โชติ แต่ก็ "โชติช่วง" น่ะพี่

พี่จะตัดสินใจยังงั้นก็ว่ามา เห็นเสริมกับบุญชัยเขา
บอกว่าคราวนี้เสียพันไปเยอะไม่ใช่หรอครับ

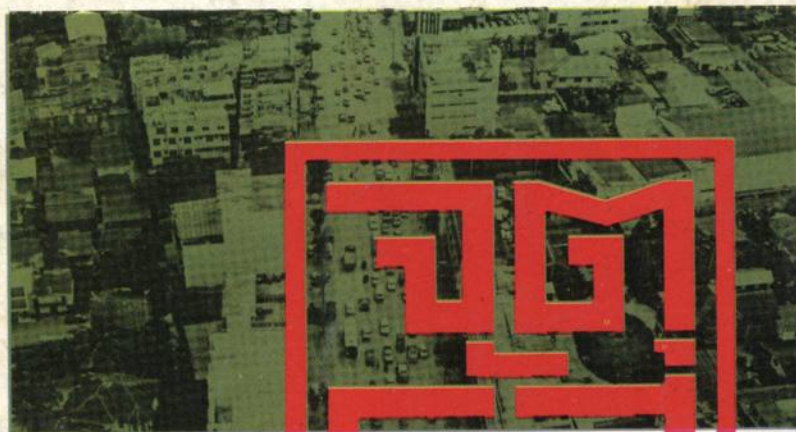
โชติ

ปรุ่งใหม่

นิคมสารธาตุน

เพื่อสังคมใหม่

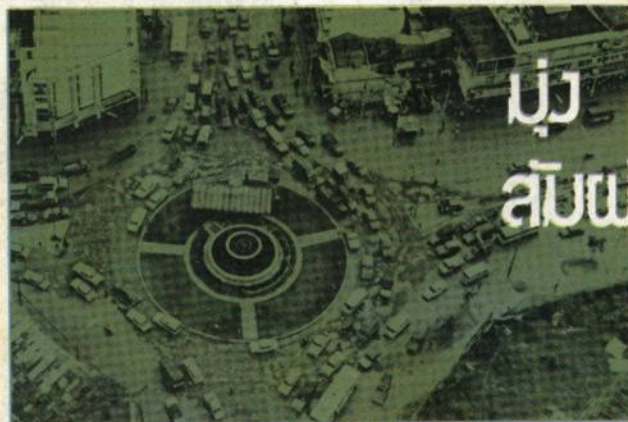
จตุรวิ

หนังสือข่าวกรอง
ประจำสัปดาห์

ทุกฉบับที่ผ่านมา
พิสูจน์ได้แล้วว่า
เรา จตุรวิ

มุ่ง
สืบเสาะความจริง

